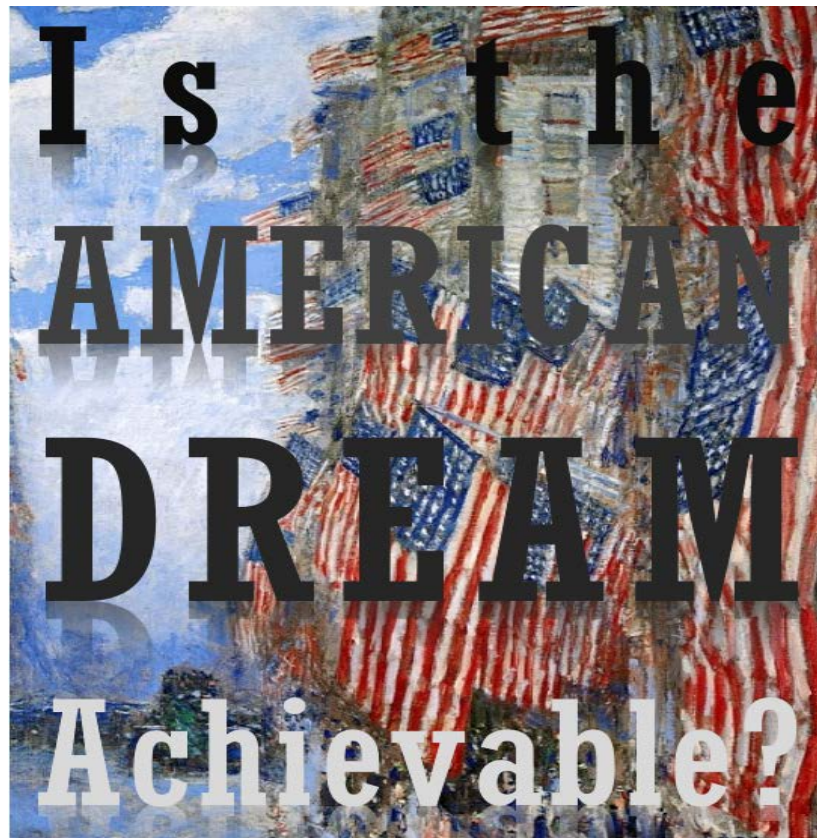




Read this book online.

Q u e s t i o n T e n



EXPLORING AMERICA'S HISTORY THROUGH COMPELLING QUESTIONS

S U P P O R T I N G Q U E S T I O N S

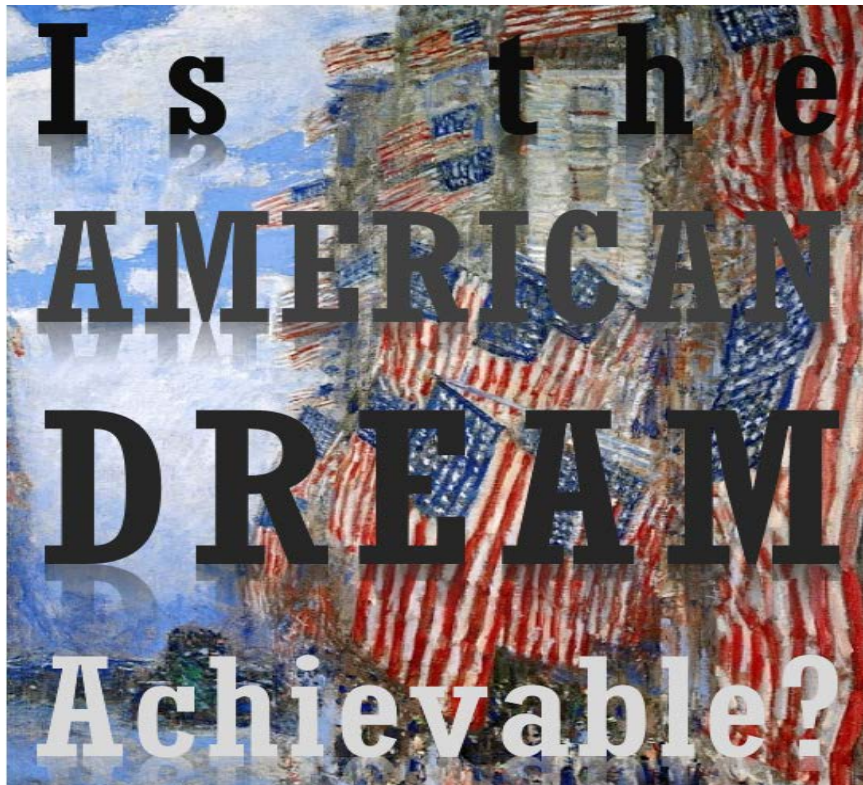
- 1 WAS IT BENEFICIAL OR HARMFUL FOR AMERICA TO BECOME A NATION OF CITIES?
- 2 CAN WRITERS MAKE THE WORLD A BETTER PLACE?
- 3 WHAT DOES IT MEAN TO BE PROGRESSIVE?
- 4 WAS SUFFRAGE ESSENTIAL TO IMPROVE THE LIVES OF WOMEN?

D E V E L O P E D A N D C O M P I L E D B Y
J O N A T H A N L O O M I S

SOURCES FOR ORIGINAL TEXT INCLUDE
courses.lumenlearning.com
ushistory.org
sageamericanhistory.net
leannet.org
wikiipedia.org



CREATIVE COMMONS ATTRIBUTION
4.0 INTERNATIONAL LICENSE



Not everybody was getting rich. The new wealthy class, although more prominent, larger, and richer than any class in American history, was still rather small. People soon began to ask fundamental questions. How did one get rich in America? Was it because of a combination of hard work and intelligence? Was it because of inheritance? Did education and skill play a role, or was it simply luck?

When a popular conception of survival of the fittest grew from Charles Darwin's idea of the process of natural selection in the wild, the world was forever changed. Church leaders condemned him as a heretic, and ordinary people everywhere cringed at the idea that humans may have evolved from apes.

Despite an initial backlash against Darwin's theory, it was inevitable that intellectuals would soon point Darwin's concepts at human society. These Social Darwinists believed that the humans who were the most fit became the most successful. Whatever people had the necessary skills to prosper — perhaps talent, brains, or hard work — would be the ones who would rise to the top. Why were some people poor? To the Social Darwinist, the answer was obvious. They simply did not have the required skills.

Into this mix of wealth and poverty, another idea was born. First articulated by Horatio Alger, the author of dime novels aimed at the hordes of immigrants rushing to America's shores. Although he penned many stories, each book answered the question of how to get rich in America. Alger believed that a combination of hard work and good fortune. Pluck and luck, in his words, was the key.

Hindi lahat ay naging mayaman. Ang bagong mayayamang uri, bagaman mas kilalang, mas malaki, at mas mayaman kaysa sa anumang klase sa kasaysayan ng Amerika, ay maliit pa rin. Ang mga tao ay nagsimulang magtanong ng mga pangunahing tanong. Paano naging mayaman sa Amerika? Ito ba ay dahil sa isang kumbinasyon ng pagsusumikap at katalinuhan? Was it dahil sa mana? Nakatulong ba ang papel ng edukasyon at kasanayan, o ito ba ay luck?

Kapag ang isang popular na konsepto ng kaligtasan ng fittest lumago mula sa ideya Charles Darwin ng proseso ng natural na pagpili sa ligaw, ang mundo ay magpakailanman nagbago. Hinatulan siya ng mga pinuno ng Simbahan bilang isang erehe, at ang mga ordinaryong tao sa lahat ng dako ay nag-cring sa ideya na ang mga tao ay maaaring umunlad mula sa mga unggoy.

Sa kabila ng isang paunang pagsalungat laban sa teorya ni Darwin, hindi maiiwasan na ang mga intelektuwal ay sasabihin sa lalong madaling panahon ang mga konsepto ni Darwin sa lipunan ng tao. Ang mga Social Darwinists ay naniniwala na ang mga tao na ang pinaka-angkop ay naging ang pinaka-matagumpay. Anuman ang mga tao ay may mga kinakailangang kasanayan upang umunlad - marahil talento, talino, o mahirap na trabaho - ay ang mga na tumaas sa tuktok. Bakit mahirap ang ilang mga tao? Sa Social Darwinist, ang sagot ay malinaw. Wala silang mga kinakailangang kasanayan.

Sa ganitong pagsasama ng kayamanan at kahirapan, isa pang ideya ang ipinanganak. Una articulated sa pamamagitan ng Horatio Alger, ang may-akda ng mga nobela ng barya na naglalayong ang mga sangkawan ng mga imigrante rushing sa Amerika sa baybayin. Bagaman isinulat niya ang maraming mga kuwento, sinagot ng bawat libro ang tanong kung paano makakuha ng mayaman sa Amerika. Naniniwala si Alger

na isang kumbinasyon ng pagsusumikap at magandang kapalaran. Ang pluck and luck, sa kanyang mga salita, ang susi.

A typical Alger story would revolve around a hardworking immigrant who served on the bottom rung of the corporate ladder, perhaps as a stock boy. One day he would be walking down the street and see a safe falling from a tall building. The hero would bravely push aside the hapless young woman walking below and save her life. Of course, she was the boss's daughter. The two would get married, and he would become vice-president of the corporation.

Ang isang tipikal na kuwento ng Alger ay mag-iikot sa isang masipag na imigrante na nagsilbi sa ilalim ng hagdan ng corporate ladder, marahil bilang stock boy. Isang araw ay naglalakad siya sa kalye at nakakita ng isang ligtas na pagbagsak mula sa matangkad na gusali. Ang bayani ay buong tapang itulak ang malungkot na batang babae na naglalakad sa ibaba at iligtas ang kanyang buhay. Siyempre, siya ang anak na babae ng boss. Ang dalawa ay makapag-asawa, at siya ay magiging bise-presidente ng korporasyon.

This is what the masses wished to believe. Those at the bottom looking up rejected Social Darwinism. They hoped and believed that success would not come to a select few based on nature or divine intervention. Anyone who worked hard could make it in America. This idea became the American Dream.

Ito ang pinaniniwalaan ng masa. Ang mga nasa ilalim ng naghahanap up ay tinanggihan ang Social Darwinism. Sila ay umaasa at naniniwala na ang tagumpay ay hindi darating sa ilang napili batay sa likas na katangian o banal na interbensyon. Sinumang nagtatrabaho nang husto ay maaaring gawin ito sa Amerika. Ang ideyang ito ay naging American Dream.

Is Alger's American Dream a reality or just folklore? What do you think? Is the American Dream achievable?

Ang Alger's American Dream ba ay isang katotohanan o lamang alamat? Ano sa tingin mo? Natamo ba ang American Dream?

1

F I R S T Q U E S T I O N WAS IT BENEFICIAL OR HARMFUL FOR AMERICA TO BECOME A NATION OF CITIES?

Is the
AMERICAN
DREAM
Achievable?

INTRODUCTION

In the beginning, Americans were farmers. Stories of the first settlers at Jamestown and the Pilgrims of Plymouth all recount learning to grow corn or tobacco. Southern planters grew cotton, and western farmers built windmills to pump water out of the ground to irrigate the prairies and produce the amber waves of grain immortalized in song.

But we are no longer a nation of farmers. In fact, as of 2012, 80% of Americans live in cities. How did this happen, and when? What cause all those farmers to give up on the land and fight the hustle and bustle of city life? And what happened to the cities when everyone moved in?

We think of our cities as multicultural places. People from many backgrounds mingle. The smells of foods from many homelands waft through the air. The air is often polluted, the streets noisy, the subways crowded. Where did all these people come from? When did we become more than just a nation of White Protestants?

Was it beneficial or harmful that we became a nation of multicultural cities?

PANIMULA

Sa simula, ang mga Amerikano ay mga magsasaka. Ang mga kuwento ng mga unang naninirahan sa Jamestown at Pilgrim ng Plymouth ay muling binabanggit ang pag-aaral na lumago ang mais o tabako. Ang mga planter sa timog ay lumaki ang koton, at ang mga magsasakang kanluran ay nagtayo ng mga windmill upang mag-bomba ng tubig mula sa lupa upang patubigan ang mga prairyo at makagawa ng mga ambar na alon ng butil na inaprubahan sa kanta.

Ngunit hindi na tayo isang bansa ng mga magsasaka. Sa katunayan, bilang ng 2012, 80% ng mga Amerikano ay nakatira sa mga lungsod. Paano ito nangyari, at kailan? Ano ang dahilan ng pagsuko ng lahat ng mga magsasaka sa lupain at labanan ang pagmamadali at pagmamadali ng buhay sa lungsod? At ano ang nangyari sa mga lungsod kung kailan lumipat ang lahat?

Iniisip natin ang ating mga lungsod bilang mga lugar ng maraming kultura. Ang mga tao mula sa maraming mga pinagmulan ay nagsasama. Ang mga amoy ng mga pagkain mula sa maraming mga homelands waft sa pamamagitan ng hangin. Ang hangin ay madalas na marumi, ang mga kalye na maingay, ang mga subway ay matao. Saan nanggaling ang lahat ng mga taong ito? Kailan tayo naging higit pa sa isang bansa ng mga White Protestants?

Ito ay kapaki-pakinabang o nakakapinsala na naging bansa kami ng mga lungsod ng maraming kultura?

1 WAS IT BENEFICIAL OR HARMFUL FOR AMERICA TO BECOME A NATION OF CITIES?

THE NEW IMMIGRANTS

With the exception of Native Americans, America is a nation of immigrants, and the turn of the century was a period of enormous immigration. Immigrants shifted the demographics of America's rapidly growing cities. Although immigration had always been a force of change in the United States, it took on a new character in the late nineteenth century.

Beginning in the 1880s, the arrival of immigrants from mostly southern and eastern European countries rapidly increased while the flow from northern and western Europe remained relatively constant. The previous waves of immigrants from northern and western Europe, particularly Germany, Great Britain, and the Nordic countries, were relatively well off, arriving in the country with some funds and often moving to the newly settled western territories. In contrast, the newer immigrants from southern and eastern European countries, including Italy, Greece, and Russia.

Many were **pushed** from their countries by a series of ongoing famines, by the need to escape religious, political, or racial persecution, or by the desire to avoid compulsory military service. They were also **pulled** by the promise of land, jobs, education, and religious freedom. Whatever the reason, these **New Immigrants** arrived without the education and finances of the earlier waves of immigrants, and settled more readily in the port towns where they arrived, rather than setting out to seek their fortunes in the West. By 1890, over 80% of the population of New York City would be either foreign-born or children of foreign-born parentage. Other cities saw huge spikes in foreign populations as well, though not to the same degree. Due in large part to the fact that **Ellis Island**, a major immigration station was in New York harbor, New York City's status as a city of many cultures, was cemented at the turn of the century.

THE IMPACT OF IMMIGRATION

The number of immigrants peaked between 1900 and 1910, when over nine million people arrived in the United States. To assist in the processing and management of this massive wave of immigrants, the Bureau of Immigration in New York City, which had become the official port of entry, opened Ellis Island in 1892.

Today, nearly half of all Americans have ancestors who, at some point in time, entered the country through the portal at Ellis Island. Doctors or nurses inspected the immigrants upon arrival, looking for any signs of infectious diseases. Most immigrants were admitted to the country with only a cursory glance at any other paperwork. Roughly 2% of the arriving immigrants were denied entry due to a medical condition or criminal history. The rest would enter the country by way of the streets of New York, many unable to speak English and totally reliant on finding those who spoke their native tongue.

Seeking comfort in a strange land, as well as a common language, many immigrants sought out relatives, friends, former neighbors, townspeople,

ANG BAGONG IMMIGRANTS

Maliban sa mga Katutubong Amerikano, ang Amerika ay isang bansa ng mga imigrante, at ang pagliko ng siglo ay isang panahon ng napakalaking imigrasyon. Inilipat ng mga imigrante ang mga demograpiko ng mabilis na lumalaking lungsod ng Amerika. Kahit na ang imigrasyon ay palaging isang lakas ng pagbabago sa Estados Unidos, kinuha ito sa isang bagong karakter sa huli ikalabinsiyam na siglo.

Simula noong mga 1880, ang pagdating ng mga imigrante mula sa karamihan ng mga bansa sa timog at silangang Europa ay mabilis na dumami habang ang daloy mula sa hilagang at kanlurang Europa ay nanatiling medyo tapat. Ang mga nakaraang alon ng mga imigrante mula sa hilagang at kanluran ng Europa, lalo na ang Alemanya, Great Britain, at ang mga bansa ng Nordic, ay medyo maayos, pagdating sa bansa na may ilang mga pondo at madalas na lumilipat sa mga bagong husay na teritoryo ng kanluran. Sa kabaligtaran, ang mas bagong mga imigrante mula sa timog at silangang mga bansa sa Europa, kabilang ang Italya, Gresya, at Russia.

Marami ang naitulak mula sa kanilang mga bansa sa pamamagitan ng serye ng mga patuloy na taggutom, sa pamamagitan ng pangangailangang makatakas sa pag-uusig sa relihiyon, pampulitika, o sa lahi, o sa pagnanais na maiwasan ang sapilitang serbisyong militar. Sila ay hinila rin sa pangako ng lupa, trabaho, edukasyon, at kalayaan sa relihiyon. Anuman ang dahilan, ang mga Bagong Imigrante ay dumating nang walang pag-aaral at pananalapi ng mga naunang alon ng mga imigrante, at mas madaling tumanggap sa mga bayan ng port kung saan sila dumating, sa halip na lumabas upang hanapin ang kanilang mga kapalaran sa Kanluran. Noong 1890, higit sa 80% ng populasyon ng New York City ang magiging alinman sa dayuhang ipinanganak o mga anak ng dayuhan na ipinanganak sa ibang bansa. Ang iba pang mga lungsod ay nakakita ng malalaking spike sa mga dayuhang populasyon, bagama't hindi sa parehong antas. Dahil sa malaking bahagi sa katotohanan na ang Ellis Island, isang pangunahing istasyon ng imigrasyon ang nasa New York harbor, ang kalagayan ng New York City bilang isang lungsod ng maraming kultura, ay pinanumbalik sa simula ng siglo.

ANG KAHIT NG IMMIGRATION

Ang bilang ng mga imigrante ay umabot sa pagitan ng 1900 at 1910, nang mahigit sa siyam na milyong tao ang dumating sa Estados Unidos. Upang tulungan ang pagproseso at pangangasiwa ng napakalaking alon ng mga imigrante, ang Bureau of Immigration sa New York City, na naging opisyal na daungan ng pagpasok, ay nagbukas ng Ellis Island noong 1892.

Ngayon, halos kalahati ng lahat ng mga Amerikano ay may mga ninuno na, nang ilang punto sa oras, pumasok sa bansa sa pamamagitan ng portal sa Ellis Island. Sinusuri ng mga doktor o nars ang mga imigrante pagdating, na naghahanap ng anumang mga palatandaan ng mga nakakahawang sakit. Karamihan sa mga imigrante ay pinapapasok sa bansa na may lamang sulyap sa anumang iba pang mga papeles. Halos 2% ng mga dumarating na imigrante ay tinanggihan ang pagpasok dahil sa isang kondisyong medikal o kasaysayan ng krimen. Ang iba ay pumapasok sa bansa sa pamamagitan ng mga lansangan ng New York, marami ang hindi makapagsalita ng Ingles at lubos na umaasa sa paghahanap ng mga nagsasalita ng kanilang katutubong wika.

Naghahanap ng ginawa sa isang kakaibang lupain, gayundin sa karaniwang wika, maraming mga imigrante ang humingi ng mga kamag-anak, kaibigan, dating kapitbahay, mamamayan ng bayan,

1 WAS IT BENEFICIAL OR HARMFUL FOR AMERICA TO BECOME A NATION OF CITIES?

and countrymen who had already settled in American cities. This led to a rise in **ethnic neighborhoods** within the larger city. Little Italy, Chinatown, and many other communities developed in which immigrant groups could find everything to remind them of home, from local language newspapers to ethnic food stores. While these enclaves provided a sense of community to their members, they added to the problems of urban congestion, particularly in the poorest slums where immigrants could afford housing.



at mga kababayan na nanirahan sa mga lungsod ng Amerika. Nagdulot ito ng pagtaas sa mga etnikong kapitbahayan sa loob ng mas malaking lungsod. Ang Little Italy, Chinatown, at maraming iba pang mga komunidad na binuo kung saan ang mga grupo ng imigrante ay maaaring mahanap ang lahat upang ipaalala sa kanila ng bahay, mula sa lokal na mga pahayagan sa wika sa mga tindahan ng etniko. Habang ang mga enclave na ito ay nagbibigay ng isang pakiramdam ng komunidad sa kanilang mga miyembro, idinagdag nila sa mga problema ng kasikipan ng lungsod, lalo na sa pinakamahirap na mga slum kung saan maaaring kayang bayaran ng mga imigrante.

Primary Source: Photograph

The central building at Ellis Island in New York Harbor, photographed here in 1905.

NATIVISM

The demographic shift at the turn of the century was later confirmed by the Dillingham Commission, created by Congress in 1907 to report on the nature of immigration in America. The commission reinforced this ethnic identification of immigrants and their simultaneous discrimination. The report put it simply:

These newer immigrants looked and acted differently. They had darker skin tone, spoke languages with which most Americans were unfamiliar, and practiced unfamiliar religions, specifically Judaism and Catholicism. Even the foods they sought out at butchers and grocery stores set immigrants apart. Because of these easily identifiable differences, new immigrants became easy targets for hatred and discrimination. If jobs were hard to find, or if housing was overcrowded, it was easy to blame the immigrants.

Growing numbers of Americans resented the waves of new immigrants, resulting in a backlash dubbed **nativism** by historians. This belief in the superiority of native-born Americans over immigrants, was led by the Reverend **Josiah Strong** who fueled the hatred and discrimination in his

NATIVISM

Ang demograpikong paglipat sa pagliko ng siglo ay sa kalaunan ay nakumpirma ng Dillingham Commission, na nilikha ng Kongreso noong 1907 upang mag-ulat tungkol sa kalikasan ng imigrasyon sa Amerika. Pinatibay ng komisyon ang etnikong pagkakakilanlan ng mga imigrante at ang kanilang sabay-sabay na diskriminasyon. Ang ulat ay inilagay lamang ito:

Ang mga mas bagong mga imigrante ay tumingin at kumilos nang iba. Nagkaroon sila ng mas matingkad na tono ng balat, nagsalita ng mga wika kung saan ang karamihan sa mga Amerikano ay hindi pamilyar, at nagsasagawa ng hindi pamilyar na mga relihiyon, partikular na Hudaismo at Katolisismo. Kahit na ang mga pagkain na kanilang hinanap sa mga mambabasa at mga tindahan ng grocery ay nagtatakda ng mga imigrante. Dahil sa mga madaling makikilala na mga pagkakaiba, naging mga bagong target ang mga bagong imigrante para sa galit at diskriminasyon. Kung ang mga trabaho ay mahirap hanapin, o kung ang pabahay ay masikip, madaling masisi ang mga imigrante.

Ang lumalaking bilang ng mga Amerikano ay napinsala sa mga alon ng mga bagong imigrante, na nagreresulta sa isang backlash na tinatawag na nativism ng mga historian. Ang paniniwalang ito sa higit na kahusayan ng mga katutubong Amerikano sa mga imigrante, ay pinamunuan ng kagalang-galang na si Josiah Strong

1 WAS IT BENEFICIAL OR HARMFUL FOR AMERICA TO BECOME A NATION OF CITIES?

bestselling book, "Our Country: Its Possible Future and Its Present Crisis," published in 1885. In a revised edition that reflected the 1890 census records, he clearly identified who he believed were undesirable immigrants, those New Immigrants from southern and eastern European countries, as a key threat to the moral fiber of the country, and urged all good Americans to face the challenge. Several thousand Americans answered his call by forming the American Protective Association, the chief political activist group to promote legislation curbing immigration into the United States. The group successfully lobbied Congress to adopt both an English language literacy test for immigrants, which eventually passed in 1917, and laid the groundwork for the subsequent limits on immigration.

In 1882, Nativists convinced Congress to pass the **Chinese Exclusion Act**, barring this ethnic group in its entirety. 25 years later, Japanese immigration was restricted by executive agreement. These two Asian groups were the only ethnicities to be completely excluded from America.

na nagtulak sa galit at diskriminasyon sa kanyang aklat na bestselling, "Ang Ating Bansa: Ang Posibleng Hinaharap at ang Kasalukuyang Crisis," na inilathala noong 1885. binagong edisyon na sumasalin sa mga tala ng census na 1890, malinaw niyang kinilala kung sino ang pinaniniwalaan niya ay mga di-kanais-nais na mga imigrante, ang mga Bagong Imigrante mula sa mga timog at silangang bansa ng Europa, bilang isang pangunahing banta sa moral na hibla ng bansa, at hinimok ang lahat ng mabubuting Amerikano na harapin ang hamon. Sinagot ng ilang libong Amerikano ang kanyang panawagan sa pamamagitan ng pagbabalangkas ng American Protective Association, ang punong pampulitikang grupong aktibista upang itaguyod ang batas na nagtatanggal ng imigrasyon sa Estados Unidos. Matagumpay na binobomba ng grupo ang Kongreso na gamitin ang parehong pagsusulit sa literacy sa wikang Ingles para sa mga imigrante, na kalaunan ay ipinasa noong 1917, at inilatag ang batayan para sa mga kasunod na limitasyon sa imigrasyon.

Noong 1882, kumbinsido ang mga Nativist sa Kongreso na ipasa ang Batas sa Pagbubukod ng Intsik, na humahadlang sa kabuuan ng grupong ito. Pagkalipas ng 25 taon, ang Hapones sa imigrasyon ay pinaghihigpitan ng executive agreement. Ang dalawang grupong Asyano ay ang tanging mga etniko na ganap na hindi kasama mula sa Amerika.

Primary Source: Editorial Cartoon

This cartoon celebrates the Chinese Exclusion Act, showing Uncle Sam washing America by expelling Chinese immigrants.



But millions had already come. During the age when the **Statue of Liberty** beckoned the world's "huddled masses yearning to breathe free," American diversity mushroomed. Each brought pieces of an old culture and made contributions to a new one. Although many former Europeans swore to their deaths to maintain their old ways of life, their children did not agree. Most enjoyed a higher standard of living than their parents,

Ngunit ang milyun-milyon ay dumating na. Sa edad na kapag ang Statue of Liberty beckoned ang "huddled masses ng mundo na nagnanais na huminga libre," American pagkakaiba-iba mushroomed. Ang bawat isa ay nagdala ng mga piraso ng isang lumang kultura at gumawa ng mga kontribusyon sa isang bago. Bagaman maraming naniniwala ang mga dating Europeo sa kanilang pagkamatay upang mapanatili ang kanilang mga lumang paraan ng pamumuhay, ang kanilang mga anak ay hindi sumasang-ayon. Karamihan sa mga nakatatamasa ng isang mas mataas na

1 WAS IT BENEFICIAL OR HARMFUL FOR AMERICA TO BECOME A NATION OF CITIES?

learned English easily, and sought American lifestyles. At least to that extent, America was a **melting pot**.

URBANIZATION

Urbanization, the process of shifting from a country in which most people live on farms, to one where most people live in cities, occurred rapidly in the second half of the 19th Century in the United States for a number of reasons. The new technologies of the time led to a massive leap in industrialization, requiring large numbers of workers. New electric lights and powerful machinery allowed factories to run 24 hours a day, seven days a week. Workers were forced into grueling twelve-hour shifts, requiring them to live close to the factories.

While the work was dangerous and difficult, many were willing to leave behind the declining prospects of preindustrial agriculture in the hope of better wages in industrial labor. Furthermore, many of the New Immigrants settled and found work near the cities where they first arrived. The nation's cities became an invaluable economic and cultural resource for people who missed their homelands.

Although cities such as Philadelphia, Boston, and New York sprang up from the initial days of colonial settlement, the explosion in urban population growth did not occur until the mid-1800s.

At this time, the attractions of city life, and in particular, employment opportunities, grew exponentially due to rapid changes in industrialization. Before the mid-1800s, factories, such as the early textile mills, had to be located near rivers and seaports, both for the transport of goods and the necessary water power. Production was dependent upon seasonal water flow, with cold, icy winters all but stopping river transportation entirely. The development of the steam engine transformed this need, allowing businesses to locate their factories near urban centers. The factories moved to where the most workers could be found, and workers followed the jobs, leading to a rapid rise in city populations.

Eventually, cities developed their own unique characters based on the core industry that spurred their growth. In Pittsburgh it was steel, in Chicago it was meat packing, in New York the garment and financial industries, and Detroit the automobiles reigned. But all cities at this time, regardless of their industry, suffered from the universal problems that rapid expansion brought with it, including concerns over housing and living conditions, transportation, and communication. These issues were almost always rooted in deep class inequalities, shaped by racial divisions, religious differences, and ethnic strife, and distorted by corrupt local politics.

GROWING OUT AND GROWING UP

As cities grew and sprawled outward, a major challenge was efficient **mass transit** within the city, from home to factories or shops, and then

pamantayan ng pamumuhay kaysa sa kanilang mga magulang, madaling matuto ng Ingles, at hinahangad ang Amerikano lifestyles. Hindi bababa sa na lawak, America ay isang natutunaw na palayok.

URBANISATION

Ang urbanisasyon, ang proseso ng paglipat mula sa isang bansa kung saan ang karamihan sa mga tao ay nakatira sa mga bukid, sa isang lugar kung saan nakatira ang karamihan sa mga lungsod, mabilis na naganap sa ikalawang kalahati ng ika-19 na Siglo sa Estados Unidos sa maraming dahilan. Ang mga bagong teknolohiya noong panahong iyon ay humantong sa isang napakalaking paglukso sa industriyalisasyon, na nangangailangan ng maraming bilang ng mga manggagawa. Ang mga bagong de-kuryenteng ilaw at makapangyarihang makinarya ay nagpapahintulot sa mga pabrika na magpatakbo ng 24 oras sa isang araw, pitong araw sa isang linggo. Ang mga manggagawa ay pinilit na labanan ang labindalawang oras na paglilipat, na nangangailangan ng mga ito upang mabuhay nang malapit sa mga pabrika.

Bagaman mapanganib at mahirap ang trabaho, marami ang gustong umalis sa mga nawawalang pag-asa ng preindustrial agrikultura sa pag-asa ng mas mahusay na sahod sa industriya ng paggawa. Bukod dito, marami sa mga Bagong Imigrante ang nanirahan at natagpuan ang trabaho malapit sa mga lungsod kung saan sila unang dumating. Ang mga lunsod ng bansa ay naging isang napakahalagang mapagkukunan ng ekonomiya at kultura para sa mga taong hindi nakaligtaan sa kanilang sariling bansa.

Kahit na ang mga lungsod tulad ng Philadelphia, Boston, at New York ay nagsimula mula sa mga unang araw ng kolonyal na kasunduan, ang pagsabog sa paglago ng populasyon ng lungsod ay hindi naganap hanggang sa kalagitnaan ng 1800s.

Sa oras na ito, ang mga atraksyon ng buhay sa lungsod, at sa partikular, ang mga oportunidad sa pagtatrabaho, ay lumago nang malaki dahil sa mabilis na pagbabago sa industriyalisasyon. Bago ang kalagitnaan ng 1800s, ang mga pabrika, tulad ng mga unang bahagi ng tela, ay dapat na matatagpuan malapit sa mga ilog at mga daungan, kapwa para sa transportasyon ng mga kalakal at ang kinakailangang kapangyarihan ng tubig. Ang produksyon ay nakasalalay sa pana-panahong daloy ng tubig, na may malamig at malamig na taglamig ngunit lahat ay ganap na tumigil sa transportasyon ng ilog. Ang pag-unlad ng steam engine ay nagbago sa pangangailangan na ito, na nagpapahintulot sa mga negosyo na hanapin ang kanilang mga pabrika malapit sa mga sentro ng lungsod. Ang mga pabrika ay lumipat sa kung saan matatagpuan ang karamihan sa mga manggagawa, at sinundan ng mga manggagawa ang mga trabaho, na humahantong sa mabilis na pagtaas sa populasyon ng lungsod.

Sa kalaunan, binuo ng mga lungsod ang kanilang sariling mga natatanging mga character batay sa pangunahing industriya na nag-udyok sa paglago. Sa Pittsburgh ito ay bakal, sa Chicago ito ay karne packing, sa New York ang damit at pinansiyal na industriya, at Detroit ang mga sasakyan reigned. Subalit ang lahat ng mga lungsod sa panahong ito, anuman ang kanilang industriya, ay nagdusa mula sa mga universal na mga problema na mabilis na pinalawak na kasama nito, kabilang ang mga alalahanin sa mga kondisyon ng pabahay at pamumuhay, transportasyon, at komunikasyon. Ang mga isyu na ito ay halos laging nakaugat sa malalim na mga hindi pagkakapantay-pantay na klase, na binubuo ng mga dibisyon ng lahi, mga pagkakaiba sa relihiyon, at etnikong alitan, at pangit ng masasamang lokal na pulitika.

Lumalaki at lumalaki

Habang lumalaki ang mga lungsod at lumalabas, isang malaking hamon ang mahusay na transit sa loob ng lungsod, mula sa bahay patungo sa mga pabrika o tindahan, at pagkatapos ay bumalik ulit. Karamihan sa imprastraktura sa transportasyon ay ginamit upang kumonekta sa mga

1 WAS IT BENEFICIAL OR HARMFUL FOR AMERICA TO BECOME A NATION OF CITIES?

back again. Most transportation infrastructure was used to connect cities to each other, typically by rail or canal. Prior to the 1880s, transportation within cities was the usually the **omnibus**. This was a large, horse-drawn carriage, often placed on iron or steel tracks to provide a smoother ride. While omnibuses worked adequately in smaller, less congested cities, they were not equipped to handle the larger crowds that developed at the close of the century. The horses had to stop and rest and horse manure became an ongoing problem.

lungsod sa bawat isa, karaniwan sa pamamagitan ng tren o kanal. Bago ang 1880, ang transportasyon sa loob ng mga lungsod ay karaniwang ang omnibus. Ito ay isang malaking, karwahe na inilabas ng kabayo, na kadalasang inilalagay sa mga bakal o bakal na mga track upang makapagbigay ng mas malinaw na biyahe. Habang ang mga omnibuses ay nagtrabaho nang sapat sa mas maliit, hindi gaanong masikip na mga lungsod, hindi sila nasangkapan upang mahawakan ang mas malaking mga pulutong na binuo sa pagtatapos ng siglo. Ang mga kabayo ay kailangang huminto at magpahinga at ang pataba ng kabayo ay naging isang patuloy na problema.

Primary Source: Photograph

The Flatiron Building, one of the world's first skyscrapers which graces Fifth Avenue in New York City. It was completed in 1902.



In 1887, Frank Sprague invented the **electric trolley**, which worked along the same concept as the omnibus, with a large wagon on tracks, but was powered by electricity rather than horses. The electric trolley could run throughout the day and night, like the factories and the workers who fueled them. But it also modernized less important industrial centers, such as the southern city of Richmond, Virginia. As early as 1873, San Francisco engineers adopted pulley technology from the mining industry to introduce cable cars and turn the city's steep

Noong 1887, imbento ni Frank Sprague ang electric trolley, na nagtrabaho kasama ang parehong konsepto bilang omnibus, na may isang malaking kariton sa mga track, ngunit pinalakas ng kuryente sa halip na mga kabayo. Ang electric trolley ay maaaring tumakbo sa buong araw at gabi, tulad ng mga pabrika at mga manggagawa na nagpapakain sa kanila. Gayunpaman, din modernize ang mas kaunting mga pang-industriya na sentro, tulad ng katimugang lungsod ng Richmond, Virginia. Noong unang bahagi ng 1873, ang mga inhinyero ng San Francisco ay nagpatibay ng pulley technology mula sa industriya ng pagmimina upang ipakilala ang mga cable car at i-turn ang mga matarik na burol ng lungsod sa matikas na mga komunidad sa gitna ng klase. Gayunpaman, habang patuloy na

1 WAS IT BENEFICIAL OR HARMFUL FOR AMERICA TO BECOME A NATION OF CITIES?

hills into elegant middle-class communities. However, as crowds continued to grow in the largest cities, such as Chicago and New York, trolleys were unable to move efficiently through the crowds of pedestrians. To avoid this challenge, city planners elevated the trolley lines above the streets, creating **elevated trains**, or **L-trains**, as early as 1868 in New York City, and quickly spreading to Boston in 1887 and Chicago in 1892. Transportation evolved one step further to move underground as **subways**. Boston's subway system began operating in 1897, and was quickly followed by New York and other cities.

With the development of efficient means of mass transportation, **suburbs** developed. Boston and New York spawned the first major suburbs. No metropolitan area in the world was as well served by railroad commuter lines at the turn of the twentieth century as New York, and it was the rail lines to Westchester from the Grand Central Terminal commuter hub that enabled its development. Westchester's true importance in the history of American suburbanization derives from the upper-middle class development of villages including Scarsdale, New Rochelle and Rye serving thousands of businessmen and executives from Manhattan.

The last limitation that large cities had to overcome was the ever-increasing need for space. Eastern cities, unlike their Midwestern counterparts, could not continue to grow outward, as the land surrounding them was already settled. Geographic limitations such as rivers or the coast also hampered sprawl. In all cities, citizens needed to be close enough to urban centers to conveniently access work, shops, and other core institutions of urban life. The increasing cost of real estate made upward growth attractive, and so did the prestige that towering buildings carried for the businesses that occupied them. Workers completed the first **skyscraper** in Chicago, the ten-story Home Insurance Building, in 1885. Although engineers had the capability to go higher, thanks to new steel construction techniques, they required another vital invention in order to make taller buildings viable. In 1889, **Elisha Otis** delivered, with the invention of the safety elevator. This began the skyscraper craze, allowing developers in eastern cities to build and market prestigious real estate in the hearts of crowded metropolises.

CHALLENGES AND INOVATIONS

As the country grew, certain elements led some towns to morph into large urban centers, while others did not. The following four innovations proved critical in shaping urbanization at the turn of the century: electric lighting, communication improvements, transportation, and the rise of skyscrapers. As people migrated for the new jobs, they often struggled with the absence of these basic services. Even necessities, such as fresh water and proper sanitation, often taken for granted in the countryside, presented a greater challenge in urban life.

Thomas Edison patented the incandescent light bulb in 1879. This development quickly became common in homes as well as factories, transforming how all social classes lived. Although slow to arrive in rural areas of the country, electric power became readily available in cities

lumalaki ang mga madla sa mga pinakamalaking lungsod, tulad ng Chicago at New York, ang mga trolleys ay hindi nakapaglipat ng mahusay sa pamamagitan ng maraming tao ng mga naglalakad. Upang maiwasan ang hamon na ito, pinalaki ng mga tagaplano ng lungsod ang mga linya ng troli sa ibabaw ng mga lansangan, na lumilikha ng mga nakataas na tren, o L-tren, noong 1868 sa New York City, at mabilis na kumalat sa Boston noong 1887 at Chicago noong 1892. Ang transportasyon ay lumaki pa upang lumipat sa ilalim ng lupa bilang mga subway. Nagsimula ang operating system ng subway ng Boston noong 1897, at mabilis na sinusundan ng New York at iba pang mga lungsod.

Sa pag-unlad ng mahusay na paraan ng transportasyong masa, binuo ang mga suburb. Ang Boston at New York ay nagsimula sa unang pangunahing mga suburb. Walang metropolitan na lugar sa buong mundo ang nagsilbi rin sa pamamagitan ng mga linya ng pampasaherong riles sa turn ng ikadalawampung siglo bilang New York, at ito ay ang mga linya ng tren papuntang Westchester mula sa Grand Central Terminal commuter hub na nagpapaandar sa pag-unlad nito. Ang tunay na kahalagahan ng Westchester sa kasaysayan ng Amerikano suburbanization derives mula sa itaas-gitna ng pag-unlad ng klase ng mga nasyon kabilang ang Scarsdale, New Rochelle at Rye paghahatid ng libu-libong mga negosyante at mga executive mula sa Manhattan.

Ang huling limitasyon na kailangang malagpasan ng malalaking lungsod ay ang patuloy na pagtaas ng pangangailangan para sa espasyo. Ang mga lungsod sa Silangan, hindi katulad ng kanilang mga katumbas na Midwestern, ay hindi maaaring patuloy na lumalabas, habang ang lupang nakapalibot sa kanila ay naayos na. Ang mga limitasyong heograpiyal gaya ng mga ilog o baybayin ay nakakaapekto rin sa paggupit. Sa lahat ng mga lungsod, ang mga mamamayan ay kailangang maging malapit sa mga sentro ng lungsod upang maginhawang ma-access ang trabaho, mga tindahan, at iba pang mga pangunahing institusyon ng buhay sa lungsod. Ang pagtaas ng halaga ng real estate ay naging kaakit-akit na pag-unlad, at gayon din ang prestihiyo na ang matataas na mga gusali ay dinadala para sa mga negosyo na sinakop sa kanila. Nakumpleto ng mga manggagawa ang unang skyscraper sa Chicago, ang sampung kwento na Home Insurance Building, noong 1885. Bagaman ang mga inhinyero ay may kakayahan na mas mataas, salamat sa mga bagong pamamaraan ng konstruksiyon ng asero, kailangan nila ng isa pang mahahalagang imbensyon upang makagawa ng mas matataas na mga gusali. Noong 1889, ibinigay ni Elisha Otis, kasama ang pag-imbento ng elevator. Sinimulan nito ang pagtaas ng mga bagong trabaho, madalas silang nakipaglaban sa kawalan ng mga batayang serbisyo. Kahit na ang mga pangangailangan, tulad ng sariwang tubig at wastong kalinisang, na madalas na pinagkalooban sa kanayunan, ay nagpakita ng mas malaking hamon sa buhay ng mga lungsod.

MGA HAMON AT MGA INOVATION

Habang lumalaki ang bansa, ang ilang mga elemento ay humantong sa ilang mga bayan na maging malalaking lungsod, samantalang ang iba ay hindi. Ang mga sumusunod na apat na mga likha ay pinatutunayan ng mga kritikal sa paghubog ng urbanisasyon sa turn ng siglo: electric lighting, pagpapabuti ng komunikasyon, transportasyon, at ang pagtaas ng mga skyscraper. Habang lumilipat ang mga tao para sa mga bagong trabaho, madalas silang nakipaglaban sa kawalan ng mga batayang serbisyo. Kahit na ang mga pangangailangan, tulad ng sariwang tubig at wastong kalinisang, na madalas na pinagkalooban sa kanayunan, ay nagpakita ng mas malaking hamon sa buhay ng mga lungsod.

Pinaikot ni Thomas Edison ang maliwanag na ilaw bombilya noong 1879. Ang pag-unlad na ito ay mabilis na naging karaniwan sa mga tahanan at pati na rin ng mga pabrika, na nagbabago kung paano nabuhay ang lahat ng mga klase sa lipunan. Kahit na mabagal na dumating sa mga rural na lugar ng bansa, ang electric kapangyarihan

1 WAS IT BENEFICIAL OR HARMFUL FOR AMERICA TO BECOME A NATION OF CITIES?

when the first commercial power plants began to open in 1882. When **Nikola Tesla** subsequently developed the AC (alternating current) system for the Westinghouse Electric & Manufacturing Company, power supplies for lights and other factory equipment could extend for miles from the power source. AC power transformed the use of electricity, allowing urban centers to physically cover greater areas.

Gradually, cities began to illuminate the streets with electric lamps to allow the city to remain alight throughout the night. No longer did the pace of life and economic activity slow substantially at sunset, the way it had in smaller towns. The cities, following the factories that drew people there, stayed open all the time.

The telephone, patented in 1876 by **Alexander Graham Bell**, greatly transformed communication both regionally and nationally. The telephone rapidly supplanted the telegraph as the preferred form of communication. By 1900, over 1.5 million telephones were in use around the nation, whether as private lines in the homes of some middle- and upper-class Americans, or jointly used party lines in many rural areas.

In the same way that electric lights spurred greater factory production and economic growth, the telephone increased business through the more rapid pace of demand. With telephones, orders could come constantly, rather than via mail order. More orders generated greater production, which in turn required still more workers. This demand for additional labor played a key role in urban growth, as expanding companies sought workers to handle the increasing consumer demand for their products.

Lights and communication might have illuminated the cities, but much of the urban poor, including a majority of incoming immigrants, lived in horrible housing. If the skyscraper was the jewel of the American city, the tenement was its boil. In 1878, a publication offered \$500 to the architect who could provide the best design for mass housing. James Ware won the contest with his plan for a dumbbell **tenement**. This structure was thinner in the center than on its extremes to allow light to enter the building, no matter how tightly packed the tenements may be. Unfortunately, these vents were often filled with garbage. The air that managed to penetrate also allowed a fire to spread from one tenement to the next more easily.

The cities stank. The air stank, the rivers stank, the people stank. Although public sewers were improving, disposing of human waste was increasingly a problem. People used private cesspools, which overflowed with a long, hard rain. Old sewage pipes dumped the waste directly into the rivers or bays. These rivers were often the very same used as water sources.

Trash collection had not yet been systemized. Trash was dumped in the streets or in the waterways. Better sewers, water purification, and trash

ay naging madaling magagamit sa mga lungsod kapag ang unang komersyal na kapangyarihan halaman ay nagsimula upang buksan sa 1882. Kapag Nikola Tesla pagkatapos ay binuo ang AC (alternating kasalukuyang) sistema para sa Westinghouse Electric & Paggawa ng Kumpanya, Ang mga suplay ng kuryente para sa mga ilaw at iba pang mga kagamitan sa pabrika ay maaaring pahabain ng milya mula sa pinagmulan ng kuryente. Inilipat ng kapangyarihan ng AC ang paggamit ng kuryente, na nagpapahintulot sa mga sentro ng lungsod na pisikal na masakop ang mas malaking lugar.

Unti-unti, sinimulan ng mga lungsod na maipaliwanag ang mga kalye na may mga de-kuryenteng lampara upang pahintulutan ang lungsod na manatili sa buong gabi. Hindi na nagawa ang tulin ng buhay at pang-ekonomiyang aktibidad na mabagal sa paglubog ng araw, sa paraang ito sa mas maliit na mga bayan. Ang mga lungsod, kasunod ng mga pabrika na nagdulot ng mga tao doon, ay nanatiling bukas sa lahat ng oras.

Ang telepono, na patented noong 1876 ni Alexander Graham Bell, ay lubos na nagbago ng komunikasyon sa parehong rehiyon at sa buong bansa. Ang telepono ay mabilis na pumalit sa telegrafo bilang ang ginustong paraan ng komunikasyon. Noong 1900, mahigit sa 1.5 milyong mga telepono ang ginagamit sa buong bansa, maging bilang mga pribadong linya sa mga tahanan ng ilang mga gitnang- at mataas na-klase na mga Amerikano, o sama-sama ay gumagamit ng mga linya ng partido sa maraming mga rural na lugar.

Sa parehong paraan na ang mga ilaw ng kuryente ay tumulak sa mas malaking produksyon ng pabrika at paglago ng ekonomiya, ang telepono ay nagdami ng negosyo sa pamamagitan ng mas mabilis na bilis ng demand. Sa pamamagitan ng mga telepono, ang mga order ay maaaring dumating nang madalas, sa halip na sa pamamagitan ng mail order. Mas maraming mga order ang nagdulot ng mas malaking produksyon, na kung saan ay nangangailangan pa rin ng mas maraming manggagawa. Ang pangangailangan para sa karagdagang paggawa ay may mahalagang papel sa paglago ng lungsod, dahil ang mga nagpapalawak na kumpanya ay humingi ng mga manggagawa na pangasiwaan ang pagtaas ng demand ng mga mamimili para sa kanilang mga produkto.

Ang mga ilaw at komunikasyon ay maaaring iluminahan ang mga lungsod, ngunit ang karamihan sa mga maralitang lunsod, kabilang ang karamihan sa mga papasok na mga imigrante, ay nakatira sa kakila-kilabot na pabahay. Kung ang skyscraper ay ang hiyas ng Amerikanong lungsod, ang tenement ay ang paglusaw nito. Noong 1878, isang publikasyon ang nag-aalok ng \$ 500 sa arkitekto na maaaring magbigay ng pinakamahusay na disenyo para sa mass housing. Nanalo si James Ware sa paligsahan kasama ang kanyang plano para sa isang dumbbell tenement. Ang istraktura na ito ay mas manipis sa gitna kaysa sa mga extremes upang payagan ang ilaw upang ipasok ang gusali, kahit na kung paano mahigpit nakaimpake ang tenements ay maaaring. Sa kasamaang palad, ang mga lagusan na ito ay madalas na puno ng basura. Ang hangin na pinamamahalaang tumagos ay nagpapahintulot din ng sunog na kumalat mula sa isang tenement hanggang sa susunod na mas madali.

Ang mga lunsod ay lundag. Ang hangin ay namumula, ang mga ilog ay namumula, ang mga tao ay namumula. Bagaman ang mga pampublikong alkantariya ay nagpapabuti, ang pag-aaksaya ng basura ng tao ay nagiging isang problema. Ang mga tao ay gumagamit ng mga pribadong cesspools, na umaapaw sa isang mahabang, matinding ulan. Ang mga lumang piping ng dumi sa alkantariya ay dumped ang basura nang direkta sa mga ilog o baybayin. Ang mga ilog na ito ay madalas na ang parehong ginagamit bilang mga mapagkukunan ng tubig.

Ang koleksyon ng basura ay hindi pa naisaayos. Ang basura ay dumped sa mga kalye o sa mga waterways. Ang mas mahusay na mga sewer, paglilinis ng tubig, at pag-alis ng basura ay ilan sa mga

1 WAS IT BENEFICIAL OR HARMFUL FOR AMERICA TO BECOME A NATION OF CITIES?

removal were some of the most pressing problems for city leadership. As the 20th Century dawned, many improvements were made, but the cities were far from sanitary.



Primary Source: Photograph

An example of a tenement building at the turn of the century. They were overcrowded, with many more people, and sometimes families, living in a single unit than the designers ever intended.

Because of the massive overcrowding and poor sanitation, disease was widespread. **Cholera** and **Yellow Fever** epidemics swept through the slums on a regular basis. **Tuberculosis** was a huge killer. Infants suffered the most. Almost 25% of babies born in late-1800s cities died before reaching the age of one. **Sewer systems** and the development of clean water delivery were one some of the most important technological reforms of the time.

Poverty often breeds crime. Desperate people will often resort to theft or violence to put food on the family table when the factory wages would not suffice. Youths who dreaded a life of monotonous factory work and pauperism sometimes roamed the streets in gangs. Vices such as gambling, prostitution, and alcoholism were widespread. Gambling rendered the hope of getting rich quick. Prostitution provided additional income. Alcoholism furnished a false means of escape. The old system of town sheriffs were clearly inadequate for city life. The development of professional police forces is a legacy of the age of urbanization. In tandem with police forces, fire departments grew to meet the demand of city life. While small towns might be able to rely on a team of volunteer firefighters, or simply a bucket brigade of townspeople, cities required firefighters on duty day and night.

As the population became increasingly centered in urban areas while the century drew to a close, some reformers began to question the

Dahil sa napakalaking pagsisikip at mahihirap na sanitasyon, ang sakit ay laganap. Ang mga epidemya ng Cholera at Yellow Fever ay kumakalat sa mga slums nang regular. Ang tuberculosis ay isang malaking mamamatay. Ang mga sanggol ay nagdusa. Halos 25% ng mga sanggol na ipinanganak sa mga huling taon ng 1800 ay namatay bago dumating ang edad ng isa. Ang mga sistema ng alkantariya at ang pagpapaunlad ng paghahatid ng malinis na tubig ay isa sa mga pinaka-mahalagang teknolohikal na reporma sa oras.

Ang kahirapan ay madalas na nagmumula sa krimen. Ang mga desperadong tao ay kadalasang magsasagawa ng paganakaw o karahasan upang ilagay ang pagkain sa mesa ng pamilya kapag hindi sapat ang sahod ng pabrika. Ang mga kabataan na dreaded isang buhay ng walang pagbabago ang tono ng trabaho ng pabrika at pauperism minsan roamed ang mga kalye sa mga gang. Malawak ang mga bisyo tulad ng pagsusugal, prostitusyon, at alkoholismo. Ang pagsusugal ay nagbigay ng pag-asa sa mabilis na pagsagana. Ang prostitusyon ay nagbigay ng karagdagan kita. Nagbigay ang alkoholismo ng maling paraan ng pagtakas. Ang lumang sistema ng mga sheriff ng bayan ay malinaw na hindi sapat para sa buhay ng lungsod. Ang pagpapaunlad ng mga propesyonal na pwersa ng pulisya ay isang pamana ng edad ng urbanisasyon. Kasabay ng mga pwersang pulisya, lumaki ang mga kagawaran ng sunog upang matugunan ang pangangailangan ng buhay sa lungsod. Habang ang mga maliliit na bayan ay maaaring umasa sa isang pangkat ng mga boluntaryong bumbero, o isang brigada lamang ng mga taong-bayan, ang mga lungsod ay nangangailangan ng mga bumbero sa araw at gabi ng tungkulin.

Habang lumalaki ang populasyon sa mga lungsod na lugar habang ang siglo ay lumapit sa isang malapit, ang ilang mga reformers ay nagsimulang magtanong sa karunungan ng paglipat sa isang ganap na

1 WAS IT BENEFICIAL OR HARMFUL FOR AMERICA TO BECOME A NATION OF CITIES?

wisdom of moving into an entirely built environment. Was it wise to live in a world without trees, without lakes, rivers, or anything green?

Through the **City Beautiful Movement**, leaders such as **Frederick Law Olmsted** worked to bring nature back to the cities. Olmsted, one of the earliest and most influential designers of urban green space, and the original designer of **Central Park** in New York, worked to introduce the idea of the City Beautiful movement at the Columbian Exposition in 1893. From wide-open green spaces to brightly painted white buildings, connected with modern transportation services and appropriate sanitation, the White City of the Exposition set the stage for American urban city planning for the next generation. This model encouraged city planners to consider three principal tenets. First, create larger park areas inside cities. Second, build wider boulevards to decrease traffic congestion and allow for lines of trees and other greenery between lanes. And third, add more suburbs in order to mitigate congested living in the city itself. As each city adapted these principles in various ways, the City Beautiful movement became a cornerstone of urban development well into the twentieth century.

binuo na kapaligiran. Mahalaga bang manirahan sa isang mundo na walang mga puno, walang mga lawa, ilog, o anumang bagay na berde?

Sa pamamagitan ng City Beautiful Movement, ang mga lider tulad ng Frederick Law Olmsted ay nagtrabaho upang dalhin ang kalikasan pabalik sa mga lungsod. Si Olmsted, isa sa pinakamaaga at pinakamaimpluwensyang taga-disenyo ng berdeng espasyo ng lungsod, at ang orihinal na taga-disenyo ng Central Park sa New York, ay nagtrabaho upang ipakilala ang ideya ng Kilusang Magagandang Lungsod sa Columbian Exposition noong 1893. Mula sa malawak na berdeng espasyo maliwanag na ipininta puting mga gusali, na may kaugnayan sa modernong mga serbisyo sa transportasyon at angkop na sanitasyon, ang White City of Exposition ay nagtakda ng yugto para sa American urban na pagpapalano ng lungsod para sa susunod na henerasyon. Hinimok ng modelong ito ang mga tagaplano ng lungsod upang isaalang-alang ang tatlong pangunahing tungkulin. Una, lumikha ng mas malaking mga parke na lugar sa loob ng mga lungsod. Ikalawa, bumuo ng mas malawak na boulevards upang bawasan ang kasikipan ng trapiko at pahintulutan ang mga linya ng mga puno at iba pang halaman sa pagitan ng mga daanan. At pangatlo, magdagdag ng higit pang mga suburbs upang mapawi ang masikip na naninirahan sa lungsod mismo. Habang iniangkop ng bawat lungsod ang mga prinsipyong ito sa iba't ibang paraan, ang City Beautiful na kilusan ay naging pundasyon ng pagpapaunlad ng lungsod nang mahusay sa ikadalawampung siglo.



Primary Source: Photograph

The Polo Grounds, the first home of the New York Yankees baseball team. Professional baseball provided an inexpensive form of entertainment for the masses.

ENJOYING URBAN LIFE

Americans in cities wanted something to take their minds off of the hardships of daily life, and Americas entertainers rose to the challenge. One form of popular entertainment was **vaudeville**, large stage variety shows that included everything from singing, dancing, and comedy acts to live animals and magic. The vaudeville circuit gave rise to several prominent performers, including magician **Harry Houdini**, who began his career in these variety shows before his fame propelled him to solo acts. Although the new film industry would eventually kill off vaudeville, many of the most successful vaudeville performers moved from stage to screen.

NAGBABAGO NG BUHAY NA URBAN

Nais ng mga Amerikano sa mga lungsod na gawin ang kanilang mga isip mula sa mga paghihirap ng pang-araw-araw na buhay, at ang mga Amerikanong entertainer ay tumindig sa hamon. Ang isang porma ng popular na entertainment ay vaudeville, malaking palabas ng iba't ibang yugto na kasama ang lahat mula sa pagkanta, pagsayaw, at mga komedya upang mabuhay ang mga hayop at salamangka. Ang vaudeville circuit ay nagbigay ng ilang mga kilalang performers, kabilang ang salamangkero na si Harry Houdini, na nagsimula sa kanyang karera sa iba't ibang mga palabas na ito bago ang kanyang katanyagan ay nagtulak sa kanya na mag-solo. Kahit na ang bagong industriya ng pelikula ay sa kalaunan pumatay off vaudeville, marami sa mga pinaka matagumpay na vaudeville performers inilipat mula sa entablado sa screen.

1 WAS IT BENEFICIAL OR HARMFUL FOR AMERICA TO BECOME A NATION OF CITIES?

A major form of entertainment for the working class was professional baseball. Club teams transformed into professional baseball teams with the Cincinnati Red Stockings, now the Cincinnati Reds, in 1869. Soon, professional teams sprang up in several major American cities. Baseball games provided an inexpensive form of entertainment, where for less than a dollar, a person could enjoy a double-header, two hot dogs, and a beer. But more importantly, the teams became a way for newly relocated Americans and immigrants of diverse backgrounds to develop a unified civic identity, all cheering for one team. By 1876, the National League had formed, and soon after, cathedral-style ballparks began to spring up in many cities. Fenway Park in Boston, Forbes Field in Pittsburgh, and the Polo Grounds in New York all became touch points where working-class Americans came together to support a common cause.

Other popular sports included prize-fighting, which attracted a predominantly male, working- and middle-class audience who lived vicariously through the triumphs of the boxers during a time where opportunities for individual success were rapidly shrinking, and college football, which paralleled a modern corporation in its team hierarchy, divisions of duties, and emphasis on time management.

CONCLUSION

As is clear, the turn of the century also turned American into city dwellers, and that shift was anything but easy. Overcrowding, pollution, poor sanitation, a lack of transportation, crime, fire, and overt racism all challenged the Americans, and newly arrived Americans, who built our cities. But, as we have come to expect of ourselves, those who struggled also persevered and developed ingenious ways to overcome seemingly insurmountable challenges. They built skyscrapers, streetcars, sewers and suburbs. They learned English, became citizens and gave us new foods, music, art and entertainment.

But with urbanization also died Thomas Jefferson's dream of a nation built on yeoman farmers. Americans would never again be tied to the land. We would be a nation of people who lived among paved streets, brick high rises, and electric lights instead of being regulated by the passing of the four seasons and the rising and setting of the sun.

What do you think? Was it beneficial or harmful for America to become a nation of cities?

Ang isang pangunahing uri ng aliwan para sa uring manggagawa ay propesyonal na baseball. Ang mga koponan ng club ay nagbago sa mga propesyonal na mga koponan sa baseball kasama ang Cincinnati Red Stockings, ngayon ang Cincinnati Reds, noong 1869. Di nagtagal, ang mga propesyonal na mga koponan ay tumubo sa ilang mga pangunahing lungsod sa Amerika. Nagbigay ang mga laro ng baseball ng isang murang paraan ng paglilibang, kung saan mas mababa sa isang dolyar, ang isang tao ay maaaring magtamasa ng double-header, dalawang mainit na aso, at isang beer. Ngunit mas mahalaga, ang mga koponan ay naging isang paraan para sa mga bagong relocated Amerikano at mga imigrante ng iba't ibang mga background upang bumuo ng isang pinag-isang civic pagkakakilanlan, ang lahat ng pagpalakpak para sa isang koponan. Noong 1876, ang National League ay nabuo, at di nagtagal pagkatapos, nagsimulang lumitaw ang mga estilo ng katedral sa maraming lungsod. Ang Fenway Park sa Boston, Forbes Field sa Pittsburgh, at ang Polo Grounds sa New York ay naging mga touch point kung saan nagtatrabaho ang mga nagtatrabahong Amerikano upang suportahan ang isang pangkaraniwang dahilan.

Kasama sa iba pang mga popular na sports ang prize-fighting, na nakuha ng isang nakararami lalaki, nagtatrabaho at middle-class audience na nabuhay vicariously sa pamamagitan ng tagumpay ng boxers sa panahon ng isang oras kung saan ang mga pagkakataon para sa mga indibidwal na tagumpay ay mabilis na pag-urong, at football sa kolehiyo, na paralleled isang modernong korporasyon sa hierarchy ng koponan nito, dibisyon ng mga tungkulin, at diin sa pamamahala ng oras.

KUMPLETO

Bilang malinaw, ang pagliko ng siglo ay naging mga Amerikano sa mga naninirahan sa lungsod, at ang paglilipat na iyon ay mas madali. Ang sobrang pagsiklab, polusyon, mahihirap na sanitasyon, kakulangan ng transportasyon, krimen, sunog, at pantao sa kapootang panlahi ay hinamon ang lahat ng mga Amerikano, at mga bagong dating na Amerikano, na nagtayo ng ating mga lungsod. Subalit, tulad ng inaasahan namin sa sarili, ang mga struggling din persevered at binuo mapanlikha mga paraan upang pagtagumpayan tila hindi malulutas hamon. Nagtayo sila ng mga skyscraper, streetcars, sewers at suburbs. Nag-aral sila ng Ingles, naging mga mamamayan at nagbigay sa amin ng mga bagong pagkain, musika, sining at entertainment.

Subalit sa urbanisasyon din namatay ang pangarap ni Thomas Jefferson ng isang bansa na itinayo sa mga magsasaka ng yeoman. Ang mga Amerikano ay hindi na muling mahahati sa lupain. Gusto naming maging isang bansa ng mga tao na naninirahan sa mga asfaltado na lansangan, ang mataas na brick ay tumataas, at mga ilaw sa kuryente sa halip na kontrolado ng paglipas ng apat na panahon at ang pagsikat at pagtatakda ng araw.

Ano sa tingin mo? Ito ba'y kapaki-pakinabang o mapanganib para sa Amerika na maging isang bansa ng mga lungsod?

2

S E C O N D Q U E S T I O N CAN WRITERS MAKE THE WORLD A BETTER PLACE?

Is the
AMERICAN
DREAM
Achievable?

INTRODUCTION

In modern times, our media world revolves around video, formerly on television or the movie theaters, but increasingly on small screens, and even more so, in video we produce ourselves with smartphones. Before the advent of video, however, the information travelled in print, and the Gilded Age was great time to be a reader or writer. Millions of Americans wanted something to read and newspapers, magazines and books sold like wildfire.

Of course, not everything that was written back then was worth reading, just as not everything that is posted online now is worth watching. However, in the same way that our cameras today can capture and expose wrongdoing, the writers of the Gilded Age put pen to paper and tried to effect change.

What do you think? Can writers make the world a better place?

PANIMULA

Sa modernong mga panahon, ang aming media sa mundo ay umiikot sa paligid ng video, dating sa telebisyon o sa mga sinehan, ngunit lalong lumalaki sa maliliit na screen, at higit pa, sa video na makagawa kami ng mga smartphone. Bago ang pagdating ng video, gayunpaman, ang impormasyon ay naglakbay sa pag-print, at ang Gilded Age ay mahusay na oras upang maging isang mambabasa o manunulat. Milyun-milyong Amerikano ang nais magbasa at mga pahayagan, magasin at mga aklat na ibinebenta na parang napakalaking apoy.

Siyempre, hindi lahat ng nakasulat sa likod noon ay nagkakahalaga ng pagbabasa, tulad ng hindi lahat ng na-post online ngayon ay nagkakahalaga ng panonood. Gayunpaman, sa katulad na paraan na makukuha at ilantad ng aming mga camera ngayon ang mali, ang mga manunulat ng Gilded Age ay naglagay ng pen sa papel at sinubukang mabago ang pagbabago.

Ano sa tingin mo? Maaari bang gawing isang mas mahusay na lugar ang mga manunulat?

2 CAN WRITERS MAKE THE WORLD A BETTER PLACE?

THE PRINT REVOLUTION

In a time before the Internet, smart phones, television and even radio, paper was the way Americans communicated and found out what was happening in the world. Even very small towns had at least one newspaper, and large cities had dozens. Many newspapers published morning and evening editions and when breaking news happened, news boys in the street could be heard hawking, "Extra! Extra! Read all about it!" as papers put out special editions.

The mail carried magazines, pamphlets, flyers and Americans flocked to newsstands and bookstores. In a time of print, publishing was an enormous business. As Americans streamed into cities from small towns and overseas, **journalists** realized the economic potential. If half of Boston's citizens would buy a newspaper three times a week, a publisher could become a millionaire.

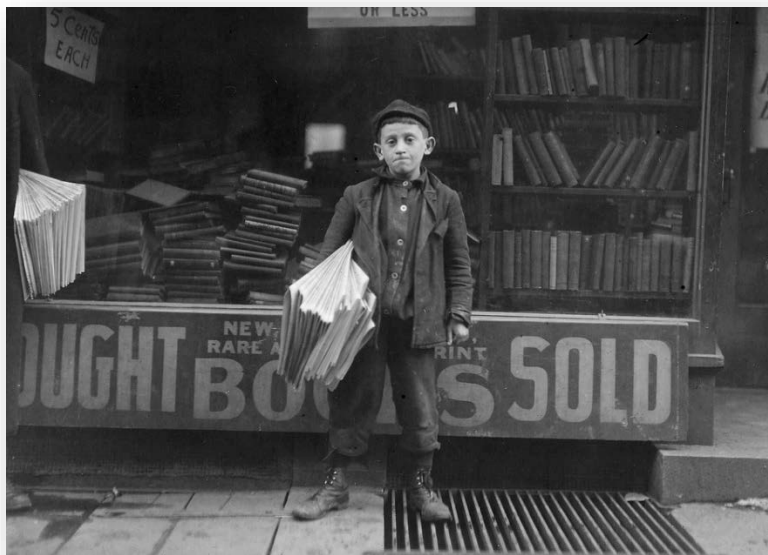
The **linotype machine**, invented in 1883, allowed for much faster printing of many more papers. The market was there. The technology was there. All that was necessary was a group of entrepreneurs bold enough to seize the opportunity. Anybody with a modest sum to invest could buy a printing press and make newspapers. The result was an American revolution in print.

ANG PRINT REVOLUTION

Sa isang panahon bago ang Internet, mga smart phone, telebisyon at kahit radyo, papel ay ang paraan ng komunikasyon ng Amerikano at nalaman kung ano ang nangyayari sa mundo. Kahit na napakaliit na bayan ay may hindi bababa sa isang pahayagan, at maraming lungsod ang dose-dosenang. Maraming pahayagan ang nag-publish ng mga edisyon ng umaga at gabi at nang maganap ang paglabag ng balita, maaaring marinig ang mga batang lalaki sa kalye na hawing, "Extra! Dagdagan! Basahin ang lahat tungkol dito! "Habang ang mga papel ay naglabas ng mga espesyal na edisyon.

Ang mail ay nagsumite ng mga magasin, polyeto, flyer at mga Amerikano ay nagtipon sa mga newsstand at bookstore. Sa isang panahon ng pag-print, ang pag-publish ay isang napakalaking negosyo. Habang dumadaloy ang mga Amerikano sa mga lungsod mula sa maliliit na bayan at sa ibang bansa, natanto ng mga mamamahayag ang potensyal na pang-ekonomiya. Kung kalahati ng mga mamamayan ng Boston ay bibili ng pahayagan tatlong beses sa isang linggo, ang isang mamamahayag ay maaaring maging isang milyonaryo.

Ang linotype machine, imbento sa 1883, pinapayagan para sa mas mabilis na pag-print ng maraming iba pang mga papeles. Ang merkado ay naroon. Ang teknolohiya ay naroon. Lahat ng kailangan ay isang pangkat ng mga negosyante na naka-bold upang sakupin ang pagkakataon. Ang sinuman na may maliit na halaga upang mamuhunan ay maaaring bumili ng isang press printing at gumawa ng mga pahayagan. Ang resulta ay isang rebolusyong Amerikano na naka-print.



The modern American newspaper took its familiar form during the Gilded Age. To capitalize on those who valued Sunday leisure time, the Sunday newspaper was expanded and divided into supplements. The subscription of women was courted for the first time by including fashion and beauty tips. For Americans who followed the emerging professional sports scene, a sports page was added.

Ang modernong Amerikanong pahayagan ay kinuha ang pamilyar na anyo sa panahon ng Gilded Age. Upang mapakinabangan ang mga taong pinahalagahan ang oras ng paglilibang ng Linggo, ang pahayagan ng Linggo ay pinalawak at nahahati sa mga suplemento. Ang suskrisyon ng mga kababaihan ay pinag-uusapan sa unang pagkakataon sa pamamagitan ng pagsasama ng mga tip sa fashion at beauty. Para sa mga Amerikano na sumunod sa umuusbong na sports professional scene, isang sports page ang naidagdag.

2 CAN WRITERS MAKE THE WORLD A BETTER PLACE?

Dorothea Dix, the pen name of Elizabeth Gilmer, became the nation's first advice columnist for the New Orleans Picayune in 1896. To appeal to those completely disinterested in politics and world events, Charles Dana of the New York Sun invented the **human interest story**. These articles often retold a heart-warming everyday event like it was national news.

THE YELLOW PRESS

Competition for readers was fierce, especially in New York. The two titans of American publishing were Joseph Pulitzer and William Randolph Hearst. These men stopped at nothing to increase their readership. If a news story was too boring, why not twist the facts to make it more interesting? If the truth was too bland, why not spice it up with some innocent fiction? If all else failed, the printer could always increase the size of the headlines to make a story seem more important.

This kind of sensationalism was denounced by veteran members of the press corps. Labeled **Yellow Journalism** by its critics, this practice was prevalent in late-19th century news. At its most harmless, it bent reality to add a little extra excitement to everyday life. At its most dangerous, it fired up public opinion and helped push America into war with Spain.

Nevertheless, as a business strategy, it worked. Pulitzer increased the daily circulation of the Journal from 20,000 to 100,000 in one year. By 1900, it had increased to over a million.

Joseph Pulitzer purchased the New York World in 1883 after making the St. Louis Post-Dispatch the dominant daily in that city. Pulitzer strove to make the New York World an entertaining read, and filled his paper with pictures, games and contests that drew in new readers. Crime stories filled many of the pages, with headlines like "Was He a Suicide?" and "Screaming for Mercy." In addition, Pulitzer charged readers only two cents per issue but gave readers eight and sometimes 12 pages of information. The only other two cent paper in the city never exceeded four pages.

While there were many sensational stories in the New York World, they were by no means the only pieces, or even the dominant ones. Pulitzer believed that newspapers were public institutions with a duty to improve society, and he put the World in the service of social reform.

Just two years after Pulitzer bought it, the World became the highest circulation newspaper in New York. Older publishers, envious of Pulitzer's success, began criticizing the World, harping on its crime stories and stunts while ignoring its more serious reporting. Charles Dana, editor of the New York Sun, attacked The World and said Pulitzer was "deficient in judgment and in staying power."

Pulitzer's approach made an impression on **William Randolph Hearst**, a mining heir in California who acquired the San Francisco Examiner

Si Dorothea Dix, ang pangalan ng panulat ni Elizabeth Gilmer, ay naging unang kolumnistang tagapayo ng bansa para sa New Orleans Picayune noong 1896. Para mag-apela sa mga ganap na walang interes sa pulitika at mga pangyayari sa daigdig, inimbento ni Charles Dana ng New York Sun ang kuwento ng interes ng tao. Ang mga artikulong ito ay madalas na retold ng araw-araw na pang-araw-araw na pang-araw-araw na pangyayari tulad ng pambansang balita.

ANG DILAW ay PRESS

Ang kompetisyon para sa mga mambabasa ay mabangis, lalo na sa New York. Ang dalawang titans ng American publishing ay sina Joseph Pulitzer at William Randolph Hearst. Ang mga lalaking ito ay tumigil sa anuman upang madagdagan ang kanilang pagbabasa. Kung ang isang kuwento ng balita ay masyadong nakayayamot, bakit hindi i-twist ang mga katotohanan upang gawin itong mas kawili-wili? Kung ang katotohanan ay masyadong mura, bakit hindi pagandahin ito sa ilang inosenteng gawa-gawa? Kung nabigo ang lahat, ang printer ay palaging mapapalaki ang laki ng mga headline upang maging mas mahalaga ang isang kuwento.

Ang ganitong uri ng sensationalism ay tinanggihan ng mga beteranong miyembro ng mga pulutong ng mga pulitiko. Na-label na Dilaw na Pamamahayag sa pamamagitan ng mga kritiko nito, ang karanasang ito ay laganap sa huli-ika-19 na siglo na balita. Sa kanyang pinaka-hindi nakakapinsala, ito ay baluktot na katotohanan upang magdagdag ng isang maliit na dagdag na kaguluhan sa araw-araw na buhay. Sa pinakamapanganib na ito, nagpapatok ito ng opinyon ng publiko at tumulong na itulak ang Amerika sa digmaan sa Espanya.

Gayunpaman, bilang isang diskarte sa negosyo, nagtrabaho ito. Nadagdagan ng Pulitzer ang pang-araw-araw na sirkulasyon ng Journal mula 20,000 hanggang 100,000 sa isang taon. Sa pamamagitan ng 1900, ito ay nadagdagan sa higit sa isang milyon.

Binili ni Joseph Pulitzer ang New York World noong 1883 matapos gawin ang St. Louis Post-Dispatch na nangingibabaw araw-araw sa lunsod na iyon. Nagsisikap ang Pulitzer na gawing nakaaliw na basahin ang New York World, at pinuno ang kanyang papel na may mga larawan, laro at paligsahan na nakuha sa mga bagong mambabasa. Ang mga kuwento ng krimen ay napuno ng marami sa mga pahina, na may mga headline tulad ng "Was He a Suicide?" At "Screaming for Mercy." Bukod pa rito, ang Pulitzer ay nagsusumbong sa mga mambabasa ng dalawang sentimo kada isyu ngunit binigyan ang mga mambabasa ng walong at minsan 12 pahina ng impormasyon. Ang tanging dalawang pradong papel sa lunsod ay hindi kailanman lumampas sa apat na pahina.

Habang may maraming mga kahindik-hindik na kwento sa New York World, hindi sila ang tanging mga piraso, o kahit na ang mga nangingibabaw. Naniniwala ang Pulitzer na ang mga pahayagan ay mga pampublikong institusyon na may tungkulin na mapabuti ang lipunan, at inilagay niya ang World sa serbisyo ng repormang panlipunan.

Dalawang taon lamang matapos mabili ito ni Pulitzer, ang World ay naging pinakamataas na pahayagan sa sirkulasyon sa New York. Ang mga mas lumang tagapaglalathala, mainggit sa tagumpay ni Pulitzer, ay nagsimulang pumuna sa Mundo, pinanatili ang mga kuwento at mga istilong krimen nito habang binabalewala ang mas malubhang pag-uulat nito. Si Charles Dana, editor ng New York Sun, ay sumalakay sa The World at sinabi Pulitzer ay "kulang sa paghuhukom at sa pananatiling kapangyarihan."

Ang diskarte ni Pulitzer ay gumawa ng impresyon sa William Randolph Hearst, isang tagapagmana ng pagmimina sa California na nakuha ang San Francisco Examiner mula sa kanyang ama noong 1887. Nabasa ni

2 CAN WRITERS MAKE THE WORLD A BETTER PLACE?

from his father in 1887. Hearst read the World while studying at Harvard University and resolved to make the Examiner as bright as Pulitzer's paper.

Under his leadership, the Examiner devoted 24 percent of its space to crime, presenting the stories as morality plays, and sprinkled adultery and risqué illustrations on the front page. A month after Hearst took over the paper, the Examiner ran this story about a hotel fire:

"HUNGRY, FRANTIC FLAMES. They Leap Madly Upon the Splendid Pleasure Palace by the Bay of Monterey, Encircling Del Monte in Their Ravenous Embrace From Pinnacle to Foundation. Leaping Higher, Higher, Higher, With Desperate Desire. Running Madly Riotous Through Cornice, Archway and Facade. Rushing in Upon the Trembling Guests with Savage Fury. Appalled and Panic-Stricken the Breathless Fugitives Gaze Upon the Scene of Terror. The Magnificent Hotel and Its Rich Adornments Now a Smoldering heap of Ashes. The Examiner Sends a Special Train to Monterey to Gather Full Details of the Terrible Disaster. Arrival of the Unfortunate Victims on the Morning's Train — A History of Hotel del Monte — The Plans for Rebuilding the Celebrated Hostelry — Particulars and Supposed Origin of the Fire."

It was classic yellow press style.

Hearst ang World habang nag-aaral sa Harvard University at pinagpasiyahan na gawing mas eksaminer ang papel ng Pulgador ng papel.

Sa ilalim ng kanyang pamumuno, ang Examiner ay nakatuon sa 24 porsiyento ng espasyo nito sa krimen, naglalabas ng mga kuwento bilang pag-play ng moralidad, at pagsabog ng mga guhit sa pangangalunya at pag-iingat sa harap ng pahina. Isang buwan pagkatapos na makuha ni Hearst ang papel, pinatakbo ng Tagasuri ang kuwentong ito tungkol sa sunog ng hotel:

HUNGRY, FRANTIC FLAMES. Sila Tumalon sa Madly sa ang kahanga-hanga Palasyo ng Palasyo sa pamamagitan ng Bay ng Monterey, libing Del Monte sa kanilang mga gutom na gutom sumakop mula sa summit sa Foundation. Paglaki ng Mas Mataas, Mas Mataas, Mas Mataas, Sa Desperadong Pagnanais. Pagpapatakbo ng Madly kaguluhan Sa pamamagitan ng Cornice, Archway at Facade. Rushing sa Upon ng mga nanginginig na mga bisita na may Savage Fury. Naaalaw at Nakakalungkot-Nakatago ang mga Walang Kinikilalang mga Fugitive Nagtatakip sa Eksena ng Malaking Takot. Ang Magnificent Hotel at Its Rich Adornments Ngayon ay isang nagniningas na bunton ng Ashes. Ang Tagasuri ay Nagpapadala ng Espesyal na Tren sa Monterey upang Ipunin ang Buong Detalye ng Nakakainis na Sakuna. Pagdating ng mga kapuspalad na mga Biktima sa Train Morning - Isang Kasaysayan ng Hotel del Monte - Ang Mga Plano para sa muling pagtatayo ng Named Hostelry - Mga Partikular at Ipinalagay na Pinagmulan ng Apoy.

Ito ay klasikong dilaw na estilo ng pindutin.

Primary Source: Newspaper

A classic example of the Yellow Press style, featuring bold, sensational headlines.

\$50,000 REWARD.—WHO DESTROYED THE MAINE?—\$50,000 REWARD.

EDITION FOR GREATER NEW YORK

NEW YORK JOURNAL

AND ADVERTISER

NO. 3478. NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 15, 1901. 10 PAGES. PRICE ONE CENT

DESTRUCTION OF THE WAR SHIP MAINE WAS THE WORK OF AN ENEMY

\$50,000!

\$50,000 REWARD!

For the Detection of the Perpetrator of the Maine Outrage!

The New York Journal offers a reward of \$50,000 for information leading to the detection of the person or persons who destroyed the Maine.

\$50,000!

Assistant Secretary Roosevelt Convinced the Explosion of the War Ship Was Not an Accident.

The Journal Offers \$50,000 Reward for the Conviction of the Criminals Who Sent 258 American Sailors to Their Death.

Naval Officers Unanimous That the Ship Was Destroyed on Purpose.

\$50,000!

\$50,000 REWARD!

For the Detection of the Perpetrator of the Maine Outrage!

The New York Journal offers a reward of \$50,000 for information leading to the detection of the person or persons who destroyed the Maine.

NAVAL OFFICERS THINK THE MAINE WAS DESTROYED BY A SPANISH MINE.

Hidden Mine or a Sunken Torpedo Believed to Have Been the Weapon Used Against the American Man-of-War—Officers and Men Tell Thrilling Stories of Being Blown Into the Air Amid a Mass of Shattered Steel and Exploding Shells—Survivors Brought to Key West Scout the Idea of Accident—Spanish Officials Protest Too Much—Our Cabinet Orders a Searching Inquiry—Journal Sends Divers to Havana to Report Upon the Condition of the Wreck.



2 CAN WRITERS MAKE THE WORLD A BETTER PLACE?

Hearst could be hyperbolic in his crime coverage; one of his early pieces, regarding a “band of murderers,” attacked the police for forcing Examiner reporters to do their work for them. However, while indulging in these stunts, the Examiner also increased its space for international news, and sent reporters out to uncover municipal corruption and inefficiency.

The work of the reporters and the popularity of newspapers could result in more than just interesting reading. In one well-remembered story, Examiner reporter Winifred Black was admitted into a San Francisco hospital and discovered that indigent women were treated with “gross cruelty.” The entire hospital staff was fired the morning the piece appeared.

With the success of the Examiner established by the early 1890s, Hearst began looking for a New York newspaper to purchase, and acquired the New York Journal in 1895, a penny paper which Pulitzer’s brother Albert had sold to a Cincinnati publisher the year before.

Metropolitan newspapers started going after department store advertising in the 1890s, and discovered the larger the circulation base, the better. This drove Hearst; following Pulitzer’s earlier strategy, he kept the Journal’s price at one cent (compared to The World’s two cent price) while providing as much information as rival newspapers. The approach worked, and as the Journal’s circulation jumped to 150,000, Pulitzer cut his price to a penny, hoping to drive his young competitor into bankruptcy.

In a counterattack, Hearst raided the staff of the World in 1896. While most sources say that Hearst simply offered more money, Pulitzer, who had grown increasingly abusive to his employees, had become an extremely difficult man to work for, and many World employees were willing to jump at the chance to get away from him.

Although the competition between the World and the Journal was fierce, the papers were temperamentally alike. Both supported Democrats, both were sympathetic to labor and immigrants and both invested enormous resources in their Sunday publications, which functioned like weekly magazines, going beyond the normal scope of daily journalism.

Their Sunday entertainment features included the first color comic strip pages, and some theorize that the term yellow journalism originated there. Hogan’s Alley, a comic strip revolving around a bald child in a yellow nightshirt, nicknamed The Yellow Kid, became exceptionally popular when cartoonist Richard F. Outcault began drawing it in the World in early 1896. When Hearst predictably hired Outcault away, Pulitzer asked artist George Luks to continue the strip with his characters, giving the city two Yellow Kids. The use of yellow journalism as a synonym for over-the-top sensationalism apparently started with more serious newspapers commenting on the excesses of “the Yellow Kid papers.”

Ang Hearst ay maaaring maging hyperbolic sa kanyang saklaw ng krimen; isa sa kanyang mga unang bahagi, tungkol sa isang “banda ng mga mamamatay-tao,” ay sinalakay ang pulisya sa pagpili ng mga tagasuri ng Examiner na gawin ang kanilang gawain para sa kanila. Gayunpaman, habang nagpapasya sa mga stunt na ito, pinalaki ng Tagasuri ang espasyo nito para sa pang-internasyonal na balita, at nagpadala ng mga reporters upang buksan ang munisipal na katiwalian at kawalan ng kakayahan.

Ang gawain ng mga reporter at ang katanyagan ng mga pahayagan ay maaaring magresulta sa higit pa sa kagiliw-giliw na pagbabasa. Sa isang mahusay na remembered kuwento, Examiner reporter Winifred Black ay admitido sa isang San Francisco ospital at natuklasan na ang mga mahihirap na kababaihan ay ginagamot sa “gross kalupitan.” Ang buong kawani ng ospital ay fired sa umaga ang piraso lumitaw.

Sa tagumpay ng Tagasuri na itinatag noong unang mga 1890, narinig ni Hearst ang isang pahayagan sa New York na bumili, at nakuha ang New York Journal noong 1895, isang papel na matipid kung saan ipinagbili ang kapatid ni Pulitzer na si Albert sa isang publisher ng Cincinnati noong nakaraang taon.

Nagsimula ang mga pahayagan ng Metropolitan pagkatapos ng advertising sa department store noong 1890, at natuklasan ang mas malaking base ng sirkulasyon, mas mabuti. Ito ay nagdulot ng Hearst; pagsunod sa mas maaga na diskarte ni Pulitzer, iningatan niya ang presyo ng Journal sa isang sentimo (kumpara sa presyo ng dalawang sentimo ng The World) habang nagbibigay ng mas maraming impormasyon bilang karibal na pahayagan. Ang diskarte ay nagtrabaho, at habang ang paglabas ng Journal ay lumipat sa 150,000, pinutol ng Pulitzer ang kanyang presyo sa isang matipid, na umaasa na himukin ang kanyang kabataan na kakumpitensya sa pagkabangkarote.

Sa isang counterattack, narinig ni Hearst ang kawani ng Mundo noong 1896. Habang ang karamihan sa mga pinagkukunan ay nagsasabi na ang Hearst ay nag-aalok lang ng mas maraming pera, ang Pulitzer, na lumaki nang labis na abusado sa kanyang mga empleyado, ay naging isang lubhang mahirap na tao na magtrabaho para sa, at maraming mga empleyado sa Mundo ay handa na tumalon sa pagkakataon upang makakuha ng layo mula sa kanya.

Kahit na ang kumpetisyon sa pagitan ng Mundo at Journal ay mabangis, ang mga papel ay magkakaiba. Ang parehong suportadong mga Demokratiko, kapwa ay nagkakasundo sa mga manggagawa at mga imigrante at parehong namuhunan ng napakalaking mapagkukunan sa kanilang mga pahayag sa Linggo, na gumana tulad ng lingguhang mga magasin, na lampas sa normal na saklaw ng pang-araw-araw na pamamahayag.

Kasama sa kanilang mga tampok sa Linggo ng entertainment ang unang kulay na comic strip na mga pahina, at ang ilang mga theorize na ang kataga ng dilaw na journalism nagmula doon. Ang Hogan’s Alley, isang comic strip na umiikot sa isang malungkot na bata sa isang dilaw na nightshirt, na pinangalanang Ang Yellow Kid, ay naging napakapabantog na kilalang kapag ang cartoonist na si Richard F. Outcault ay nagsimulang gumuhit dito sa Mundo noong unang bahagi ng 1896. Nang marinig ni Hearst ang Outcault sa malayo, tinanong ng Pulitzer artist Si George Luks upang ipagpatuloy ang strip kasama ang kanyang mga character, na nagbibigay sa lungsod ng dalawang Yellow Kids. Ang paggamit ng dilaw na journalism bilang isang kasingkahulugan para sa over-the-top sensationalism tila nagsimula sa mas malubhang mga pahayagan na nagkomento sa mga sobra ng “Yellow Kid papers.”

2 CAN WRITERS MAKE THE WORLD A BETTER PLACE?

Perhaps ironically, the **Pulitzer Prize**, which was established by Pulitzer in his will, is awarded every year to recognize outstanding journalism in such categories as Breaking News, Investigative Reporting, and Editorial Cartoons.

MUCKRAKERS

Journalists at the turn of the century were powerful. The print revolution enabled publications to increase their subscriptions dramatically. Writing to Congress in hopes of correcting abuses was slow and rarely produced results. Publishing a series of articles had a much more immediate impact. Collectively called **muckrakers**, a brave cadre of reporters exposed injustices so grave they made the blood of the average American run cold.

The first to strike was **Lincoln Steffens**. In 1902, he published an article in McClure's magazine called "Tweed Days in St. Louis." Steffens exposed how city officials used the city's public tax dollars to make deals with big business in order to maintain power. More articles followed, and soon Steffens published the collection as a book entitled **The Shame of the Cities**. Public outcry from outraged readers led to reform of city government and gave strength to the progressive ideas of a city commission or city manager system.

Ida Tarbell struck next. One month after Lincoln Steffens launched his assault on urban politics, Tarbell began her McClure's series entitled "History of the Standard Oil Company." She outlined and documented the cutthroat business practices behind John Rockefeller's meteoric rise. Tarbell's motives may also have been personal. Her own father had been driven out of business by Rockefeller.

John Spargo's 1906 "The Bitter Cry of the Children" exposed hardships suffered by child laborers, such as these coal miners. "From the cramped position [the boys] have to assume," wrote Spargo, "most of them become more or less deformed and bent-backed like old men..."

Once other publications saw how profitable these exposés had been, they courted muckrakers of their own. In 1905, Thomas Lawson brought the inner workings of the stock market to light in "Frenzied Finance." John Spargo unearthed the horrors of child labor in "The Bitter Cry of the Children" in 1906. That same year, David Phillips linked 75 senators to big business interests in "The Treason of the Senate." In 1907, William Hard went public with industrial accidents in the steel industry in the blistering "Making Steel and Killing Men." Ray Stannard Baker revealed the oppression of Southern blacks in "Following the Color Line" in 1908.

Jacob Riis was a Danish immigrant who moved to New York, and after experiencing poverty and joblessness first-hand, ultimately built a career as a police reporter. In the course of his work, he spent much of his time in the slums and tenements of New York's working poor. Appalled by what he found there, Riis began documenting these

Marahil, ang Pulitzer Prize, na itinatag ng Pulitzer sa kanyang kalooban, ay iginawad taun-taon upang kilalanin ang natitirang pamamahayag sa mga kategoryang tulad ng Breaking News, Investigative Reporting, at Editorial Cartoons.

MUCKRAKERS

Ang mga mamamahayag sa turn ng siglo ay malakas. Ang rebolusyong naka-print ay nagpapagana ng mga publisher upang madagdagan ang kanilang mga subscription nang kapansin-pansing. Ang pagsulat sa Kongreso sa pag-asang pagwawasto ng mga pang-aabuso ay mabagal at bihirang gumawa ng mga resulta. Ang pag-publish ng isang serye ng mga artikulo ay nagkaroon ng mas kagyat na epekto. Sama-samang tinatawag na muckrakers, isang matapang na cadre ng mga reporter ang nagbantaan ng mga kawalang-katarungan kaya malubhang ginawa nila ang dugo ng average na run ng Amerika na malamig.

Ang unang strike ay Lincoln Steffens. Noong 1902, inilathala niya ang isang artikulo sa magazine na McClure na tinatawag na "Tweed Days in St. Louis." Inihayag ni Steffens kung paano ginamit ng mga opisyal ng lungsod ang mga pampublikong buwis sa siyudad upang makagawa ng deal sa malaking negosyo upang mapanatili ang kapangyarihan. Sumunod na mga artikulo, at sa lalong madaling panahon ay inilathala ni Steffens ang koleksyon bilang isang aklat na pinamagatang *The Shame of the Cities*. Ang panawagan ng publiko mula sa marahas na mga mambabasa ay humantong sa reporma ng gobyerno ng lungsod at nagbigay ng lakas sa mga progresibong ideya ng isang komisyon ng lungsod o sistema ng tagapamahala ng lungsod.

Sumunod si Ida Tarbell. Isang buwan matapos inilunsad ni Lincoln Steffens ang kanyang pagsalakay sa pulitika sa lungsod, sinimulan ni Tarbell ang serye ni McClure na pinamagatang "History of the Standard Oil Company." Binabalangkas niya at idinokumento ang mga gawi sa negosyo ng pagpatay sa likod ng pagtaas ng John Rockefeller's meteoric. Ang mga motibo ni Tarbell ay maaaring personal din. Ang kanyang sariling ama ay pinalayas ng negosyo ni Rockefeller.

Ang 1906 ng John Spargo na "Ang Bitter Cry of the Children" ay nakalantad sa mga paghihirap ng mga child laborer, tulad ng mga minero ng karbon. "Mula sa masikip na posisyon [ang mga lalaki] ay dapat na ipagpalagay," sumulat Spargo, "karamihan sa kanila ay nagiging mas mababa o deformed at baluktot-back tulad ng lumang mga lalaki..."

Kapag nakita ng iba pang mga pahayagan kung gaano kapaki-pakinabang ang mga exposés na ito, nag-uusap sila ng muckrakers ng kanilang sarili. Noong 1905, dinala ni Thomas Lawson ang panloob na paggana ng stock market upang magaan sa "Frenzied Finance." Inihagis ni John Spargo ang mga horrors ng child labor sa "The Bitter Cry of the Children" noong 1906. Sa parehong taon, si David Phillips ay nakaugnay sa 75 senador sa malaking kapakinabangan ng negosyo sa "The Treason of the Senate." Noong 1907, si William Hard ay pumasok sa publiko sa mga aksidente sa industriya sa industriya ng bakal sa blistering "Making Steel and Killing Men." Sinabi ni Ray Stannard Baker ang pang-aapi ng Southern blacks sa "Following the Color Line" noong 1908.

Si Jacob Riis ay isang Danish na imigrante na lumipat sa New York, at pagkatapos ay nakakaranas ng kahirapan at kawalan ng trabaho, sa huli ay nagtayo ng karera bilang reporter ng pulisya. Sa kurso ng kanyang trabaho, siya ay ginugol ng maraming oras sa slums at tenements ng New York sa trabaho mahirap. Naantig sa nakita niya roon, sinimulan ni Riis ang pagdodokumento ng mga eksena na ito ng pagputok at ibinahagi ito sa pamamagitan ng mga lektur at sa huli sa pamamagitan

2 CAN WRITERS MAKE THE WORLD A BETTER PLACE?

scenes of squalor and sharing them through lectures and ultimately through the publication of his book, **How the Other Half Lives**, in 1890.

By most contemporary accounts, Riis was an effective storyteller, using drama and racial stereotypes to tell his stories of the ethnic slums he encountered. While his racial thinking was very much a product of his time, he was also a reformer. He felt strongly that upper and middle-class Americans could and should care about the living conditions of the poor. In his book and lectures, he argued against the immoral landlords and useless laws that allowed dangerous living conditions and high rents. He also suggested remodeling existing tenements or building new ones. While other reporters and activists had already brought the issue into the public eye, Riis's photographs added a new element to the story.



Primary Source: Photograph

One of the many photographs taken by Jacob Riis in the slums of New York City. Photographs like this one of three homeless boys helped foster sympathy among middle and upper class Americans and foster the progressive agenda to address the problems faced by the urban poor.

Perhaps no muckraker caused as great a stir as **Upton Sinclair**. An avowed Socialist, Sinclair hoped to illustrate the horrible effects of capitalism on workers in the Chicago meatpacking industry. His bone-chilling account, **The Jungle**, detailed workers sacrificing their fingers and nails by working with acid, losing limbs, catching diseases, and toiling long hours in cold, cramped conditions. He hoped the public outcry would be so fierce that reforms would soon follow.

The clamor that rang throughout America was not, however, a response to the workers' plight. Sinclair also uncovered the contents of the products being sold to the general public. Spoiled meat was covered with chemicals to hide the smell. Skin, hair, stomach, ears, and nose were ground up and packaged as head cheese. Rats climbed over warehouse meat, leaving piles of excrement behind.

ng paglalathala ng kanyang aklat, Paano ang Iba Pang Half Lives, noong 1890.

Sa pamamagitan ng karamihan sa mga kontemporaryong account, si Riis ay isang epektibong mananalaysay, gamit ang mga drama at mga pangkat na pang-lahi upang sabihin ang kanyang mga kuwento tungkol sa mga katatawanan ng etniko na kanyang naranasan. Habang ang kanyang lahi sa pag-iisip ay napakalaki ng isang produkto ng kanyang panahon, siya ay isang repormador rin. Mahigpit siyang nadama na ang mga nasa itaas at gitnang uri ng mga Amerikano ay maaaring at dapat pag-aalaga sa mga kalagayan ng pamumuhay ng mahihirap. Sa kanyang aklat at mga lektyur, nakipagtalos siya sa mga imoral na panginoong maylupa at walang silbi na batas na nagbigay ng mapanganib na kondisyon sa pamumuhay at mataas na renta. Inirekomenda rin niya ang remodeling ng mga umiiral na tenements o pagbuo ng mga bago. Habang ang iba pang mga reporters at aktibista ay nagdala ng isyu sa pampublikong mata, ang mga larawan ni Riis ay nagdagdag ng bagong elemento sa kuwento.

Marahil walang muckraker sanhi bilang mahusay na isang pukawin bilang Upton Sinclair. Ang isang sangkot Sosyalista, inaasahan ni Sinclair na ilarawan ang kakila-kilabot na epekto ng kapitalismo sa mga manggagawa sa industriya ng meatpacking ng Chicago. Ang kanyang tulang-chilling account, *The Jungle*, ang detalyadong mga manggagawa na sinasakripisyo ang kanilang mga daliri at kuko sa pamamagitan ng pagtatrabaho sa acid, pagkawala ng mga limbs, nakakakuha ng mga sakit, at paggugol ng matagal na oras sa malamig, matinding mga kondisyon. Inaasahan niya na ang hiyaw ng publiko ay magiging napakabigat na ang mga reporma ay malapit nang sundin.

Gayunpaman, ang hiyawan na naganap sa buong Amerika ay hindi isang tugon sa kalagayan ng mga manggagawa. Nakita din ni Sinclair ang mga nilalaman ng mga produkto na ibinebenta sa pangkalahatang publiko. Ang nasirang karne ay sakop ng mga kemikal upang itago ang amoy. Ang bakit, buhok, tiyan, tainga, at ilong ay nakababa at nakabalot bilang keso sa ulo. Ang mga daga ay umakyat sa karne ng bodega, na nag-iwan ng mga pile ng dumi sa likod.

2 CAN WRITERS MAKE THE WORLD A BETTER PLACE?

Sinclair said that he aimed for America's heart and instead hit its stomach. Even President Roosevelt, who had coined the derisive term muckraker, was propelled to act. Within months, Congress passed the **Pure Food and Drug Act** and the **Meat Inspection Act** to curb these sickening abuses. Today, the **Food and Drug Administration** within the Department of Health and Human Services is responsible for monitoring the nation's food and pharmaceutical supply in order to prevent the problems Sinclair so grotesquely chronicled.

MAGAZINES

Along with newspapers and books, magazines provided Americans with news, information and commentary.

The weekly magazine **Puck** was founded by Joseph Keppler in St. Louis. It began publishing English and German language editions in March 1871. Five years later, the German edition of Puck moved to New York City, where the first magazine was published in 1876. The English language edition soon followed. The English language magazine continued in operation for more than 40 years under several owners and editors. A typical 32-page issue contained a full-color political cartoon on the front cover and a color non-political cartoon or comic strip on the back cover. There was always a double-page color centerfold, usually on a political topic. Each issue also included numerous black-and-white cartoons used to illustrate humorous anecdotes. A page of editorials commented on the issues of the day, and the last few pages were devoted to advertisements.

Founded by S. S. McClure and John Sanborn Phillips in 1893, **McClure's** magazine featured both political and literary content, publishing serialized novels-in-progress, a chapter at a time. In this way, McClure's published such writers as Willa Cather, Arthur Conan Doyle, Herminie T. Kavanagh, Rudyard Kipling, Jack London, Lincoln Steffens, Robert Louis Stevenson, and Mark Twain. McClure's published Ida Tarbell's series in 1902 exposing the monopoly abuses of John D. Rockefeller's Standard Oil Company, and Ray Stannard Baker's earlier look at the United States Steel Corporations. From January 1907 to June 1908, McClure's published the first detailed history of Christian Science and the story of its founder, Mary Baker Eddy.

Collier's was another magazine of the time that featured both muckraking journalism and outstanding literary content. In May 1906, the editors commissioned Jack London to cover the San Francisco earthquake, a report accompanied by 16 pages of pictures. Collier's published the work of investigative journalists such as Samuel Hopkins Adams, Ray Stannard Baker, C.P. Connolly, Upton Sinclair and Ida Tarbell. The work of the writers and editors at Collier's helped pass reform of child labor laws, slum clearance, food safety and women's suffrage. Starting October 7, 1905, Collier's startled readers with "The Great American Fraud," analyzing the contents of popular patent medicines. The author, Samuel Hopkins Adams, pointed out that the companies producing many of the nation's medicines were making false claims about their products and some were health hazards.

Sinclair sinabi na siya ay naglalayong para sa puso ng Amerika at sa halip ay pindutin ang tiyan nito. Kahit si Pangulong Roosevelt, na nag-imbento ng masasamang salitang muckraker, ay itinutalak upang kumilos. Sa loob ng ilang buwan, ipinasa ng Kongreso ang Dalisay na Pagkain at Gamot na Batas at ang Meat Inspection Act upang pigilin ang mga pang-aabuso na mga pang-aabuso. Ngayon, ang Food and Drug Administration sa Kagawaran ng Kalusugan at Mga Serbisyon Pantao ay may pananagutan sa pagsubaybay sa suplay ng pagkain at parmasyutika ng bansa upang maiwasan ang mga problema na napakahalaga ng pagkakasulat ni Sinclair.

MAGAZINES

Kasama ng mga pahayagan at mga libro, ang mga magasin ay nagbigay ng mga Amerikano ng balita, impormasyon at komentaryo.

Ang lingguhang magazine na Puck ay itinatag ni Joseph Keppler sa St. Louis. Nagsimula itong mag-publish ng mga wikang Ingles at Aleman sa Marso 1871. Limang taon na ang lumipas, ang German edition ng Puck ay lumipat sa New York City, kung saan ang unang magasin ay na-publish noong 1876. Ang wikang Ingles na wika ay nagpatuloy sa pagpapatakbo ng higit sa 40 taon sa ilalim ng ilang mga may-ari at mga editor. Ang isang tipikal na 32-pahinang isyu ay naglalaman ng isang ganap na kulay na kartun pampulitika sa harap na takip at isang kulay na di-pampulitika na karikatura o comic strip sa likod na takip. Palaging may double-page color centerfold, kadalasan sa isang pampulitikang paksa. Kasama rin sa bawat isyu ang maraming mga itim-at-puting mga cartoons na ginagamit upang ilarawan ang mga nakakatawa anecdotes. Nagkomento ang isang pahina ng mga editoryal sa mga isyu ng araw, at ang huling ilang pahina ay nakatuon sa mga patalastas.

Itinatag ni S. S. McClure at John Sanborn Phillips noong 1893, itinatampok ng magasin ng McClure ang parehong pampulitika at pampanitikang nilalaman, na naglathala ng mga serialized na nobela na nasa progreso, isang kabanata sa isang pagkakataon. Sa ganitong paraan, inilathala ni McClure ang mga naturang manunulat bilang Willa Cather, Arthur Conan Doyle, Herminie T. Kavanagh, Rudyard Kipling, Jack London, Lincoln Steffens, Robert Louis Stevenson, at Mark Twain. Ang inilathala ni McClure na serye ni Ida Tarbell noong 1902 sa paglalantad sa mga monopolyong pang-aabuso ng Standard Oil Company ni John D. Rockefeller, at ang naunang pagtingin ni Ray Stannard Baker sa Estados Unidos Steel Corporations. Mula Enero 1907 hanggang Hunyo 1908, inilathala ni McClure ang unang detalyadong kasaysayan ng Christian Science at ang kuwento ng tagapagtatag nito, si Mary Baker Eddy.

Ang Collier ay isa pang magasin ng oras na nagtatampok ng parehong mactraking journalism at natitirang pampanitikang nilalaman. Noong Mayo 1906, inatasan ng mga editor ang Jack London upang masakop ang lindol ng San Francisco, isang ulat na sinamahan ng 16 na pahina ng mga larawan. Inilathala ni Collier ang gawain ng mga mausisa na mamamahayag tulad ni Samuel Hopkins Adams, Ray Stannard Baker, C.P. Connolly, Upton Sinclair at Ida Tarbell. Ang gawain ng mga manunulat at mga editor sa Collier ay nakatulong sa pagpasa ng reporma ng mga batas sa paggawa ng bata, clearance ng slum, kaligtasan ng pagkain at pagboto ng kababaihan. Nagsisimula sa Oktubre 7, 1905, ang mga nagulat ng mga nagulat na Collier na may "The Great American Fraud," pag-aaral ng mga nilalaman ng mga patent na gamot sa patent. Ang may-akda, si Samuel Hopkins Adams, ay nagpahayag na ang mga kumpanyang gumagawa ng maraming gamot sa bansa ay gumawa ng mga maling pag-aangkin tungkol sa kanilang mga produkto at ang ilan ay mga panganib sa kalusugan.



Primary Source: Magazine Cover

The Saturday Evening Post was known for featuring illustrated covers highlighting everyday life.

The Saturday Evening Post was founded in 1821 and grew to become the most widely circulated weekly magazine in America. Like its competitors, the magazine published current event articles, editorials, human interest pieces, humor, illustrations, a letter column, poetry and stories by the leading writers of the time. It was known for commissioning lavish illustrations and original works of fiction. Illustrations were featured on the cover and embedded in stories and advertising. Some Post illustrations became popular and continue to be reproduced as posters or prints, especially those by Norman Rockwell. The Post published stories and essays by Ray Bradbury, Agatha Christie, William Faulkner, F. Scott Fitzgerald, Vonnegut, Louis L'Amour, Sinclair Lewis, Edgar Allan Poe, and John Steinbeck. It also published poetry by such noted poets as Carl Sandburg, Ogden Nash, Dorothy Parker and Hannah Kahn. Jack London's best-known novel

Ang Saturday Evening Post ay itinatag noong 1821 at lumago upang maging ang pinakalaganap na lingguhang magazine sa Amerika. Tulad ng mga katunggali nito, inilathala ng magasin ang mga kasalukuyang artikulong pangyayari, editoryal, piraso ng interes ng tao, katatawanan, mga guhit, hanay ng letra, mga tula at mga kuwento ng mga nangungunang manunulat ng panahon. Ito ay kilala para sa commissioning labis-labis na mga guhit at orihinal na gawa ng fiction. Ang mga ilustrasyon ay itinampok sa pabalat at naka-embed sa mga kuwento at advertising. Ang ilang mga guhit sa Post ay naging popular at patuloy na muling ginawa bilang mga poster o mga kopya, lalo na sa mga ni Norman Rockwell. Ang Post ay nai-publish na mga kuwento at sanaysay ni Ray Bradbury, Agatha Christie, William Faulkner, F. Scott Fitzgerald, Vonnegut, Louis L'Amour, Sinclair Lewis, Edgar Allan Poe, at John Steinbeck. Nag-publish din ito ng mga tula sa pamamagitan ng naturang nabanggit na mga tula bilang Carl Sandburg, Ogden Nash, Dorothy Parker at Hannah Kahn. Ang pinakatanyag na nobelang Jack London Ang Call of the Wild ay unang inilathala, sa serialized form, sa Saturday Evening Post noong 1903.

2 CAN WRITERS MAKE THE WORLD A BETTER PLACE?

The Call of the Wild was first published, in serialized form, in the Saturday Evening Post in 1903.

Weekly magazines such as Puck, McClures, Collier's and The Saturday Evening Post flourished at the turn of the century, and for nearly half a century. It was not until the 1950s when they lost popularity as Americans turned to a new form of entertainment: television.

CONCLUSION

The printed word in the Gilded Age captured the imagination of America. Sometimes it made us cry, or laugh, or become outraged. But whatever the effect, the editors, illustrators, investigators, and authors of the Gilded Age made a difference. They brought down corrupt politicians and exposed crooked businessmen. They gave us some of America's great literature.

On the other hand, incendiary headlines fanned war-fever and exaggerated truths in the pursuit of profits.

What do you think? Can writers make the world a better place?

Ang mga lingguhang magasin tulad ng Puck, McClures, Collier at The Saturday Evening Post ay umunlad sa turn ng siglo, at halos kalahating siglo. Ito ay hindi hanggang sa mga 1950s kapag nawalan sila ng katanyagan habang ang mga Amerikano ay naging isang bagong paraan ng entertainment: telebisyon.

KUMPLETO

Ang nailimbag na salita sa Gilded Age ay nakuha ang imahinasyon ng Amerika. Minsan ito ay umiyak, o tumawa, o magalit. Ngunit anuman ang epekto, ang mga editor, illustrator, investigator, at may-akda ng Gilded Age ay gumawa ng pagkakaiba. Dinala nila ang mga corrupt na pulitiko at nakalantad na baluktot na negosyante. Ibinigay nila sa amin ang ilan sa dakilang literatura ng Amerika.

Sa kabilang panig, ang mga pamunuan ng paninira ay kumakalat sa lagnat ng digmaan at pinalaking mga katotohanan sa pagtugis ng mga kita.

Ano sa tingin mo? Maaari bang gawing isang mas mahusay na lugar ang mga manunulat?

3

T H I R D Q U E S T I O N WHAT DOES IT MEAN TO BE PROGRESSIVE?

Is the
AMERICAN
DREAM
Achievable?

INTRODUCTION

As you probably have already come to understand, the Gilded Age was a time of extremes. On one hand, there were some Americans who through their ingenuity and determination, and probably a fair amount of luck, became fabulously rich. On the other hand, there were so many more who struggled everyday to earn enough to feed their families. Americans were farmers, but were quickly becoming city dwellers.

Amid all this change, reformers worked to improve the lives of those around them. Like the muckrakers, or the Progressive Presidents, many everyday Americans worked in thousands of small ways to make America a better place.

Some worked to improve the lives of farmers, or laborers, or children, or immigrants. Some wanted political change. Others just wanted to help a fellow citizens find a job.

The people who worked to make that change were known as the Progressives. What do you think? What does it mean to be progressive?

PANIMULA

Tulad ng malamang na naintindihan mo, ang Gilded Age ay isang panahon ng labis na pagpapahirap. Sa isang banda, may ilang mga Amerikano na sa pamamagitan ng kanilang katalinuhan at determinasyon, at marahil isang makatarungang halaga ng swerte, naging napakalaking mayaman. Sa kabilang banda, napakarami pang nakikipagpunyagi araw-araw upang kumita ng sapat upang mapakain ang kanilang mga pamilya. Ang mga Amerikano ay mga magsasaka, ngunit mabilis na naging mga naninirahan sa lungsod.

Sa gitna ng lahat ng pagbabagong ito, nagtrabaho ang mga repormador upang mapabuti ang buhay ng mga nakapaligid sa kanila. Tulad ng mga muckrakers, o ang Progressive Presidents, maraming mga araw-araw na Amerikano ay nagtrabaho sa libu-libong maliit na paraan upang gawing mas mabuting lugar ang Amerika.

Ang ilan ay nagtrabaho upang mapabuti ang buhay ng mga magsasaka, o mga manggagawa, o mga bata, o mga imigrante. Ang ilan ay nagnanais ng pagbabago sa Gusto lang ng iba na tulungan ang isang kapwa mamamayan na makahanap ng trabaho.

Ang mga taong nagtrabaho upang gumawa ng pagbabagong iyon ay kilala bilang Progressives. Ano sa tingin mo? Ano ang ibig sabihin ng maging progresibo?

3 WHAT DOES IT MEAN TO BE PROGRESSIVE?

THE POPULISTS

Like the oppressed laboring classes of the East, it was only a matter of time before Western farmers would attempt to use their numbers to effect positive change. In 1867, the first such national organization was formed. Led by Oliver Kelley, the **Patrons of Husbandry**, also known as the **Grange**, organized to address the social isolation of farm life. Like other secret societies, such as the Masons, Grangers had local chapters with secret passwords and rituals.

The local Grange sponsored dances and gatherings to attack the doldrums of daily life. It was only natural that politics and economics were discussed in these settings, and the Grangers soon realized that their individual problems were common.

Identifying the railroads as the chief villains, Grangers lobbied state legislatures for regulation of the industry. By 1874, several states passed the Granger laws, establishing maximum shipping rates. Grangers also pooled their resources to buy grain elevators of their own so that members could enjoy a break on grain storage.

Farmers' alliances went a step further. Beginning in 1889, Northern and Southern Farmers' Alliances championed the same issues as the Grangers, but also entered the political arena. Members of these alliances won seats in state legislatures across the Great Plains to strengthen the agrarian voice in politics.

What did all the farmers seem to have in common? The answer was simple: debt. Looking for solutions to this condition, farmers began to attack the nation's monetary system. As of 1873, Congress declared that all federal money must be backed by gold. This limited the nation's money supply and benefited the wealthy.

The farmers wanted to create inflation. Inflation actually helps debtors. The economics are simple. If a farmer owes \$3,000 and can earn \$1 for every bushel of wheat sold at harvest, he needs to sell 3,000 bushels to pay off the debt. If inflation could push the price of a bushel of wheat up to \$3, he needs to sell only 1,000 bushels. Of course, inflation is bad for the bankers who made the loans.

To create inflation, farmers suggested that the money supply be expanded to include dollars not backed by gold. First, farmers attempted to encourage Congress to print Greenback Dollars like the ones issued during the Civil War. Since the greenbacks were not backed by gold, more dollars could be printed, creating an inflationary effect.

The Greenback Party and the Greenback-Labor Party each ran candidates for President in 1876, 1880, and 1884 under this platform. No candidate was able to muster national support for the idea, and farmers turned to another strategy.

MGA POPULIS

Tulad ng mga pinahihirapan na mga uri ng pagtatrabaho sa Silangan, ilang oras lamang bago ang mga magsasaka ng Kanluran ay magsisikap na gamitin ang kanilang mga numero upang magkaroon ng positibong pagbabago. Noong 1867, ang unang naturang pambansang organisasyon ay nabuo. Pinangunahan ni Oliver Kelley, ang Patrons of Husbandry, na kilala rin bilang Grange, ay inorganisa upang matugunan ang panlipunang paghihiwalay ng buhay sa bukid. Tulad ng iba pang mga lihim na lipunan, tulad ng mga Mason, Grangers ay nagkaroon ng lokal na mga kabanata na may mga lihim na password at ritwal.

Ang lokal na Grange ay na-sponsor na mga sayaw at mga pagtitipon upang salakayin ang mga masasamang buhay sa araw-araw. Natural lamang na ang mga pulitika at economics ay tinalakay sa mga setting na ito, at ang Grangers sa lalong madaling panahon na natanto na ang kanilang mga indibidwal na mga problema ay karaniwan.

Ang pagkilala sa mga riles ng tren bilang mga punong villains, ang mga Grangers ay nagbukas ng mga lehislatura ng estado para sa regulasyon ng industriya. Noong 1874, ipinasa ng ilang estado ang mga batas ng Granger, na nagtatatag ng pinakamataas na mga rate ng pagpapadala. Pinagsama din ng mga Grangers ang kanilang mga mapagkukunan upang bumili ng mga elevator ng butil ng kanilang sarili upang ang mga miyembro ay magtamasa ng pahinga sa imbakan ng butil.

Ang mga alyansa ng mga magsasaka ay lalong nagpapatuloy. Simula noong 1889, ang mga Alliances ng Northern at Southern Farmers 'ay nagtagumpay sa parehong mga isyu ng mga Grangers, ngunit pumasok din sa arena pampulitika. Ang mga miyembro ng mga alyansa ay nanalo ng mga puwesto sa mga pambatasan ng estado sa buong Great Plains upang palakas ang tinig ng agraryo sa pulitika.

Ano ang tila pareho sa lahat ng mga magsasaka? Ang sagot ay simple: utang. Naghahanap ng mga solusyon sa kondisyong ito, sinimulan ng mga magsasaka ang pag-atake sa sistema ng pera ng bansa. Bilang ng 1873, ipinahayag ng Kongreso na ang lahat ng pederal na pera ay dapat na suportahan ng ginto. Ito ay limitado sa suplay ng pera ng bansa at nakinabang sa mayaman.

Nais ng mga magsasaka na lumikha ng implasyon. Ang implasyon ay talagang tumutulong sa mga may utang. Ang ekonomiya ay simple. Kung ang isang magsasaka ay may utang na \$ 3,000 at maaaring kumita ng \$ 1 para sa bawat bushel ng trigo na naibenta sa pag-aani, kailangan niyang ibenta ang 3,000 bushels upang mabayaran ang utang. Kung ang inflation ay maaaring itulak ang presyo ng isang trigo ng trigo nang hanggang \$ 3, kailangan niyang ibenta lamang ang 1,000 bushels. Siyempre, ang inflation ay masama para sa mga bankers na gumawa ng mga pautang.

Upang lumikha ng implasyon, ang mga magsasaka ay iminungkahi na ang suplay ng pera ay mapalawak upang isama ang mga dolyar na hindi nai-back sa pamamagitan ng ginto. Una, sinubukan ng mga magsasaka ang hikayatin ang Kongreso na mag-print ng Greenback Dollars tulad ng mga ibinigay noong panahon ng Digmaang Sibil. Dahil ang mga greenbacks ay hindi nai-back sa pamamagitan ng ginto, mas maraming mga dolyar ay maaaring naka-print, na lumilikha ng isang implasyon epekto.

Ang Greenback Party at ang Greenback-Labour Party ay tumakbo bawat kandidato para sa Pangulo noong 1876, 1880, at 1884 sa ilalim ng platform na ito. Walang kandidato ang nakakuha ng pambansang suporta para sa ideya, at ang mga magsasaka ay bumaling sa isa pang diskarte.

3 WHAT DOES IT MEAN TO BE PROGRESSIVE?

Inflation could also be created by printing money that was backed by silver as well as gold. This idea was more popular because people were more confident in their money if they knew it was backed by a precious metal. Also, America had coined money backed by silver until 1873.

Out of the ashes of the Greenback-Labor Party grew the **Populist Party**. In addition to demanding the **free coinage of silver**, the Populists called for a host of other reforms. They demanded a **graduated income tax**, whereby individuals earning a higher income paid a higher percentage in taxes.

They wanted Constitutional reforms as well. Up until this point, Senators were still not elected by the people directly. They were chosen by state legislatures. The Populists demanded a constitutional amendment allowing for the direct election of Senators.

They demanded democratic reforms such as the **initiative**, where citizens could directly introduce debate on a topic in the legislatures. The **referendum** would allow citizens, rather than their representatives, to vote a proposed law. **Recall** would allow the people to end an elected official's term before it expired. They also called for the secret ballot and a one-term limit for the president.

Ang inflation ay maaari ring likhain ng pag-print ng pera na na-back sa pamamagitan ng pilak pati na rin ang ginto. Ang ideyang ito ay mas popular dahil ang mga tao ay mas tiwala sa kanilang pera kung alam nila ito ay nai-back sa pamamagitan ng isang mahalagang metal. Gayundin, ang Amerika ay lumikha ng pera na naka-back up ng pilak hanggang 1873.

Mula sa abo ng Greenback-Labour Party lumago ang Populist Party. Bilang karagdagan sa hinihingi ang libreng barya ng pilak, ang mga Populist ay humingi ng maraming iba pang mga reporma. Hinihingi nila ang isang graduated income tax, kung saan ang mga indibidwal na nakakakuha ng mas mataas na kita ay nagbabayad ng mas mataas na porsyento sa mga buwis.

Gusto rin nila ang mga reporma sa Konstitusyon. Hanggang sa puntong ito, ang mga Senador ay hindi pa rin inihalal ng mga tao nang direkta. Sila ay pinili ng mga lehislatura ng estado. Hiniling ng mga Populist ang isang susog sa konstitusyon na nagpapahintulot sa tuwirang halalan ng mga Senador.

Hinihiling nila ang mga demokratikong reporma tulad ng inisyatiba, kung saan ang mga mamamayan ay maaaring direktang ipakilala ang debate sa isang paksa sa mga lehislatura. Ang referendum ay magpapahintulot sa mga mamamayan, sa halip na sa kanilang mga kinatawan, na bumoto ng isang ipinanukalang batas. Ang pagpapabalik ay magpapahintulot sa mga tao na tapusin ang isang termino ng inihalal na opisyal bago ito mag-expire. Tinawag din nila ang lihim na balota at isang limitasyon para sa pangulo.

Primary Source: Photograph

Coxey's Army in Washington, DC



In 1892, the Populists ran James Weaver for president on this ambitious platform. He poled over a million popular votes and 22 electoral votes. Although he came far short of victory, Populist ideas gained traction at the national level. When the financial Panic of 1893 hit the following year, an increased number of unemployed and dispossessed Americans

Noong 1892, pinamunuan ng mga Populist si James Weaver sa presidente sa ambisyosong plataporma na ito. Nakuha niya ang isang milyong popular na boto at 22 na botong elektoral. Bagaman wala siyang tagumpay, ang mga ideya ng Populist ay nakakuha ng traksyon sa pambansang antas. Nang sumiklab ang pinansiyal na Pagkasindak ng 1893 nang sumunod na taon, ang mas mataas na bilang ng mga walang trabaho at mga nawawalang Amerikano ay nagbigay ng

3 WHAT DOES IT MEAN TO BE PROGRESSIVE?

gave momentum to the Populist movement. A great showdown was in place for 1896.

THE ELECTION OF 1896

All the elements for political success seemed to be falling into place for the Populists. James Weaver made an impressive showing in 1892, and Populist ideas were being discussed across the nation. The **Panic of 1893** was the worst financial crisis to date in American history. As the soup lines grew larger, so did voters' anger.

When **Jacob S. Coxey** of Ohio marched his 200 supporters, dubbed **Coxey's Army**, into the nation's capital to demand reforms in the spring of 1894, many thought a revolution was brewing. The climate seemed to ache for change. All that the Populists needed was a winning Presidential candidate in 1896.

Ironically, the person who defended the Populist platform that year came from the Democratic Party. **William Jennings Bryan** was the unlikely candidate. An attorney from Lincoln, Nebraska, Bryan's speaking skills were among the best of his generation. Known as the "Great Commoner," Bryan developed a reputation as defender of the farmer.

When Populist ideas began to spread, Democratic voters of the South and West gave enthusiastic endorsement. At the Chicago Democratic convention in 1896, Bryan delivered a speech that made his career. Demanding the free coinage of silver, Bryan shouted, "You shall not crucify mankind upon a **cross of gold!**" Thousands of delegates roared their approval, and at the age of thirty-six, the "Boy Orator" received the Democratic nomination.

Faced with a difficult choice between surrendering their identity and hurting their own cause, the Populist Party nominated Bryan as their candidate as well, effectively merging the Populist and Democratic Parties.

The Republican competitor was **William McKinley**, the governor of Ohio. He had the support of the moneyed eastern establishment. Behind the scenes, a wealthy Cleveland industrialist named Marc Hanna was determined to see McKinley elected. He, like many of his class, believed that the free coinage of silver would bring financial ruin to America, or at least financial ruin to the pocketbooks of the wealthy.

Using his vast resources and power, Hanna directed a campaign based on fear of a Bryan victory. McKinley campaigned from his home, leaving the politicking for the party hacks. Bryan revolutionized campaign politics by launching a nationwide **whistle-stop** effort, making twenty to thirty speeches per day from the back of a train as it stopped in each town along a rail line.

momentum sa kilusang Populist. Ang isang mahusay na pagbubunyag ng mga balak ay nasa lugar para sa 1896.

ANG HALALAN NG 1896

Ang lahat ng mga elemento para sa pampulitikang tagumpay ay tila nahuhulog sa lugar para sa mga Populist. Nakagawa ng kahanga-hangang pagpapakita si James Weaver noong 1892, at ang mga ideyang Populist ay tinalakay sa buong bansa. Ang takot ng 1893 ang pinakamasamang krisis sa pananalapi hanggang ngayon sa kasaysayan ng Amerika. Habang lumalaki ang mga linya ng sopas, gayon din ang galit ng mga botante.

Nang ilunsad ni Jacob S. Coxey ng Ohio ang kanyang 200 mga tagasuporta, tinawag na Coxey's Army, sa kabisera ng bansa na humingi ng mga reporma noong tagsibol ng 1894, marami ang nag-iisip na ang isang rebolusyon ay ang paggawa ng serbesa. Ang klima ay tila sakit sa pagbabago. Lahat ng kailangan ng mga Populist ay isang nanalong kandidato ng Pangulo noong 1896.

Ironically, ang taong nagtanggol sa populistang platform noong taong iyon ay nagmula sa Partidong Demokratiko. Si William Jennings Bryan ang malamang na kandidato. Isang abogado mula sa Lincoln, Nebraska, ang mga kasanayan sa pagsasalita ni Bryan ay kabilang sa mga pinakamahusay sa kanyang henerasyon. Kilala bilang "Great Commoner," nakilala ni Bryan ang isang reputasyon bilang tagapagtanggol ng magsasaka.

Nang magsimulang kumalat ang mga ideya ng Populist, ang mga Demokratikong botante ng Timog at Kanluran ay nagbigay ng masigasig na pag-endorso. Sa kombensiyong Chicago Democratic noong 1896, ibinigay ni Bryan ang isang talumpati na nagawa ang kanyang karera. Hinihingi ang libreng barya, si Bryan ay sumigaw, "Huwag mong ipako sa krus ang sangkatauhan sa krus na ginto!" Libu-libong mga delegado ang umuungal sa kanilang pag-apruba, at sa edad na tatlumpu't anim, ang "Boy Orator" ay nakatanggap ng Demokratikong nominasyon.

Nahaharap sa isang mahirap na pagpili sa pagitan ng pagsuko ng kanilang pagkakakilanlan at pagkasira ng kanilang sariling dahilan, hinirang ng Populist Party si Bryan bilang kanilang kandidato, na epektibong pinagsama ang mga Populist at Demokratikong Partido.

Ang kalahok sa republikano ay si William McKinley, ang gobernador ng Ohio. Mayroon siyang suporta sa pagtatatag ng pera sa silangan. Sa likod ng mga eksena, isang mayaman na industriyalistang Cleveland na nagngangalang Marc Hanna ay determinadong makita ang inihalal ni McKinley. Siya, tulad ng marami sa kanyang klase, ay naniniwala na ang libreng barya sa pilak ay magdudulot ng pinansyal na pagkasira sa Amerika, o hindi bababa sa pinansyal na pagkasira sa mga pocketbooks ng mayaman.

Gamit ang kanyang malawak na mapagkukunan at kapangyarihan, sinimulan ni Hanna ang isang kampanya batay sa takot sa panalo ni Bryan. Nag-kampanya si McKinley mula sa kanyang tahanan, na iniinang ang pulitika para sa mga hacks sa partido. Binagong ni Bryan ang pulitika ng kampanya sa pamamagitan ng paglulunsad ng isang pambihirang pagsisikap sa buong bansa, na gumagawa ng dalawampu't tatlumpong speeches bawat araw mula sa likod ng isang tren habang tumigil ito sa bawat bayan sa isang linya ng tren.

3 WHAT DOES IT MEAN TO BE PROGRESSIVE?

When the results were finally tallied, McKinley beat Bryan by an electoral vote margin of 271 to 176. The popular vote was much closer. McKinley won 51% of the vote to Bryan's 47%.



Many factors led to Bryan's defeat. He was unable to win a single state in the populous and industrial Northeast. Laborers feared the free silver idea as much as their bosses. While inflation would help the debt-ridden, mortgage-paying farmers, it could hurt the wage-earning, rent-paying factory workers. In a sense, the election came down to a clash between the interests of the city versus country and by 1896, the urban forces won. Bryan's campaign marked the last time a major party attempted to win the White House by exclusively courting the rural vote.

Nang makuha ang mga resulta sa wakas, tinuligsa ni McKinley si Bryan sa pamamagitan ng isang botohan ng eleksyon na 271 hanggang 176. Ang popular na boto ay mas malapit. Nanalo si McKinley ng 51% ng boto sa 47% ni Bryan.

Primary Source: Photograph

William Jennings Bryan speaking during the Election of 1896. He was known as a dynamic speaker.

Maraming mga kadahilanan ang humantong sa pagkatalo ni Bryan. Hindi niya nagawang manalo ng isang estado sa populasyon at pang-industriya na Hilagang Silangan. Takot ang mga manggagawa sa libreng pilak ideya hangga't ang kanilang mga bosses. Habang ang implasyon ay makatutulong sa mga utang, ang mga magsasaka na nagbabayad ng mortgage, maaari itong makapinsala sa mga manggagawang pabrika ng sahod na may sahod. Sa isang diwa, ang halalan ay bumagsak sa pagitan ng mga interes ng lungsod kumpara sa bansa at noong 1896, nanalo ang mga pwersa ng lunsod. Ang kampanya ni Bryan ay minarkahan ang huling pagkakataon ng isang malaking partido na sinubukan na manalo sa White House sa pamamagitan ng eksklusibong pagpapangalan sa boto sa kanayunan.

3 WHAT DOES IT MEAN TO BE PROGRESSIVE?

The economy in 1896 was also on the upswing. Had the election occurred in the heart of the Panic of 1893, the results may have been different. Farm prices were rising by 1896, albeit slowly and the Populist Party fell apart with Bryan's loss. Although they continued to nominate candidates, most of their membership reverted to the major parties.

The ideas, however, did endure. Although the free silver issue died, the graduated income tax, direct election of senators, initiative, referendum, recall, and the secret ballot were all later enacted. These issues were kept alive by the next standard bearers of reform, the Progressives.

THE PROGRESSIVES

The turn of the 20th Century was an age of reform. Urban reformers and Populists had already done much to raise attention to the nation's most pressing problems.

America in 1900 looked nothing like America in 1850, yet those in power seemed to be applying the same old strategies to complex new problems. The Populists had tried to effect change by capturing the presidency in 1896 but had failed. The Progressives would succeed where the Populists could not.

The **Progressives** were urban, northeaster, educated, middle-class, Protestant reform-minded men and women. There was no official **Progressive Party** until 1912, but progressivism had already swept the nation.

It was more of a movement than a political party, and there were adherents to the philosophy in each major party. There were three progressive presidents: Theodore Roosevelt, William Howard Taft, and Woodrow Wilson. Roosevelt and Taft were Republicans and Wilson was a Democrat. What united the movement was a belief that the **laissez faire**, **Social Darwinist** outlook of the Gilded Age was morally and intellectually wrong. Progressives believed that people and government had the power to correct abuses produced by nature and the free market.

The results were astonishing. Seemingly every aspect of society was touched by progressive reform. Worker and consumer issues were addressed, conservation of natural resources was initiated, and the plight of the urban poor was confronted. National political movements such as temperance and women's suffrage found allies in the progressive movement. The era produced a host of national and state regulations, plus four amendments to the Constitution.

The single greatest factor that fueled the progressive movement in America was urbanization. For years, educated, middle-class women had begun the work of reform in the nation's cities.

Underlying this new era of reform was a fundamental shift in philosophy away from Social Darwinism. Why accept hardship and suffering as simply the result of natural selection? Humans can and have adapted

Ang ekonomiya noong 1896 ay nasa upswing din. Kung naganap ang halalan sa gitna ng Panic ng 1893, ang mga resulta ay maaaring naiiba. Ang mga presyo ng sakahan ay tumataas ng 1896, kahit na dahan-dahan at ang Populist Party ay nahulog sa pagkawala ni Bryan. Bagaman patuloy nilang hinirang ang mga kandidato, karamihan sa kanilang pagiging miyembro ay bumabalik sa mga pangunahing partido.

Gayunpaman, ang mga ideya ay nananatili. Bagama't namatay ang libreng isyu ng pilak, ang nagtapos na buwis sa kita, ang tuwirang halalan ng mga senador, inisyatiba, reperendum, pagpapabalik, at ang lihim na balota ay tuluyang nabuo. Ang mga isyu na ito ay pinananatiling buhay sa pamamagitan ng susunod na pamantayang maydala ng reporma, ang Progressives.

MGA PROGRESSIVES

Ang pagliko ng ika-20 Siglo ay isang edad ng reporma. Ang mga repormador sa lunsod at mga Populista ay marami nang nagawa upang madagdagan ang pansin sa pinakamahirap na problema ng bansa.

Ang Estados Unidos noong 1900 ay mukhang walang katulad ng Amerika noong 1850, ngunit ang mga nasa kapangyarihan ay tila nag-aaplay ng parehong mga lumang estratehiya sa masalimuot na mga bagong problema. Ang mga Populist ay nagsikap na magbago ng pagbabago sa pamamagitan ng pagkuha ng pagkapangulo sa 1896 ngunit nabigo. Ang Progressives ay magtagumpay kung saan ang mga Populist ay hindi makagagawa.

Ang Progressives ay mga lunsod, northeaster, edukado, nasa gitna ng klase, mga lalaki at babae na may kinalaman sa repormang Protestante. Walang opisyal na Programa ng Programa hanggang 1912, ngunit ang progresibismo ay umalis na sa bansa.

Ito ay higit pa sa isang kilusan kaysa sa isang partidong pampulitika, at mayroong mga adherents sa pilosopiya sa bawat pangunahing partido. May tatlong progresibong pangulo: Theodore Roosevelt, William Howard Taft, at Woodrow Wilson. Si Roosevelt at Taft ay mga Republikano at si Wilson ay isang Demokratiko. Ang pagkakaisa ng kilusang ito ay paniniwala na ang laissez faire, ang pananaw ng Social Darwinist ng Gilded Age ay sa moral at intelektwal na mali. Naniniwala ang mga progresibo na ang mga tao at pamahalaan ay may kapangyarihan na iwasto ang mga pang-aabuso na ginawa ng kalikasan at ang malayang pamilihan.

Ang mga resulta ay kahanga-hanga. Tila ang bawat aspeto ng lipunan ay hinawakan ng progresibong reporma. Ang mga isyu ng manggagawa at mamimili ay hinarap, pinasimulan ang konserbasyon ng mga likas na yaman, at nakaharap ang kalagayan ng mga maralitang lunsod. Ang mga pambansang pampulitikang kilusan tulad ng pagpipigil at pagboto ng kababaihan ay nakatagpo ng mga kaalyado sa progresibong kilusan. Ang panahon ay gumawa ng maraming mga pambansa at pang-estado na mga regulasyon, kasama ang apat na susog sa Saligang-Batas.

Ang nag-iisang pinakamalaking kadahilanan na nagpapakilos sa progresibong kilusan sa Amerika ay ang urbanisasyon. Sa loob ng maraming taon, nagsimula ang mga kababaihan may pinag-aralan, nasa gitna ng klase ang gawain ng reporma sa mga lunsod ng bansa.

Ang pinagbabatayan ng bagong panahon ng reporma ay isang pangunahing paglilipat sa pilosopiya mula sa Social Darwinism. Bakit tinatanggap ang kahirapan at paghihirap bilang resulta lamang ng natural na seleksyon? Ang mga tao ay maaaring at inangkop sa

3 WHAT DOES IT MEAN TO BE PROGRESSIVE?

their physical environments to suit their purposes. Individuals need not accept injustices as the law of nature if they can think of a better way. Philosopher William James called this new way of thinking, **pragmatism**. His followers came to believe that an activist government could be the agent of the public to pursue the betterment of social ills.

THE SOCIAL GOSPEL

Protestant churches during the Gilded Age were afraid of losing influence over changes in society. Although the population of America was growing rapidly, there were many empty seats in the pews of urban Protestant churches. Middle-class churchgoers were faithful, but large numbers of workers were starting to lose faith in their local church. The old-style heaven and hell sermons seemed irrelevant to those who toiled long hours for inadequate pay.

Meanwhile, immigration swelled the ranks of Roman Catholic churches. Eastern Orthodox churches and Jewish synagogues were sprouting up everywhere. Many cities reported the loss of Protestant congregations.

Out of this concern grew the **Social Gospel Movement**. Progressive-minded preachers began to tie the teachings of Christianity with contemporary problems. Christian virtue, they declared, demanded a redress of poverty and despair on earth.

Many ministers became politically active. Washington Gladden, the most prominent of the social gospel ministers, supported the workers' right to strike in the wake of the Great Upheaval of 1877. Ministers called for an end to child labor, the enactment of temperance laws, and civil service reform. Liberal churches such as the Congregationalists and the Unitarians led the way, but the movement spread to many sects.

The **Young Men's Christian Association (YMCA)** and the **Young Women's Christian Association (YWCA)** were founded by Christian Progressives to address the challenges faced by urban youth.

Two new sects formed. Mary Baker Eddy founded the **Christian Science**, a new variation of Christianity whose followers tried to reconcile religion and science. She preached that faith was a means to cure evils such as disease. The **Salvation Army** crossed the Atlantic from England and provided free soup for the hungry. More of a service organization than a church, the Salvation Army remains a potent force for good in many American cities.

Middle class women who had time and financial resources became particularly active in the arena of progressive social reform. The Settlement House Movement spread across the country. Women organized and built **Settlement Houses** in urban centers where destitute immigrants could go when they had nowhere else to turn. Settlement houses provided family-style cooking, lessons in English, and tips on how to adapt to American culture.

kanilang mga pisikal na kapaligiran upang umangkop sa kanilang mga layunin. Ang mga indibidwal ay hindi dapat tumanggap ng mga kawalang katarungan bilang batas ng kalikasan kung maaari nilang isipin ang isang mas mahusay na paraan. Tinawag ng pilosopo na si William James ang bagong paraan ng pag-iisip, pragmatismo. Ang kanyang mga tagasunod ay naniwala na ang isang aktibistang guberno ay maaaring maging ahente ng publiko upang ituloy ang pagpapabuti ng mga social ills.

ANG SOCIAL EGYPT

Ang mga Protestanteng simbahan sa panahon ng Gilded Age ay natatakot na mawala ang impluwensya sa mga pagbabago sa lipunan. Kahit na ang populasyon ng Amerika ay mabilis na lumalaki, maraming mga walang laman na puwesto sa mga bangkay ng mga lunsod sa Protestante. Ang mga talyer sa gitna ng klase ay tapat, ngunit maraming mga manggagawa ay nagsimulang mawalan ng pananalig sa kanilang lokal na pinagsama. Ang lumang istilo ng langit at mga sermon sa impyerno ay tila walang kaugnayan sa mga nagtatrabaho nang mahabang oras para sa hindi sapat na suweldo.

Samantala, lumaki ang imigrasyon sa hanay ng mga simbhang Romano Katoliko. Ang mga iglesya ng Eastern Orthodox at ang mga sinagoga ng Hudyo ay sumisibol sa lahat ng dako. Maraming lungsod ang nag-ulat ng pagkawala ng mga kongregasyong Protestante.

Mula sa pag-aalala na ito lumago ang Social Gospel Movement. Sinimulan ng mga progresibong mangangaral na itali ang mga turo ng Kristiyanismo na may mga kontemporaryong problema. Ang kabutihang Kristiyano, ipinahayag nila, ay humingi ng tulong sa kahirapan at kawalan ng pag-asa sa lupa.

Maraming mga ministro ang naging aktibo sa pulitika. Ang Washington Gladden, ang pinakaprominente sa mga ministro ng mga ebanghelyong panlipunan, ay suportado sa karapatan ng mga manggagawa na magwasak sa kabiguan ng Great Upheaval ng 1877. Tinawag ng mga ministro ang pagtatapos sa child labor, ang pagpapatupad ng mga batas sa pagpipigil, at reporma sa serbisyo sa sibil. Ang mga liberal na simbahan tulad ng mga Congregationalists at mga Unitarian ang namuno sa daan, ngunit ang kilusan ay kumalat sa maraming mga sekta.

Ang Christian Association ng Young Men (YMCA) at ang Young Women's Christian Association (YWCA) ay itinatag ng Christian Progressives upang matugunan ang mga hamon na nahaharap sa mga kabataan ng lungsod.

Dalawang bagong sekta ang nabuo. Itinatag ni Mary Baker Eddy ang Christian Science, isang bagong pagkakaiba ng Kristiyanismo na sinubukan ng mga tagasunod na makipagkasundo sa relihiyon at agham. Nangaral siya na ang pananampalataya ay isang paraan upang pagalingin ang mga kasamaan tulad ng sakit. Ang Salvation Army ay tumawid sa Atlantiko mula sa Inglatera at naglalaan ng libreng sopas para sa mga nagugutom. Higit sa isang organisasyon ng serbisyo kaysa sa isang simbahan, ang Kaligtasan Army ay nananatiling isang malakas na puwersa para sa mahusay sa maraming mga lungsod ng Amerika.

Ang mga kababaihang nasa gitna ng klase na nagkaroon ng oras at pinansiyal na mapagkukunan ay naging partikular na aktibo sa arena ng progresibong repormang panlipunan. Ang Kilusang Paglipat ng Bahay ay kumalat sa buong bansa. Ang mga kababaihan ay nag-organisa at nagtayo ng mga Settlement House sa mga sentro ng lunsod kung saan maaaring umalis ang mga imigrante kung wala silang iba pa. Ang mga settlement house ay nagbibigay ng family-style cooking, mga aralin sa Ingles, at mga tip kung paano iakma sa kulturang Amerikano.

3 WHAT DOES IT MEAN TO BE PROGRESSIVE?



Primary Source: Painting

A contemporary painting of Jane Addams who founded Hull House in Chicago and launched the Settlement House Movement.

The first settlement house began in 1889 in Chicago and was called **Hull House**. Its organizer, **Jane Addams**, intended Hull House to serve as a prototype for other settlement houses. By 1900 there were nearly 100 settlement houses in the nation's cities. Jane Addams was considered the founder of social work, a new profession.

The changes were profound. Many historians call this period in the history of American religion the **Third Great Awakening**. Like the first two awakenings, it was characterized by revival and reform. The temperance movement and the settlement house movement were both affected by church activism. The chief difference between this movement and those of an earlier era was location. These changes in

Ang unang bahay ng pag-areglo ay nagsimula noong 1889 sa Chicago at tinatawag na Hull House. Ang tagapag-ayos nito, si Jane Addams, ay naglaan ng Hull House upang maglingkod bilang isang prototype para sa iba pang mga bahay ng pag-aayos. Noong 1900 ay may halos 100 mga bahay ng pag-aayos sa mga lungsod ng bansa. Si Jane Addams ay itinuturing na tagapagtatag ng panlipunang gawain, isang bagong propesyon.

Ang mga pagbabago ay malalim. Maraming mga istoryador ang tumawag sa panahong ito sa kasaysayan ng Amerikanong relihiyon sa Ikatlong Mahusay na Paggising. Tulad ng unang dalawang awakenings, ito ay nailalarawan sa pamamagitan ng muling pagbabangon at reporma. Ang kilusan ng pagpipigil at ang kilusang bahay ay naapektuhan ng aktibismo ng simbahan. Ang pangunahing pagkakaiba sa pagitan ng kilusan na ito at ng mga naunang panahon ay lokasyon. Ang mga pagbabagong ito sa relihiyon ay naganap dahil

3 WHAT DOES IT MEAN TO BE PROGRESSIVE?

religion transpired because of urban realities, underscoring the social impact of the new American city.

CHILD LABOR

One of the most important reforms of the Progressive Era was the elimination of child labor. After its conception in 1904, the **National Child Labor Committee (NCLC)** focused its attacks on child labor and endorsed the first national anti-child labor bill. Although the bill was defeated, it convinced many opponents of child labor that a solution lay in the cooperation and solidarity between the states.

The NCLC called for the establishment of a federal children's bureau that would investigate and report on the circumstances of all American children. In 1912, the NCLC succeeded in passing an act establishing a United States Children's Bureau in the Department of Commerce and Labor. On April 9, President William Taft signed the act into law. Over the next thirty years, the Children's Bureau would work closely with the NCLC to promote child labor reforms on both the state and national level.



In 1915, Pennsylvania Congressman A. Mitchell Palmer, who would go on to be Attorney General, introduced a bill to end child labor in most American mines and factories. President Wilson found it constitutionally unsound and after the House voted 232 to 44 in favor on February 15, 1915, he allowed it to die in the Senate. Nevertheless, Arthur Link has called it "a turning point in American constitutional history" because it attempted to establish for the first time "the use of the Commerce Clause commerce power to justify almost any form of federal control over working conditions and wages."

In 1916, Senator Robert L. Owen of Oklahoma and Representative Edward Keating of Colorado introduced the NCLC backed **Keating-Owen**

sa mga katotohanan ng lunsod, na binibigyang-diin ang epekto ng panlipunan ng bagong Amerikanong lungsod.

LABOR NG BATA

Isa sa mga pinakamahalagang reporma ng Progressive Era ay ang pag-aalis ng labor ng bata. Matapos ang paglililihi nito noong 1904, ang National Child Labor Committee (NCLC) ay nakatuon sa pag-atake nito sa child labor at itinataguyod ang unang pambansang pambansang kontraktwal na child labor. Bagaman natalo ang panukalang batas, nakumbinsi ang maraming kalaban ng child labor na ang solusyon ay nakasalalay sa kooperasyon at pagkakaisa sa pagitan ng mga estado.

Ang NCLC ay humingi ng pagtatatag ng isang federal children's bureau na mag-imbestiga at mag-ulat sa mga kalagayan ng lahat ng mga batang Amerikano. Noong 1912, nagtagumpay ang NCLC sa pagpasa ng isang batas na nagtatatag ng isang Bata ng Estados Unidos ng Estados Unidos sa Kagawaran ng Komersiyo at Paggawa. Noong Abril 9, pinirmahan ni Pangulong William Taft ang batas sa batas. Sa susunod na tatlung taon, ang Bata ng Bata ay gagana nang malapit sa NCLC upang itaguyod ang mga reporma sa child labor sa parehong estado at pambansang antas.

Primary Source: Photograph

One of the iconic images from the Gilded Age, this photograph of a young girl working at the Lancaster Mills has come to symbolize the thousands of children who worked in factories around the turn of the century rather than attending school.

Noong 1915, ang Kongreso ng Pennsylvania na si A. Mitchell Palmer, na nagpapatuloy na maging Abugado Heneral, ay nagpakilala ng isang panukalang batas upang tapusin ang child labor sa karamihan sa mga minahan ng Amerika at mga pabrika. Nasumpungan ito ni Pangulong Wilson na walang kinalaman sa konstitusyon at pagkatapos bumoto ang 232 sa 44 na pabor noong Pebrero 15, 1915, pinayagan niya itong mamatay sa Senado. Gayunpaman, tinawag ito ni Arthur Link na "isang punto sa kasaysayan ng konstitusyunal ng Amerikano" dahil sinubukan itong itatag sa unang pagkakataon "ang paggamit ng commerce power ng Clause upang bigyang-katwiran ang halos anumang anyo ng pederal na kontrol sa mga kondisyon at sahod sa pagtatrabaho."

Noong 1916, ipinakilala ni Senador Robert L. Owen ng Oklahoma at Representative Edward Keating ng Colorado ang NCLC na sumusuporta sa Keating-Owen Act na nagbabawal sa kargamento sa

3 WHAT DOES IT MEAN TO BE PROGRESSIVE?

Act which prohibited shipment in interstate commerce of goods manufactured or processed by child labor. The bill passed by a margin of 337 to 46 in the House and 50 to 12 in the Senate and was signed into law by President Woodrow Wilson. However, in 1918 the law was deemed unconstitutional by the Supreme Court in a five-to-four decision in *Hammer v. Dagenhart*. The court, while acknowledging child labor as a social evil, felt that the Keating-Owen Act overstepped congress' power to regulate trade.

The NCLC then switched its strategy to passing of a federal constitutional amendment. In 1924 Congress passed the Child Labor Amendment, however, by 1932 only six states had voted for ratification while twenty-four had rejected the measure. Today, the amendment is technically still-pending and has been ratified by a total of twenty-eight states, requiring the ratification of ten more for its incorporation into the Constitution.

In 1938, the National Child Labor Committee threw its support behind the **Fair Labor Standards Act (FLSA)** which included child labor provisions designed by the NCLC. The act prohibits any interstate commerce of goods produced through oppressive child labor. The act defines "oppressive child labor" as any form of employment for children under age sixteen and any particularly hazardous occupation for children ages sixteen to eighteen. This definition excludes agricultural labor and instances in which the child is employed by his or her guardians, such as in a family shop. On June 25, 1938, after the approval of Congress, President Franklin D. Roosevelt signed the bill into law; the FLSA remains the primary federal child labor law to this day. Students who want to work during the school year must first apply for a **work permit** from their school. Although they may see this as an inconvenience, it is in fact and important protection against the child labor abuses of the past.

EDUCATION REFORM

The Progressives embraced education reform. Employers wanted a better educated workforce to fill ever increasingly technical jobs. Classical liberals believed that public education was the cornerstone of any democracy. A government based on public participation would be imperiled if large numbers of uneducated masses voted unwisely.

Church leaders and modern liberals who were concerned for the welfare of children believed that a strong education was not only appropriate, but an inalienable right. Critics of child labor practices wanted longer mandatory school years. After all, if a child was in school, he or she would not be in the factory.

In 1870, about half of the nation's children received no formal education whatsoever. Although many states provided for a free public education for children between the ages of 5 and 21, economic realities kept many children working in mines, factories, or on the farm. Only six states had compulsory education laws at this point, and most were for only several weeks per year.

interstate commerce ng mga paninda na ginawa o pinroseso ng child labor. Ang bill ay pumasa sa isang margin ng 337 sa 46 sa House at 50 hanggang 12 sa Senado at pinirmahan sa batas ni Pangulong Woodrow Wilson. Gayunpaman, noong 1918 ang batas ay itinuring na labag sa saligang-batas ng Korte Suprema sa isang limang-apat na desisyon sa *Hammer v. Dagenhart*. Ang korte, habang kinikilala ang paggawa ng bata bilang isang panlipunang kasamaan, ay naniwala na ang Batas ng Keating-Owen ay lumampas sa kapangyarihan ng kongreso upang makontrol ang kalakalan.

Pagkatapos ay inilipat ng NCLC ang estratehiya nito sa pagpasa ng isang pederal na konstitusyonal na susog. Noong 1924 ang Kongreso ay pumasa sa Amendment sa Paggawa ng Bata, gayunpaman, noong 1932, anim na estado lamang ang bumoto para sa pagpapatibay habang ang dalawampu't apat ay tumanggi sa panukalang-batas. Sa ngayon, ang pagsusog ay pa rin nakabinbin at na-ratify sa pamamagitan ng isang kabuuang dalawampu't walong estado, na nangangailangan ng pagpapatibay ng sampu pa para sa pagsasama nito sa Konstitusyon.

Noong 1938, inihagis ng National Child Labor Committee ang suporta nito sa likod ng Fair Labor Standards Act (FLSA) na kasama ang mga probisyon ng child labor na dinisenyo ng NCLC. Ipinagbabawal ng batas ang anumang komersiyal na kalakal na ipinagkaloob sa pamamagitan ng mapang-api na paggawa ng bata. Ang batas ay tumutukoy sa "mapang-api na paggawa ng bata" bilang anumang uri ng trabaho para sa mga batang wala pang 16 taong gulang at anumang partikular na mapanganib na trabaho para sa mga batang edad na labing-anim hanggang labingwalong taon. Hindi tinukoy ng kahulugan na ito ang pang-agrikultura paggawa at mga pagkakataon kung saan ang bata ay nagtatrabaho sa pamamagitan ng kanyang tagapag-alaga, tulad ng sa isang tindahan ng pamilya. Noong Hunyo 25, 1938, pagkatapos ng pag-apruba ng Kongreso, pinirmahan ni Pangulong Franklin D. Roosevelt ang batas sa batas; ang FLSA ay nananatiling pangunahing federal child labor law hanggang ngayon. Ang mga mag-aaral na gustong magtatrabaho sa taon ng pag-aaral ay dapat mag-aplay para sa permiso ng trabaho mula sa kanilang paaralan. Bagaman maaaring makita nila ito bilang isang abala, ito ay sa katunayan at mahalagang proteksyon laban sa mga pang-aabuso ng bata sa mga nakalipas.

REFORM EDUCATION

Ang Progressives ay sumakop sa reporma sa edukasyon. Nais ng mga employer na magkaroon ng mas mahusay na pinagtatrabahuhan upang mapunan ang tuluyang mga teknikal na trabaho. Naniniwala ang mga liberal na liberal na ang pampublikong edukasyon ay ang pundasyon ng anumang demokrasya. Ang isang gobyerno na nakabatay sa pampublikong pakikilahok ay mapahamak kung maraming mga walang pinag-aralan na masa ang bumoto ng hindi kanais-nais.

Ang mga pinuno ng Simbahan at mga modernong liberal na nag-aalala para sa kapakanan ng mga bata ay naniniwala na ang isang malakas na edukasyon ay hindi lamang angkop, kundi isang di-maaring karapatan. Nais ng mga kritiko ng mga gawi sa paggawa sa mga bata na mas matagal na taon ng pag-aaral. Tatal, kung ang isang bata ay nasa paaralan, siya ay hindi magiging sa pabrika.

Noong 1870, halos kalahati ng mga bata sa bansa ang hindi nakatanggap ng pormal na edukasyon kahit ano pa man. Bagama't maraming mga estado ang naglaan para sa isang libreng pampublikong edukasyon para sa mga bata sa pagitan ng edad na 5 at 21, ang mga katotohanang pang-ekonomiya ay pinananatiling maraming mga bata na nagtatrabaho sa mga mina, mga pabrika, o sa bukid. Anim na estado lamang ang may mga batas sa compulsory na

3 WHAT DOES IT MEAN TO BE PROGRESSIVE?

Massachusetts was the leader in tightening laws. By 1890, all children in Massachusetts between the ages of 6 and 10 were required to attend school at least twenty weeks per year. These laws were much simpler to enact than to enforce. Truant officers were necessary to chase down offenders. Private and religious schools had to be monitored to ensure quality standards similar to public schools. Despite resistance, acceptance of mandatory elementary education began to spread. By the turn of the century, such laws were universal throughout the North and West, with only the South lagging behind. There, under the laws of Jim Crow, the public schools in operation in the South were entirely segregated by race in 1900. Mississippi became the last state to require elementary education in 1918.

Other reforms began to sweep the nation. Influenced by German immigrants, kindergartens sprouted in urban areas, beginning with St. Louis in 1873.

The most famous reformer of the time was **John Dewey**. Dewey applied pragmatic thinking to education. Rather than having students memorize facts or formulas, Dewey proposed “learning by doing.” He emphasized the importance of free, public education in promoting democracy. Dewey also championed the development of **normal schools**, colleges that specialized in preparation of future teachers. By 1900, one in five public school teachers had a college degree.

More and more **high schools** were built in the last three decades of the 1800s. During that period, the number of public high schools increased from 160 to 6,000, and the nation’s illiteracy rate was cut nearly in half. Despite the expansion of high schools, still only 4% of American children between the ages of 14 and 17 actually attended a high school. For most Americans, an eighth grade education was sufficient.

Higher education was changing as well. In general, the number of colleges increased, owing to the creation of public land-grant colleges by the states and private universities sponsored by philanthropists, such as Stanford and Vanderbilt.

Opportunities for women to attend college were also on the rise. Mt. Holyoke, Smith, Vassar, Wellesley, and Bryn Mawr Colleges provided a liberal arts education equivalent to their males-only counterparts. By 1910, 40% of the nation’s college students were female, despite the fact that many professions were still closed to women.

Although nearly 47% of the nation’s colleges accepted women, African American attendance at white schools was virtually nonexistent. Black colleges such as Howard, Fisk, and Atlanta University rose to meet this need.

POLITICAL REFORM

edukasyon sa puntong ito, at karamihan ay para lamang sa ilang linggo kada taon.

Ang Massachusetts ang nangunguna sa mga batas sa pagpugot. Noong 1890, ang lahat ng mga bata sa Massachusetts sa pagitan ng edad na 6 at 10 ay kinakailangang pumasok sa paaralan ng hindi bababa sa dalawampung linggo bawat taon. Ang mga batas na ito ay mas simple upang magpatupad kaysa sa ipatupad. Kailangan ng mga matagal na opisyal upang itaboy ang mga nagkasala. Ang mga pribado at relihiyosong paaralan ay dapat na subaybayan upang matiyak ang mga pamantayan ng kalidad na katulad ng mga pampublikong paaralan. Sa kabila ng paglaban, ang pagtanggap ng mandatory elementary education ay nagsimulang kumalat. Sa pagsisimula ng siglo, ang mga naturang batas ay pandaigdigang buong Hilaga at Kanluran, na may lamang ang South lagging likod. Doon, sa ilalim ng mga batas ng Jim Crow, ang mga pampublikong paaralan sa operasyon sa South ay ganap na na-segregate ng lahi noong 1900. Ang Mississippi ang naging huling estado na nangangailangan ng elementarya sa 1918.

Ang iba pang mga reporma ay nagsimulang walisin ang bansa. Naimpluwensiyahan ng mga Aleman na imigrante, ang mga kindergarten ay lumaki sa mga lunsod, na nagsisimula sa St. Louis noong 1873.

Ang pinakasikat na repormador noong panahong iyon ay si John Dewey. Si Dewey ay gumamit ng pragmatikong pag-iisip sa edukasyon. Sa halip na magulo ng mga estudyante ang mga katotohanan o mga pormula, si Dewey ay nagpanukala ng “pag-aaral sa paggawa.” Binibigyang-diin niya ang kahalagahan ng libreng edukasyon pampubliko sa pagtataguyod ng demokrasya. Si Dewey ay nagtagumpay din sa pag-unlad ng mga normal na paaralan, kolehiyo na nagdadalubhasa sa paghahanda ng mga guro sa hinaharap. Noong 1900, isa sa limang guro ng pampublikong paaralan ay may degree sa kolehiyo.

Ang higit pa at higit pang mga mataas na paaralan ay itinayo sa huling tatlong dekada ng 1800s. Sa panahong iyon, ang bilang ng mga pampublikong mataas na paaralan ay nadagdagan mula 160 hanggang 6,000, at ang rate ng kamangmangan ng bansa ay halos kalahati. Sa kabila ng pagpapalawak ng mga mataas na paaralan, 4% lamang ng mga batang Amerikano sa pagitan ng edad na 14 at 17 ay talagang dumalo sa isang mataas na paaralan. Para sa karamihan ng mga Amerikano, sapat na ang pang-edukasyon sa ikawalong grado.

Ang mas mataas na edukasyon ay nagbabago rin. Sa pangkalahatan, ang bilang ng mga kolehiyo ay nadagdagan, dahil sa paglikha ng mga pampublikong land grant na mga kolehiyo ng mga estado at mga pribadong unibersidad na inisponsor ng mga pilantropista, tulad ng Stanford at Vanderbilt.

Ang mga oportunidad para sa mga kababaihan na dumalo sa kolehiyo ay din sa pagtaas. Mt. Holyoke, Smith, Vassar, Wellesley, at Bryn Mawr Ang mga kolehiyo ay nagbibigay ng liberal na edukasyon sa sining na katumbas ng kanilang mga katapat na lalaki lamang. Sa pamamagitan ng 1910, 40% ng mga mag-aaral sa kolehiyo ng bansa ay babae, sa kabila ng katotohanan na maraming mga propesyon ang isinara pa rin sa mga kababaihan.

Bagaman halos 47% ng mga kolehiyo ng bansa ang tinanggap ang mga babae, ang African American na pagdalo sa mga puting paaralan ay halos wala. Ang mga itim na kolehiyo tulad ng Howard, Fisk, at Atlanta University ay lumaki upang matugunan ang pangangailangan na ito.

POLITIKAL REFORM

3 WHAT DOES IT MEAN TO BE PROGRESSIVE?

The Populist movement influenced progressivism, especially in the promotion of political reform. While rejecting the call for free silver, the progressives embraced the political reforms of secret ballot, initiative, referendum, and recall. Most of these reforms were on the state level. Under the governorship of **Robert La Follette**, Wisconsin became a laboratory for many of these reforms, enacting them first so other states could see an example to copy.

The Populist ideas of an income tax and direct election of senators became the **16th Amendment** and **17th Amendment** to the United States Constitution under progressive direction.

Reformers went further by trying to root out urban corruption by introducing new models of city government. The **city commission** and the **city manager** systems removed important decision making from politicians and placed it in the hands of skilled technicians. Such reforms did a great deal to reduce the power of political machines like New York's Tammany Hall.

ENVIRONMENTALISM

As America grew, Americans were destroying its natural resources. Farmers were depleting the nutrients of the overworked soil. Miners removed layer after layer of valuable topsoil, leading to catastrophic erosion. Everywhere forests were shrinking and wildlife was becoming scarcer.

The growth of cities brought a new interest in preserving the old lands for future generations. Dedicated to saving the wilderness, the **Sierra Club** formed in 1892. **John Muir**, the president of the Sierra Club, worked valiantly to stop the sale of public lands to private developers. At first, most of his efforts fell on deaf ears. Then Theodore Roosevelt moved into the Oval Office, and his voice was finally heard.

Roosevelt was an avid outdoorsman. He hunted, hiked, and camped whenever possible. He believed that living in nature was good for the body and soul. Although he proved willing to compromise with Republican conservatives on many issues, he was dedicated to protecting the nation's public lands.

The first measure he backed was the Newlands Reclamation Act of 1902. This law encouraged developers and homesteaders to inhabit lands that were useless without massive irrigation works. The lands were sold at a cheap price if the buyer assumed the cost of irrigation and lived on the land for at least five years. The government then used the revenue to irrigate additional lands. Over a million barren acres were rejuvenated under this program.

John Muir and Teddy Roosevelt were more than political acquaintances. In 1903, Roosevelt took a vacation by camping with Muir in Yosemite National Park. The two agreed that making efficient use of public lands was not enough. Certain wilderness areas should simply be left undeveloped.

Naimpluwensiyahan ng kilusang Populist ang progresivismo, lalo na sa pagsulong ng repormang pampulitika. Habang tinatanggihan ang tawag para sa libreng pilak, ang mga progresibong pumasok sa mga repormang pampulitika ng lihim na balota, inisyatiba, reperendum, at pagpapabalik. Karamihan sa mga reporma ay nasa antas ng estado. Sa ilalim ng pagkagobernador ng Robert La Follette, Wisconsin ay naging isang laboratoryo para sa marami sa mga repormang ito, na ginagawang muna ang mga ito upang makita ng iba pang mga estado ang isang halimbawa upang kopyahin.

Ang mga Populist na ideya ng isang buwis sa kita at tuwirang halalan ng mga senador ay naging ika-16 na Susog at ika-17 na Susog sa Saligang-batas ng Estados Unidos sa ilalim ng progresibong direksyon.

Nagpatuloy ang mga repormador sa pamamagitan ng pagsisikap na lagutin ang katiwalian sa lunsod sa pamamagitan ng pagpapasok ng mga bagong modelo ng pamahalaan ng lunsod. Inalis ng komisyon ng lunsod at ng mga tagapamahala ng lunsod ang mga mahalagang desisyon mula sa mga pulitiko at inilagay ito sa mga kamay ng mga skilled technician. Ang ganitong mga reporma ay ginawa ng isang mahusay na pakikitungo upang mabawasan ang kapangyarihan ng pampulitika machine tulad ng New York ng Tammany Hall.

ENVIRONMENTALISM

Habang lumalaki ang Amerika, sinira ng mga Amerikano ang mga likas na yaman nito. Ang mga magsasaka ay nagpapaputok ng mga sustansya ng labis na pinagtrabahong lupa. Inalis ng mga minero ang layer pagkatapos ng layer ng mahalagang lupang pang-ibabaw, na humahantong sa pagbagsak ng sakuna. Sa lahat ng dako ang mga kagubatan ay lumiit at ang wildlife ay nagiging scarcer.

Ang paglago ng mga lunsod ay nagdala ng isang bagong interes sa pagpapanatili ng mga lumang lupain para sa mga susunod na henerasyon. Nakatuon sa pag-save sa ilang, ang Sierra Club na nabuo noong 1892. Si John Muir, ang presidente ng Sierra Club, ay nagtatrabaho nang may lakas upang itigil ang pagbebenta ng mga pampublikong lupain sa mga pribadong developer. Sa una, ang karamihan sa kanyang mga pagsisikap ay nahulog sa mga bingi. Pagkatapos ay inilipat ni Theodore Roosevelt ang Opisina ng Oval, at narinig ang kanyang tinig.

Si Roosevelt ay isang mahilig sa labas. Siya ay hunted, hiked, at nagkampo kapag posible. Naniniwala siya na ang pamumuhay sa kalikasan ay mabuti para sa katawan at kaluluwa. Kahit na siya ay napatunayang handa na makipagkompromiso sa mga konserbatibong Republikano sa maraming mga isyu, siya ay nakatuon sa pagprotekta sa mga pampublikong lupain ng bansa.

Ang unang panukala na kanyang sinuportahan ay ang Newlands Reclamation Act of 1902. Hinihikayat ng batas na ito ang mga developer at homesteader na tumira sa mga lupa na walang silbi kung walang mga gawaing patubig. Ang mga lupain ay ibinebenta sa isang murang presyo kung ang mamimili ay umabot sa halaga ng patubig at nanirahan sa lupain nang hindi kukulangin sa limang taon. Pagkatapos ay ginamit ng pamahalaan ang kita upang patubigan ang mga karagdagang lupain. Mahigit sa isang milyong barren acres ang pinabalik sa ilalim ng programang ito.

Si John Muir at Teddy Roosevelt ay higit pa sa mga pulitikal na kakilala. Noong 1903, naglakbay si Roosevelt sa camping sa Muir sa Yosemite National Park. Sumang-ayon ang dalawa na hindi sapat ang paggamit ng mga pampublikong lupain. Ang ilang mga lugar ng ilang ay dapat lamang na iwanang hindi maunlad.

3 WHAT DOES IT MEAN TO BE PROGRESSIVE?



Primary Source: Photograph

President Theodore Roosevelt and John Muir at Yosemite National Park in California. The two leaders had a shared interest in conservation and became friends.

Under an 1891 law that empowered the President to declare national forests and withdraw public lands from development, Roosevelt began to preserve wilderness areas. By the time he left office 150,000,000 acres had been deemed national forests, forever safe from the ax and saw. This amounted to three times the total protected lands since the law was enacted.

In 1907, Congress passed a law blocking the President from protecting additional territory in six western states. In typical Roosevelt fashion, he signed the bill into law — but not before protecting 16 million additional acres in those six states.

Conservation fever spread among urban intellectuals. By 1916, there were sixteen national parks with over 300,000 annual visitors. The **Boy Scouts** and **Girl Scouts**, groups originally founded in England, formed to give urban youths a greater appreciation of nature. Memberships in conservation and wildlife societies soared.

Sa ilalim ng 1891 na batas na nagbibigay kapangyarihan sa Pangulo na ipahayag ang mga pambansang kagubatan at aalisin ang mga pampublikong lupain mula sa pagpapaunlad, nagsimulang mapanatili ni Roosevelt ang mga lugar ng kagubatan. Sa oras na iniwan niya ang katungkulan 150,000,000 ektarya ay itinuring na pambansang kagubatan, laging ligtas mula sa palakol at nakita. Ito ay umabot ng tatlong beses sa kabuuang lupang pinagsanggalang dahil ang batas ay pinagtibay.

Noong 1907, ipinasa ng Kongreso ang isang batas na nagbabawal sa Pangulo mula sa pagprotekta sa karagdagang teritoryo sa anim na kanlurang estadong. Sa tipikal na paraan ni Roosevelt, pinirmahan niya ang batas sa batas - ngunit hindi bago pinoprotektahan ang 16 milyong karagdagang mga acres sa mga anim na estado.

Ang konserbasyon ng lagnat ay kumakalat sa mga intelektwal na lunsod. Noong 1916, mayroong labing anim na pambansang parke na may mahigit sa 300,000 taunang bisita. Ang Mga Boy Scout at Girl Scout, mga grupo na orihinal na itinatag sa Inglatera, na binuo upang bigyan ang mga kabataan ng lunsod ng mas malaking pagpapahalaga sa kalikasan. Ang mga pagmimiyembro sa pag-iingat at mga lipunan ng mga hayop ay napakalakas.

3 WHAT DOES IT MEAN TO BE PROGRESSIVE?

Teddy Roosevelt distinguished himself as the greatest Presidential advocate of the environment since Thomas Jefferson. Much damage had been done, but America's beautiful, abundant resources were given a new lease on life.

CONCLUSION

When the United States became involved in the First World War, attention was diverted from domestic issues and progressivism went into decline. While unable to solve the problems of every American, the Progressive Era set the stage for the 20th Century trend of an activist government trying to assist its people.

The Progressives were involved in so many different areas of life, that sometimes it can be hard to pin down a definition. Based on what the Progressives of history did, what do you think? What does it mean to be progressive?

Si Teddy Roosevelt ay nakilala ang kanyang sarili bilang ang pinakadakilang tagataguyod ng Pangulo ng kapaligiran mula noong Thomas Jefferson. Napakaraming pinsala ang nagawa, ngunit ang magagandang mapagkukunan ng Amerika ay binigyan ng isang bagong lease sa buhay.

KUMPLETO

Nang ang Estados Unidos ay naging kasangkot sa Unang Digmaang Pandaigdig, ang pansin ay inililihis sa mga isyu sa loob ng bansa at ang progresibismo ay bumaba. Habang hindi na malutas ang mga problema ng bawat Amerikano, ang Progressive Era ay nagtakda ng yugto para sa trend ng ika-20 siglo ng isang aktibistang pamahalaan na nagsisikap na tulungan ang mga tao nito.

Ang mga Progresibo ay kasangkot sa napakaraming iba't ibang larangan ng buhay, na kung minsan ay maaaring mahirap i-pin ang kahulugan. Batay sa ginawa ng Progressives of history, ano sa palagay mo? Ano ang ibig sabihin ng maging progresibo?

4

F O U R T H Q U E S T I O N WAS SUFFRAGE ESSENTIAL TO IMPROVE THE LIVES OF WOMEN?

Is the
AMERICAN
DREAM
Achievable?

INTRODUCTION

The story of American women can be told as a series of bursts of activity and reform, and the Progressive Era is one such time. Many of the post active progressive reformers were women, and many of the issues the progressives addressed related directly to the needs and interests of women. Mostly White, upper-middle-class women, many had received a college education and felt obliged to put it to use. About half of these women group never married, choosing independence instead.

For women who did not attend college, life was much different. Many single, middle-class women took jobs in the new cities. Clerical jobs opened as typewriters became indispensable to the modern corporation. The telephone service required switchboard operators and the new department store required sales positions.

For others, life was less glamorous. Wives of immigrants often took extra tenants called boarders into their already crowded tenement homes. By providing food and laundry service at a fee, they generated necessary extra income for the families. Many did domestic work for the middle class to supplement income.

Of all the changes these women Progressives achieved, perhaps none was greater than the right to vote. Long denied to them, women had been fighting for suffrage for over 100 years and the final passage of the 19th Amendment in 1920 was the crowning jewel of their work.

But did women have to win the right to vote in order to make a difference? Was suffrage essential to improve the lives of women?

PANIMULA

Ang kuwento ng mga kababaihang Amerikano ay maaaring masabihan bilang isang serye ng pagsabog ng aktibidad at reporma, at ang Progressive Era ay isa sa mga ganitong oras. Marami sa mga post na aktibong progresibong mga repormador ay mga kababaihan, at marami sa mga isyu ang mga progresibo na hinarap na nauugnay nang direkta sa mga pangangailangan at interes ng mga kababaihan. Kadalasang White, upper-middle-class na kababaihan, marami ang nakatanggap ng edukasyon sa kolehiyo at napilitang gamitin ito. Humigit-kumulang sa kalahati ng mga grupong ito ng kababaihan ay hindi kailanman kasal, sa halip ay pumili ng kalayaan.

Para sa mga babae na hindi dumalo sa kolehiyo, ang buhay ay magkano ang pagkakaiba. Maraming solong, middle-class na mga kababaihan ang nagtrabaho sa mga bagong lungsod. Nabuksan ang mga trabaho sa trabaho bilang mga makinilya ay napakahalaga sa modernong korporasyon. Ang serbisyo ng telepono ay nangangailangan ng mga operator ng switchboard at ang bagong department store ay nangangailangan ng mga posisyon sa pagbebenta.

Para sa iba, ang buhay ay mas kaakit-akit. Ang mga asawa ng mga imigrante ay madalas na kumuha ng mga dagdag na nangungupahan na tinatawag na mga boarder sa kani-kanilang mga masikip na bahay ng tenento. Sa pamamagitan ng pagbibigay ng serbisyo sa pagkain at paglalaba sa isang bayad, nakagawa sila ng kinakailangang dagdag na kita para sa mga pamilya. Maraming ginawa ng domestic work para sa gitnang klase upang madagdagan ang kita.

Sa lahat ng mga pagbabago na nakamit ng mga kababaihan na Progressives, marahil wala nang mas malaki kaysa sa karapatang bumoto. Matagal na ipinagkait sa kanila, ang mga kababaihan ay nakipaglaban para sa pagboto para sa higit sa 100 taon at ang huling daanan ng ika-19 na Susog sa 1920 ay ang pinarangalan ng hiyas ng kanilang gawain.

Ngunit ang mga kababaihan ay kailangang manalo sa karapatang bumoto upang makagawa ng pagkakaiba? Mahalaga ba ang pagboto upang mapabuti ang buhay ng kababaihan?

4 WAS SUFFRAGE ESSENTIAL TO IMPROVE THE LIVES OF WOMEN?

VICTORIAN VALUES

The 1800s are often referred to as the Victorian Age, named after Queen Victoria of Great Britain who ruled for 1837 to 1901. The time was one of conservative social rules, especially related to women. As was true in much of Europe, Victorian values dominated American social life. The notion of separate spheres of life for men and women was commonplace. The male sphere included wage work and politics, while the female sphere involved childrearing and domestic work. In the United States, historians have dubbed this idea the **Cult of Domesticity**.

Industrialization and urbanization challenged Victorian values. Men grew weary of toiling tireless hours and yearned for the blossoming leisure opportunities of the age. Women were becoming more educated, but upon graduation found themselves shut out of many professions. Immigrants had never been socialized in the Victorian mindset.

At the vanguard of a social revolt were the young, single, middle-class women who worked in the cities. Attitudes toward sex were loosening in private, yet few were brave enough to discuss the changes publicly.

One exception was **Victoria Woodhull**. In 1871, she declared the right to love the person of her choice as inalienable. Indeed, she professed the right to free love. She and her sister, Tennessee Claflin, published their beliefs in the periodical Woodhull and Claflin's Weekly.

Woodhull's support of free love likely started after she discovered the infidelity of her first husband, Canning. Women who married in the United States during the 1800s were bound into the unions, even if loveless, with few options to escape. Divorce was limited by law and considered socially scandalous. Women who divorced were stigmatized and often ostracized by society. Victoria Woodhull concluded that women should have the choice to leave unbearable marriages.

Woodhull believed in monogamous relationships, although she also said she had the right to change her mind. In her view, the choice to have sex or not was, in every case, the woman's choice, since this would place her in an equal status to the man, who had the capacity to rape and physically overcome a woman, whereas a woman did not have that capacity with respect to a man.

In 1871, Woodhull declared, "To woman, by nature, belongs the right of sexual determination. When the instinct is aroused in her, then and then only should commerce follow. When woman rises from sexual slavery to sexual freedom, into the ownership and control of her sexual organs, and man is obliged to respect this freedom, then will this instinct become pure and holy; then will woman be raised from the iniquity and morbidity in which she now wallows for existence, and the intensity and glory of her creative functions be increased a hundred-fold..."

VICTORIAN VALUES

Ang mga 1800 ay madalas na tinutukoy bilang ang Panahon ng Victoria, na pinangalanang pagkatapos ng Queen Victoria ng Great Britain na pinasiyahan para sa 1837 hanggang 1901. Ang oras ay isa sa konserbatibong panuntunan panlipunan, lalo na may kinalaman sa mga kababaihan. Tulad ng totoo sa karamihan ng Europa, pinangungunahan ng mga halaga ng Victoria ang buhay panlipunan ng Amerika. Ang paniwala ng magkahiwalay na larangan ng buhay para sa mga kalalakihan at kababaihan ay pangkaraniwan. Kasama sa male sphere ang trabaho sa trabaho at pulitika, habang ang babaeng kalagayan ay kasangkot sa childrearing at gawaing-bahay. Sa Estados Unidos, tinawag ng mga istoryador ang ideyang ito ng Kulto ng Domesticity.

Hinahamon ng industriyalisasyon at urbanisasyon ang mga halaga ng Victoria. Ang mga lalaki ay nahihirapan sa pagod na walang takot na oras at nagnanais na mag-blossoming ng mga pagkakataon sa paglilibang sa edad. Ang mga kababaihan ay naging higit na pinag-aralan, ngunit sa pagtatapos ay nahinto ang kanilang mga propesyon. Ang mga imigrante ay hindi pa nakikipanayam sa mindset ng Victoria.

Sa hanay ng isang panlipunang pag-aalsa ang mga kabataang, solong, middle-class na kababaihan na nagtrabaho sa mga lungsod. Ang mga saloobin sa pakikipagtalik ay nalilimas sa pribado, ngunit kakaunti ang matapang na sapat upang talakayin ang mga pagbabago sa publiko.

Isang eksepsiyon ay si Victoria Woodhull. Noong 1871, ipinahayag niya ang karapatang mahalin ang taong pinili niya bilang hindi maiiwasan. Sa katunayan, ipinagtapat niya ang karapatan na palayain ang pag-ibig. Siya at ang kanyang kapatid na babae, Tennessee Claflin, ay naglathala ng kanilang mga paniniwala sa paulit-ulit na Woodhull at Claflin's Weekly.

Ang suporta ni Woodhull ng libreng pag-ibig ay malamang na nagsimula pagkatapos niyang matuklasan ang pagtataksil ng kanyang unang asawa, Canning. Ang mga babaeng nag-asawa sa Estados Unidos noong mga 1800 ay nakatali sa mga unyon, kahit na walang pag-ibig, na may ilang mga pagpipilian upang makatakas. Ang diborsiyo ay limitado sa pamamagitan ng batas at itinuturing na nakakahiya sa lipunan. Ang mga babae na diborsiyado ay stigmatized at madalas na pinalayas ng lipunan. Napagpasiyahan ni Victoria Woodhull na ang mga kababaihan ay dapat magkaroon ng pagpili na mag-iwan ng mga hindi marapat na pag-aasawa.

Naniniwala si Woodhull sa mga relasyon sa monogamous, bagaman sinabi niya na may karapatan siyang baguhin ang kanyang isip. Sa kanyang pagtingin, ang pagpili na magkaroon ng sex o hindi ay, sa bawat kaso, ang pagpili ng babae, dahil ito ay ilagay sa kanya sa isang pantay na kalagayan sa lalaki, na may kapasidad na panggagahasa at pisikal na magtagumpay sa isang babae, samantalang ang isang babae ay hindi may kapasidad na may paggalang sa isang tao.

Noong 1871, ipinahayag ni Woodhull, "Sa babae, sa likas na katangian, ang karapatan ng sekswal na pagpapasiya. Kapag ang ugali ay napukaw sa kanya, pagkatapos at pagkatapos ay dapat lamang sundin ang commerce. Kapag ang babae ay bumabangon mula sa sekswal na pang-aalipin sa sekswal na kalayaan, sa pagmamay-ari at pagkontrol ng kanyang mga sekswal na organo, at ang tao ay obligadong respetuhin ang kalayaan na ito, kung gayon ang katutubong likas na ito ay magiging dalisay at banal; pagkatapos ay ang babae ay itataas mula sa kasamaan at morbidity kung saan siya ngayon wallows para sa pagkakaroon, at ang intensity at kaluwalhatian ng kanyang creative function ay tumaas ng isang daang-fold ... "

4 WAS SUFFRAGE ESSENTIAL TO IMPROVE THE LIVES OF WOMEN?

In this same speech, Woodhull said of **free love**, "Yes, I am a Free Lover. I have an inalienable, constitutional and natural right to love whom I may, to love as long or as short a period as I can; to change that love every day if I please, and with that right neither you nor any law you can frame have any right to interfere."

To be sure, not everyone agreed.

Sa ganitong pananalita, sinabi ni Woodhull na may libreng pag-ibig, "Oo, ako ay isang Free Lover. Mayroon akong isang hindi maiiwasang, konstitusyunal at likas na karapatang mahalín ang sinumang magagawa ko, mahalín nang mahaba o mas maikli ang isang panahon hangga't kaya ko; upang palitan ang pag-ibig na iyon araw-araw kung gusto ko, at sa karapatang iyon ni ka man o anumang batas na maaari mong i-frame ay may anumang karapatan na makagambala. "

Tiyaking hindi sumang-ayon ang lahat.

Primary Source: Photograph

Victoria Woodhull, Champion of Free Love



Woodhull railed against the hypocrisy of society's tolerating married men who had mistresses and engaged in other sexual dalliances. In 1872, Woodhull publicly criticized well-known clergyman **Henry Ward Beecher** for adultery. Beecher was known to have had an affair with his parishioner Elizabeth Tilton, who had confessed to it, and the scandal was covered nationally. Woodhull was prosecuted on obscenity charges

Nagrebelde si Woodhull laban sa pagpapaimbabaw ng pagtatalaga sa lipunan ng mga lalaking may asawa na may mga mistresses at nakikibahagi sa iba pang mga seksual na dalliances. Noong 1872, binatikos ng publiko sa Woodhull ang kilalang pari na si Henry Ward Beecher para sa pangangalunya. Si Beecher ay kilala na may isang palasintahan sa kanyang parokyano na si Elizabeth Tilton, na nag-confessed dito, at ang iskandalo ay nasakop sa buong bansa. Ang Woodhull ay inuusig sa mga singil sa kalaswaan para sa pagpapadala

4 WAS SUFFRAGE ESSENTIAL TO IMPROVE THE LIVES OF WOMEN?

for sending accounts of the affair through the mail, and she was briefly jailed.

A devout feminist, Woodhull protested the male hold on politics by running for President in 1872. She became the first female American to do so in a time when women did not even enjoy the right to vote. Her criticisms of Beecher and arrest for obscenity fueled sensational coverage in the media during her campaign.

ng mga account ng kapakanan sa pamamagitan ng koreo, at siya ay maikli na ibinilanggo.

Isang debotong pambabae, tinutuligsa ni Woodhull ang lalaki sa pulitika sa pamamagitan ng pagtakbo para sa Pangulo noong 1872. Siya ang naging unang babaeng Amerikano upang gawin ito sa isang panahon na ang mga kababaihan ay hindi pa rin natutuwa ang karapatang bumoto. Ang kanyang mga kritika ng Beecher at pag-aresto para sa kalaswaan ay nakapag-usbong ng nakamamanghang coverage sa media sa panahon ng kanyang kampanya.

Primary Source: Editorial Cartoon

"Get thee behind me, Satan!" In this 1872 cartoon by Thomas Nast, a wife carrying a heavy burden of children and a drunk husband, admonishes Satan (Victoria Woodhull), "I'd rather travel the hardest path of matrimony than follow your footsteps." Mrs. Satan's sign reads, "Be saved by free love."



4 WAS SUFFRAGE ESSENTIAL TO IMPROVE THE LIVES OF WOMEN?

BIRTH CONTROL

For many feminists, legalizing contraception became a central issue in the campaign for equal social and political rights. In the nineteenth century, **contraception** was often under attack from religious groups, loosely known as the purity movement, which were composed primarily of Protestant moral reformers and middle-class women. This anti-contraception campaign attacked birth control as an immoral practice that promoted prostitution and venereal disease. Anthony Comstock, a postal inspector and leader in the purity movement, successfully lobbied for the passage of the 1873 **Comstock Act**, a federal law prohibiting the mailing of, “any article or thing designed or intended for the prevention of conception or procuring of abortion,” as well as any form of contraceptive information. Many states also passed similar laws, collectively known as the Comstock laws, that extended the federal law by outlawing the use of contraceptives as well as their distribution. In response, contraception went underground. Drugstores continued to sell condoms as “rubber goods” and cervical caps as “womb supporters.”

At the turn of the century, an energetic movement arose that sought to overturn anti-obscenity laws and the Comstock Acts. Centered in the Greenwich Village neighborhood of New York City, the movement was largely composed of radicals, feminists, anarchists, and atheists such as Ezra Heywood, Moses Harman, D.M. Bennett, **Emma Goldman**, and **Margaret Sanger**. In 1913, Sanger worked in New York’s Lower East Side, often with poor women who were suffering severe medical problems due to frequent pregnancies, childbirth and self-induced abortions.

Under the influence of Goldman and the Free Speech League, Sanger became determined to challenge the Comstock Acts that outlawed the dissemination of contraceptive information. In 1914, she launched *The Woman Rebel*, an eight-page monthly newsletter that promoted contraception using the slogan, “No Gods, No Masters,” and proclaimed that each woman should be, “the absolute mistress of her own body.” Sanger coined the term **birth control**, which first appeared in her newsletter. Sanger’s goal of challenging the law was fulfilled when she was indicted in August 1914, but the prosecution focused their attention on articles Sanger had written about marriage, rather than those about contraception. Afraid that she might be sent to prison without an opportunity to argue for birth control in court, Sanger fled to England to escape arrest. While Sanger was in Europe, her husband continued her work, which led to his arrest after he distributed a copy of a birth-control pamphlet to an undercover postal worker.

New York state law prohibited the distribution of contraceptives or even contraceptive information, but Sanger hoped to exploit a provision in the law that permitted doctors to prescribe contraceptives for the prevention of disease. On October 16, 1916, she opened the **Brownsville Clinic** in Brooklyn. It was an immediate success, with more than 100 women visiting on the first day. A few days after the clinic’s opening, an undercover policewoman purchased a cervical cap at the clinic, and Sanger was arrested. Refusing to walk, Sanger and a coworker were

PAGKONTROL SA LABIS NA PANGANGANAK

Para sa maraming mga feminists, ang legalizing pagpipigil sa pagbubuntis ay naging isang sentral na isyu sa kampanya para sa pantay na mga karapatan sa lipunan at pampolitika. Sa ikalabinsiyam na siglo, ang pagpipigil sa pagbubuntis ay madalas na inaatake ng mga relihiyosong grupo, na malalim na kilala bilang kilusang kadalisayan, na binubuo ng mga Protestanteng moral na repormador at mga babaeng nasa gitna ng klase. Ang anti-kontraseptibo na kampanyang ito ay nag-atake sa pagkontrol ng kapanganakan bilang isang imoral na pagsasanay na nagtataguyod ng prostitusyon at sakit sa balat. Si Anthony Comstock, isang postal inspector at lider sa kilusang kadalisayan, ay matagumpay na nag-lobbied para sa pagpasa ng 1873 Comstock Act, isang pederal na batas na nagbabawal sa pagpapadala ng, “anumang artikulo o bagay na dinisenyo o inilaan para sa pag-iwas sa paglilihi o pagkuha ng pagpapalaglag, “Pati na rin ang anumang uri ng impormasyon sa contraceptive. Maraming mga estado ang nagpasa rin ng mga katulad na batas, na pinagsama-sama bilang mga batas ng Comstock, na pinalawak ang pederal na batas sa pamamagitan ng pag-abuso sa paggamit ng mga kontraseptibo pati na rin sa kanilang pamamahagi. Bilang tugon, ang pagpipigil sa pagbubuntis ay nagpunta sa ilalim ng lupa. Ang mga Drugstore ay patuloy na nagbebenta ng mga condom bilang “kalakal na goma” at mga cervical caps bilang “tagasuporta ng sinapupunan.”

Sa turn ng siglo, isang masiglang kilusan ang lumitaw na hinahangad na ibagsak ang mga batas na anti-kalaswaan at ang Mga Gawa sa Comstock. Nakasentro sa distrito ng Greenwich Village ng New York City, ang kilusan ay binubuo ng mga radikal, mga feminista, anarchist, at mga ateista tulad ng Ezra Heywood, Moses Harman, D.M. Bennett, Emma Goldman, at Margaret Sanger. Noong 1913, nagtrabaho si Sanger sa Lower East Side ng New York, kadalasan sa mahihirap na kababaihan na nagdurusa ng mga problema sa medikal dahil sa mga madalas na pagbubuntis, panganganak at pagpapalaglag sa sarili.

Sa ilalim ng impluwensiya ng Goldman at ng Free Speech League, naging determinado si Sanger na hamunin ang Mga Gawa ng Comstock na ipinagbabawal ang pagpapalaganap ng impormasyon ng contraceptive. Noong 1914, inilunsad niya ang *The Woman Rebel*, isang walong pahinang buwanang newsletter na nagpo-promote ng pagpipigil sa pagbubuntis gamit ang slogan, “No Gods, No Masters,” at ipinahayag na ang bawat babae ay dapat, “ang absolute mistress ng kanyang sariling katawan.” ang term na birth control, na unang lumitaw sa kanyang newsletter. Ang layunin ni Sanger na mahirapan ang batas ay matutupad nang siya ay hinuhugahan noong Agosto 1914, ngunit ang pag-uusig ay nakatuon sa kanilang pansin sa mga artikulo na isinulat ni Sanger tungkol sa kasal, kaysa sa mga tungkol sa pagpipigil sa pagbubuntis. Takot na maaaring siya ay ipadala sa bilangguan nang walang isang pagkakataon upang magtaltalan para sa kontrol ng kapanganakan sa hukuman, Sanger tumakas sa England upang makatakas sa pag-aresto. Habang si Sanger ay nasa Europa, ang kanyang asawa ay nagpatuloy sa kanyang trabaho, na humantong sa kanyang pag-aresto matapos siya ay nagbahagi ng isang kopya ng isang polyeto na kontrol sa kapanganakan sa isang undercover na postal worker.

Ipinagbawal ng batas ng New York na estado ang pamamahagi ng mga kontraseptibo o kahit na impormasyon ng contraceptive, ngunit inaasahan ni Sanger na pagsamantalahan ang isang probisyon sa batas na nagpapahintulot sa mga doktor na magreseta ng mga kontraseptibo para sa pag-iwas sa sakit. Noong Oktubre 16, 1916, binuksan niya ang Brownsville Clinic sa Brooklyn. Ito ay isang agarang tagumpay, na may higit sa 100 kababaihan na bumibisita sa unang araw. Ilang araw pagkatapos ng pagbubukas ng klinika, isang undercover policewoman ang bumili ng cervical cap sa klinika, at naaresto si Sanger. Ang pagtanggap na lumakad, si Sanger at isang katabaho ay inilabas mula sa klinika ng mga opisyal ng pulisya. Ang klinika ay sinara, at walang iba pang mga klinika sa pagkontrol ng

4 WAS SUFFRAGE ESSENTIAL TO IMPROVE THE LIVES OF WOMEN?

dragged out of the clinic by police officers. The clinic was shut down, and no other birth-control clinics were opened in the United States until the 1920s. However, the publicity from Sanger's trial generated immense enthusiasm for the cause, and by the end of 1917, there were more than 30 birth-control organizations in the United States.



Primary Source: Photograph

Margaret Sanger surrounded by her supporters as she exits a New York courthouse after one of her multiple encounters with the anti-contraception legal system.

In the aftermath of Sanger's trial, the birth-control movement began to grow from its radical, working-class roots into a campaign backed by society women and liberal professionals. Sanger and her fellow advocates toned down their radical rhetoric and emphasized the socioeconomic benefits of birth control, a policy that led to increasing acceptance by mainstream Americans. Media coverage increased, and several silent motion pictures produced in the 1910s featured birth control as a theme. Sanger's organization grew, changed names, and has developed over time into **Planned Parenthood**, a nation-wide chain of clinics that provide contraceptive education, women's health services, as well as abortions.

The birth-control movement received an unexpected political boost during World War I, as hundreds of soldiers were diagnosed with syphilis or gonorrhea while overseas. The military undertook an extensive education campaign, focusing on abstinence, but also offering some contraceptive guidance. Previously, the military did not distribute condoms, or even endorse their use, making the United States the only military force in World War I that did not supply condoms to its troops. When American soldiers were in Europe, they found rubber condoms

Pagkatapos ng pagsubok ni Sanger, ang kilusang kontrol sa pagsilang ay nagsimulang lumago mula sa radikal, nagtatrabaho-uri na mga ugat sa isang kampanya na sinuportahan ng mga kababaihan sa lipunan at mga liberal na propesyonal. Ang Sanger at ang kanyang mga kasamang tagapagtaguyod ay bumagsak sa kanilang radikal na retorika at binigyang diin ang mga sosyo-ekonomikong benepisyo ng birth control, isang patakaran na humantong sa pagtaas ng pagtanggap ng mga pangunahing Amerikano. Ang coverage ng media ay nadagdagan, at ang ilang tahimik na mga larawan ng paggalaw na ginawa sa 1910 na itinatampok na kapanganakan bilang isang tema. Ang organisasyon ng Sanger ay lumago, nagbago ng mga pangalan, at umunlad sa paglipas ng panahon sa Planned Parenthood, isang malawak na hanay ng mga klinika na nagbibigay ng contraceptive education, mga serbisyong pangkalusugan ng kababaihan, pati na rin ang mga pagpapalaglag.

Ang kilusang kontrol ng kapanganakan ay tumanggap ng hindi inaasahang pampalakas pampulitika noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig, gaya ng daan-daang sundalo na nasuri na may sakit sa babae o gonorrhea habang nasa ibang bansa. Naglunsad ang militar ng malawak na kampanya sa edukasyon, na nakatuon sa pangiliin, ngunit nag-aalok din ng ilang gabay sa contraceptive. Noong nakaraan, hindi ipinamahagi ng militar ang condom, o pinahahalagahan pa ang kanilang paggamit, na ginagawang ang Estados Unidos ang tanging pwersang militar sa World War I na hindi nagbibigay ng condom sa mga tropa nito. Kapag ang mga sundalong Amerikano ay nasa Europa, natagpuan nila ang condom ng goma na magagamit, at kapag bumalik sila sa Amerika, patuloy nilang

4 WAS SUFFRAGE ESSENTIAL TO IMPROVE THE LIVES OF WOMEN?

readily available, and when they returned to America, they continued to use condoms as their preferred method of birth control.

The military's anti-venereal-disease campaign marked a major turning point for the movement. It was the first time a government institution had engaged in a sustained, public discussion of sexual matters. The government's public discourse changed sex into a legitimate topic of scientific research, and it transformed contraception from an issue of morals to an issue of public health.

Although Sanger and supporters of birth control were unsuccessful in the early-1900s, their efforts moved the issue forward and made it possible for women's rights advocates in the 1960s and 1970s to make birth control, especially birth control pills, a legal and acceptable part of American life.

MULLER V. OREGON

In 1909, the Supreme Court decided an important case regarding women in the workplace. The state of Oregon had passed a law limiting the number of hours women were allowed to work outside the home. Legislators at the time believed that women needed to be protected, especially women who were at an age where they might be having and raising young children. Curt Muller, the owner of a laundry business, was put on trial for violating the Oregon law, and convicted of making his female employee work more than ten hours in a single day. Muller was fined \$10, but appealed his case all the way to the Supreme Court.

In the case **Muller v. Oregon**, the Supreme Court found that Oregon's limit on the working hours of women was constitutional under the 14th Amendment, as it was justified by the strong state interest in protecting women's health.

The central question of the Muller case was whether women's freedom to negotiate a contract with an employer should be equal to a man's. In 1908, gender discrimination was commonplace. The Oregon law was not designed to hurt women, but in the thinking at the time, to protect them, and the Supreme Court decided that the government could enact labor laws that were intended to nurture women's welfare for the "benefit of all" people did not violate a woman's right to make contracts.

The case included a few quotes that shed light on societal attitudes about gender roles at the turn of the century. The court wrote, "woman has always been dependent upon man," and "in the struggle for subsistence she is not an equal competitor with her brother." And, perhaps most importantly, the case showed that Americans still valued women primarily because of their role as mothers. The court wrote, "her physical structure and a proper discharge of her maternal functions — having in view not merely her own health, but the well-being of the race — justify legislation to protect her from the greed as well as the passion of man... The limitations which this statute places upon her contractual powers, upon her right to agree with her employer as to the time she shall labor, are not imposed solely for her benefit, but also largely for the benefit of all."

ginagamit ang condom bilang kanilang ginustong pamamaraan ng birth control.

Ang kampanyang anti-venereal-sakit ng militar ay minarkahan ng isang pangunahing punto ng paglipat para sa kilusan. Ito ay ang unang pagkakataon na ang isang institusyon ng pamahalaan ay nakatuon sa isang matagal, pampublikong talakayan tungkol sa mga sekswal na usapin. Ang pampublikong diskurso ng guberno ay nagbago ng sex sa isang lehitimong paksa ng siyentipikong pananaliksik, at nagbago ito ng pagpipigil sa pagbubuntis mula sa isang isyu ng moral sa isang isyu ng pampublikong kalusugan.

Bagaman hindi matagumpay ang Sanger at mga tagasuporta ng birth control noong unang bahagi ng 1900s, ang kanilang mga pagsisikap ay inilipat ang isyu sa pasulong at ginawang posible para sa mga tagapagtaguyod ng karapatan ng kababaihan noong dekada 1960 at 1970 upang gumawa ng birth control, lalo na ang birth control pills, legal at katanggap-tanggap na bahagi ng Amerikanong buhay.

MULLER V. OREGON

Noong 1909, nagpasya ang Korte Suprema ng isang mahalagang kaso tungkol sa mga kababaihan sa lugar ng trabaho. Ang estado ng Oregon ay nagpasa ng batas na pumipigil sa bilang ng oras na pinahihintulutan ang mga kababaihan na magtrabaho sa labas ng bahay. Ang mga mambabatas sa panahong iyon ay naniniwala na ang mga kababaihan ay kailangang protektado, lalo na ang mga kababaihan na nasa edad na kung saan sila ay nagkakaroon at nagtataas ng mga bata. Si Curt Muller, ang may-ari ng isang negosyo sa paglalaba, ay sinubukan dahil sa paglalaba sa batas ng Oregon, at nahatulan ng paggawa ng kanyang babaeng empleyado ng higit sa sampung oras sa isang araw. Si Muller ay pinondohan ng \$10, ngunit inapela ang kanyang kaso sa Korte Suprema.

Sa kaso ni Muller v. Oregon, nalaman ng Kataas-taasang Hukuman na ang limitasyon ng Oregon sa mga oras ng pagtatrabaho ng mga kababaihan ay konstitusyunal sa ilalim ng ika-14 na Susog, dahil nabigyang-katwiran ito ng malakas na interes ng estado sa pagprotekta sa kalusugan ng kababaihan.

Ang pangunahing tanong ng kaso ni Muller ay kung ang kalayaan ng kababaihan na makipag-ayos ng kontrata sa isang tagapag-empleyo ay dapat na katumbas ng isang tao. Noong 1908, karaniwan na ang diskriminasyon sa kasarian. Ang batas ng Oregon ay hindi dinisenyo upang saktan ang mga kababaihan, ngunit sa pag-iisip sa panahong iyon, upang mapangalagaan ang mga ito, at ang Korte Suprema ay nagpasya na ang pamahalaan ay maaaring magpatupad ng mga batas sa paggawa na nilayon upang mapangalagaan ang kabutihan ng kababaihan para sa "benepisyo ng lahat" hindi lumalagab sa karapatan ng isang babae na gumawa ng mga kontrata.

Kasama sa kaso ang ilang mga panipi na nagbigay ng liwanag sa mga pananaw ng lipunan tungkol sa mga tungkulin ng kasarian sa pagliko ng siglo. Sinabi ng hukuman, "ang babae ay palaging nakasalalay sa tao," at "sa pakikibaka para sa pag-iral ay hindi siya katumbas na kakumpitensya sa kanyang kapatid." At, marahil ang pinakamahalaga, ang kaso ay nagpakita na ang mga Amerikano ay pinahalalagaan pa rin ang kababaihan lalo na dahil sa kanilang papel bilang mga ina. Sinulat ng hukuman, "ang kanyang pisikal na istraktura at wastong pagpapalabas ng kanyang mga tungkulin sa ina - na hindi lamang ang kanyang sariling kalusugan, kundi ang kagalingan ng lahi - ay nagbibigay-katwiran sa batas upang maprotektahan siya mula sa kasakiman pati na rin ang pag-iibigan ng tao ... Ang mga limitasyon na ipinagkakaloob ng batas na ito sa kanyang mga kontraktwal na kapangyarihan, sa kanyang karapatang sumang-ayon sa kanyang tagapag-empleyo sa oras na dapat siyang magtrabaho, ay hindi ipinataw para lamang sa kanyang

4 WAS SUFFRAGE ESSENTIAL TO IMPROVE THE LIVES OF WOMEN?

The case divided feminists at the time. Groups like the National Consumer League, which included noted feminists Florence Kelley and Josephine Goldmark, supported the law because it limited working hours for women. However, many equal-rights feminists opposed the ruling, since it allowed laws based on stereotyped gender roles that restricted women's rights and financial independence. While it provided protection from long hours to white women, it did not extend to women of color, food processors, agricultural workers, and women who worked in white-collar jobs. Although later laws have eroded the Muller decision, women still are not guaranteed equal protection under the Constitution.

SUFFRAGE

Women's **suffrage** in the United States was established over the course of several decades, first in various states and localities, sometimes on a limited basis, and then nationally in 1920.



The demand for women's suffrage began to gather strength in the 1840s, emerging from the broader movement for women's rights. In 1848, the

kapakinabangan, kundi pati na rin para sa kapakinabangan ng lahat.

Ang kaso ay hinati feminists sa oras. Ang mga grupo tulad ng National Consumer League, na kasama ang mga kilalang feminist na si Florence Kelley at Josephine Goldmark, ay suportado sa batas dahil limitado ang oras ng pagtatrabaho para sa mga kababaihan. Gayunpaman, maraming mga pantay-pantay na mga feminist na karapatan ang sumasalungat sa naghaharing, dahil pinapayagan nito ang mga batas batay sa stereotyped na mga tungkulin ng kasarian na pinaghigpitan ang mga karapatan ng kababaihan at pagsasarili sa pananalapi. Bagaman nagbigay ito ng proteksyon mula sa mahabang oras sa mga puting kababaihan, hindi ito nakuha sa mga kababaihan ng kulay, mga processor ng pagkain, mga manggagawang agrikultural, at mga babaeng nagtatrabaho sa mga puting kwelyo. Bagaman ang mga batas sa ibang pagkakataon ay nakakapagod sa desisyon ni Muller, ang mga kababaihan ay hindi pa rin garantisadong pantay na proteksyon sa ilalim ng Konstitusyon.

SUFFRAGE

Ang pagboto ng kababaihan sa Estados Unidos ay itinatag sa loob ng ilang dekada, una sa iba't ibang mga estado at lokalidad, kung minsan sa isang limitadong batayan, at pagkatapos ay sa buong bansa noong 1920.

Primary Source: Drawing

Susan B. Anthony, one of the first advocates for women's suffrage. Anthony was instrumental in the movement in the 1800s but passed away before the final push for the ratification of the 19th Amendment.

Ang pangangailangan para sa pagboto ng kababaihan ay nagsimulang magtipon ng lakas sa 1840s, lumalabas mula sa mas malawak na kilusan para sa mga karapatan ng kababaihan. Noong 1848, ang Seneca Falls Convention, ang unang kombensiyong karapatan ng

4 WAS SUFFRAGE ESSENTIAL TO IMPROVE THE LIVES OF WOMEN?

Seneca Falls Convention, the first women's rights convention, passed a resolution in favor of women's suffrage despite opposition from some of its organizers, who believed the idea was too extreme. By the time of the first National Women's Rights Convention in 1850, however, gaining suffrage was becoming an increasingly important aspect of the movement's activities.

At the conclusion of the Civil War in 1865, women activists were optimistic about the possibility that they would gain suffrage along with newly freed African Americans. However, activists such as Frederick Douglass and Henry Blackwell argued successfully that the 1860s was the time of the Black male. They feared that linking women's suffrage to female suffrage would doom passage of the 15th Amendment. Although the leading feminists of the time argued otherwise, the Civil War resulted only in universal male suffrage, a step in the right direction to be sure, but still, half of all Americans remained outside the political process.

The first national suffrage organizations were established in 1869 after the disappointment of the 15th Amendment. **Susan B. Anthony** and **Elizabeth Cady Stanton** led one group, and **Lucy Stone** led another. After years of rivalry, the two organizations merged in 1890 and became the **National American Woman Suffrage Association (NAWSA)** with Anthony as its leading force.

Hoping the Supreme Court would rule that women had a constitutional right to vote, suffragists made several attempts to vote in the early 1870s and then filed lawsuits when they were turned away. Anthony actually succeeded in voting in 1872 but was arrested for that act and found guilty in a widely publicized trial that gave the movement fresh momentum. After the Supreme Court ruled against them in 1875, suffragists began the decades-long campaign for an amendment to the Constitution that would enfranchise women. Much of the movement's energy, however, went toward working for suffrage on a state-by-state basis.

Progressive reform campaigns strengthened the suffrage movement. Many of its participants saw women's suffrage as yet another Progressive goal, and they believed that the addition of women to the electorate would help their movement achieve its other goals. In 1912, the Progressive Party endorsed women's suffrage. The burgeoning Socialist movement also aided the drive for women's suffrage in some areas.

In 1916, **Alice Paul** formed the **National Woman's Party (NWP)**, a militant group focused on the passage of a national suffrage amendment. More than 200 NWP supporters, known as the "Silent Sentinels," were arrested in 1917 while picketing the White House. Some of the protestors went on a hunger strike and endured forced feeding after being sent to prison. The two-million-member NAWSA, by then under the leadership of **Carrie Chapman Catt**, also made a national suffrage amendment its top priority.

kababaihan, ay nagpasa ng isang resolusyon na pabor sa pagboto ng kababaihan sa kabila ng pagsalungat mula sa ilan sa mga organisador nito, na naniniwala ang ideya ay labis na labis. Gayunman, noong panahon ng unang Convention ng Karapatan ng Pambansang Kababaihan noong 1850, ang pagkakaroon ng pagboto ay nagiging isang mahalagang aspeto ng mga aktibidad ng kilusan.

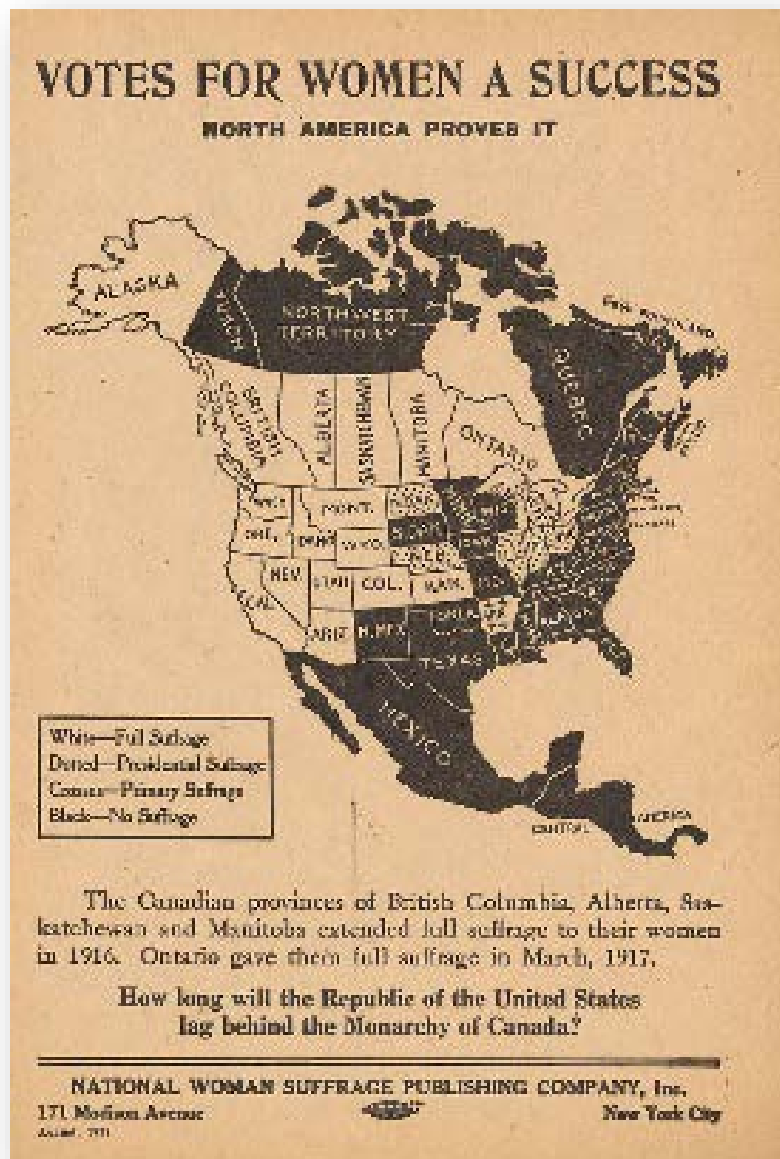
Sa pagtatapos ng Digmaang Sibil noong 1865, ang mga kababaihang aktibista ay maasahin sa posibilidad na makakakuha sila ng pagboto kasama ang mga bagong napalaya na African Americans. Gayunpaman, ang mga aktibista tulad ni Frederick Douglass at Henry Blackwell ay matagumpay na nag-aral na ang 1860 ay ang panahon ng Black male. Natatakot sila na ang pag-uugnay sa pagboto ng kababaihan sa babaeng pagboto ay magiging daanan ng ika-15 Susog. Kahit na ang mga nangungunang feminists sa oras na argued kung hindi man, ang Digmaang Sibil nagresulta lamang sa unibersal na laki ng pagboto, isang hakbang sa tamang direksyon upang matiyak, ngunit, kalahati ng lahat ng mga Amerikano ay nanatili sa labas ng proseso pampulitika.

Ang unang pambansang mga organisasyon ng pagboto ay itinatag noong 1869 matapos ang pagkabiago ng ika-15 Susog. Pinangunahan ni Susan B. Anthony at Elizabeth Cady Stanton ang isang grupo, at humantong ang isa pang Lucy Stone. Pagkatapos ng mga taon ng tunggalian, ang dalawang organisasyon ay nagsama noong 1890 at naging National American Woman Suffrage Association (NAWSA) kasama si Anthony bilang nangungunang puwersa nito.

Ang pag-asa sa Korte Suprema ay mamamahala na ang mga babae ay may karapatan sa konstitusyunal na bumoto, ang mga suffragist ay gumawa ng maraming pagtatangkang bumoto sa unang bahagi ng 1870s at pagkatapos ay nagsampa ng mga lawsuits nang sila ay tumalikod. Anthony ay talagang nagtagumpay sa pagboto noong 1872 ngunit inaresto para sa gawa na iyon at napatunayang nagkasala sa isang malawak na paglilitis na nagbigay sa kilusan ng sariwang momentum. Matapos ang Korte Suprema ay nagpasiya laban sa kanila noong 1875, sinimulan ng mga suffragist ang kampanya ng dekada para sa isang pagbabago sa Konstitusyon na magpapalaya sa mga kababaihan. Gayunpaman, ang karamihan sa enerhiya ng kilusan ay nagpunta sa pagtatrabaho para sa pagboto sa isang estado-ayon-sa-estado na batayan.

Ang mga progresibong kampanyang reporma ay nagpalakas sa kilusang pagboto. Nakita ng marami sa mga kalahok nito ang pagboto ng kababaihan bilang isa pang layunin na Progressive, at naniniwala sila na ang pagdaragdag ng mga kababaihan sa mga manghahalal ay makakatulong sa kanilang kilusan na makamit ang iba pang mga layunin nito. Noong 1912, inaprubahan ng Progresibong Partido ang pagboto ng kababaihan. Ang lumalagong kilusang Sosyalista ay tumulong din sa pagmamaneho para sa pagboto ng kababaihan sa ilang lugar.

Noong 1916, itinayo ni Alice Paul ang Pambansang Babae ng Partido (NWP), isang militanteng grupo na nakatutok sa pagpasa ng isang pambansang pagbabago sa pagboto. Mahigit sa 200 na sumusuporta sa NWP, na kilala bilang "Silent Sentinels," ay naaresto noong 1917 habang pinipili ang White House. Ang ilan sa mga nagprotesta ay nagpunta sa isang gutom na welga at nagtiis ng sapilitang pagpapakain matapos ipadala sa bilangguan. Ang dalawang-milyong-kasapi na NAWSA, sa panahong iyon sa ilalim ng pamumuno ni Carrie Chapman Catt, ay gumawa rin ng isang pambansang pagbabago sa pagboto na ang pangunahing priyoridad nito.



Primary Source: Flyer

This map, published by the National Woman Suffrage Publishing Company shows the states that enacted laws granting women's suffrage as of 1916. The states and Canadian provinces in white allowed full suffrage. Clearly, western states were ahead of the trend.

Brewers and distillers, typically rooted in the German-American community, opposed women's suffrage, fearing that women voters would favor the prohibition of alcohol. German Lutherans and German Catholics typically opposed prohibition and women's suffrage. They favored paternalistic families in which the husband decided the family position on public affairs. Their opposition to women's suffrage was subsequently used as an argument in favor of suffrage when German Americans became pariahs during World War I.

Some other businesses, such as Southern cotton mills, opposed suffrage because they feared that women voters would support the drive to eliminate child labor. Political machines, such as Tammany Hall in New

York, opposed suffrage because they feared that women voters would support the drive to eliminate child labor. Political machines, such as Tammany Hall in New York, opposed suffrage because they feared that women voters would support the drive to eliminate child labor. Political machines, such as Tammany Hall in New York, opposed suffrage because they feared that women voters would support the drive to eliminate child labor.

York, opposed suffrage because they feared that women voters would support the drive to eliminate child labor. Political machines, such as Tammany Hall in New York, opposed suffrage because they feared that women voters would support the drive to eliminate child labor.

4 WAS SUFFRAGE ESSENTIAL TO IMPROVE THE LIVES OF WOMEN?

York City, opposed it because they feared that the addition of female voters would dilute the control they had established over groups of male voters.

botante ay maghalo sa kontrol na kanilang itinatag sa mga grupo ng mga lalaki na botante.



Primary Source: Photograph

Alice Paul at the time of the fight for the passage of the 19th Amendment.

Anti-suffrage forces, initially called the “remonstrants,” organized as early as 1870 when the Women’s Anti-Suffrage Association of Washington was formed. Widely known as the “antis,” they eventually created organizations in some 20 states. In 1911, the **National Association Opposed to Woman Suffrage** was created. It claimed 350,000 members and opposed women’s suffrage, feminism, and socialism. It argued that woman suffrage, “would reduce the special protections and routes of influence available to women, destroy the family, and increase the number of socialist-leaning voters.”

Many upper class women opposed suffrage for women. They had personal access to powerful politicians and feared that having the right to vote themselves would mean surrendering their influence.

Ang mga pwersang anti-suffrage, sa una ay tinatawag na “remonstrants,” na inorganisa noon pa noong 1870 nang nabuo ang Anti-Suffrage Association of Washington ng Kababaihan. Malawak na kilala bilang ang “antis,” sa kalaunan ay nilikha nila ang mga organisasyon sa ilang mga 20 estado. Noong 1911, nalikha ang Pambansang Asambleang Nakasalungat sa Pagpipili ng Babae. Inaangkin nito ang 350,000 mga miyembro at kabaligtaran ng pagboto ng kababaihan, peminismo, at sosyalismo. Sinabi nito na ang pagboto ng babae, “ay magbabawas ng mga espesyal na proteksyon at ruta ng impluwensya na magagamit sa kababaihan, sirain ang pamilya, at dagdagan ang bilang ng mga botante na sosyalista.”

Maraming mga babaeng nasa itaas na klase ang sumasalungat sa pagboto para sa mga kababaihan. Mayroon silang personal na access sa mga makapangyarihang pulitiko at natatakot na ang pagkakaroon

4 WAS SUFFRAGE ESSENTIAL TO IMPROVE THE LIVES OF WOMEN?

Most often the “antis” believed that politics was dirty and that women’s involvement would surrender the moral high ground that women claimed, and that partisanship would disrupt local club work for civic betterment.

Despite opposition, the movement for universal suffrage gained ground, especially in the West. Because states manage elections, individual states began passing laws granting women the right to vote. Many western states, which had recently been settled, were still in the process of establishing traditions. Pioneer women who struggled along the trails west and labored under the sun alongside their husbands, brothers, fathers and sons to tame the soil of the prairie were in no mood to take a back seat to the politically. Eastern states, with hundreds of years of traditional gender divisions were less eager to adopt reformist laws.

Paul, Catt and the advocates for suffrage were persistent however, and after a hard-fought series of votes in Congress and in state legislatures, the **19th Amendment** became part of the Constitution in 1920. It reads, “The right of citizens of the United States to vote shall not be denied or abridged by the United States or by any State on account of sex.”

When the Founding Fathers were drafting the Declaration of Independence, Abigail Adams wrote to her husband urging them to “remember the ladies” in their new government. Unfortunately, the Founding Fathers did not, and it took another 144 years and the work of countless women to guarantee both genders the right to vote.

CONCLUSION

The passage of the 19th Amendment has been rightly celebrated throughout history as an important step toward gender equality and the expansion of political equality in America. In a land where “all men are created equal,” it was a chance to include women in that idea.

But suffrage did not radically change the lives of women. The same jobs were available, and the same jobs were closed to women. Nearly 100 years later, women are doing much more in our society, but we have still not elected a women president. Which leads us to our question. Could women have achieved all they did without the right to vote? Could they have opened doors of opportunity in education, health and business if the 19th Amendment had never been ratified?

What do you think? Was suffrage essential to improve the lives of women?

ng karapatang bumoto sa kanilang sarili ay nangangahulugan ng pagsuko ng kanilang impluwensya.

Kadalasan ang “antis” ay naniniwala na ang pulitika ay marumi at ang pagkakasangkot ng kababaihan ay pagsuko ng mataas na moralidad na inaangkin ng mga kababaihan, at ang pagkakahilaway na ito ay makagambala sa lokal na gawain ng club para sa mas mahusay na sibiko.

Sa kabila ng pagsalungat, ang kilusan para sa universal na pagboto ay nagkamit ng lupa, lalo na sa Kanluran. Dahil ang mga estado ay namamahala sa mga halalan, ang mga indibidwal na estado ay nagsimulang magpasa ng mga batas na nagbibigay sa mga babae ng karapatang bumoto Maraming mga kanlurang estadong, na kamakailan ay napagkasunduan, ay nasa proseso pa rin ng pagtatatag ng mga tradisyon. Ang mga kabataang pioneer na nakipagpunyagi sa daan patungong kanluran at nagtatrabaho sa ilalim ng araw kasama ang kanilang mga asawa, mga kapatid, mga ama at mga anak na pinaalagaan ang lupa ng prairie ay walang kalagayang mag-upuan sa pulitika. Ang mga estado sa Silangan, na may daan-daang taon ng tradisyunal na dibisyon ng kasarian ay hindi gaanong sabik na magpatibay ng mga batas sa repormista.

Paul, Catt at ang mga tagapagtaguyod para sa pagboto ay paulit-ulit, gayunpaman, at pagkatapos ng isang seryosong serye ng mga boto sa Kongreso at sa mga lehislatura ng estado, ang ika-19 na Pagbabago ay naging bahagi ng Saligang-Batas noong 1920. Nababasa nito, “Ang karapatan ng mga mamamayan ng Estados Ang mga estado na bumoto ay hindi maaaring tanggihan o pawawalan ng Estados Unidos o ng anumang Estado dahil sa kasarian. ”

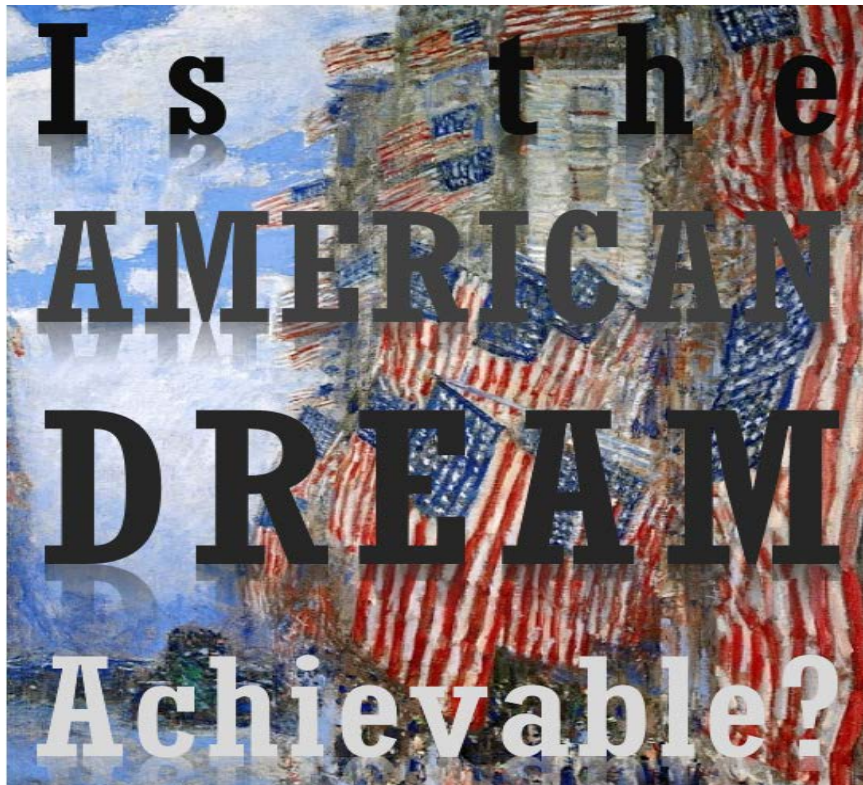
Nang itayo ng mga Founding Fathers ang Declaration of Independence, isinulat ni Abigail Adams sa kanyang asawa na hinihimok sila na “alalahanin ang mga kababaihan” sa kanilang bagong pamahalaan. Sa kasamaang palad, ang mga Founding Fathers ay hindi, at umabot ng isa pang 144 na taon at ang gawain ng mga hindi mabilang na kababaihan na ginagarantiyahan ang parehong kasarian sa pagboto.

KUMPLETO

Ang pagpasa ng ika-19 na Susog ay tuwirang ipinagdiriwang sa buong kasaysayan bilang isang mahalagang hakbang patungo sa pagkakapantay ng kasarian at pagpapalawak ng pagkakapantay-pantay sa pulitika sa Amerika. Sa isang lupain kung saan “lahat ng tao ay nilikha pantay,” ito ay isang pagkakataon upang isama ang mga kababaihan sa ideya na iyon.

Ngunit ang pagboto ay hindi nagbabago sa buhay ng kababaihan. Ang parehong mga trabaho ay magagamit, at ang parehong mga trabaho ay sarado sa mga kababaihan. Halos 100 taon na ang lumipas, ang mga kababaihan ay gumagawa ng higit pa sa ating lipunan, ngunit hindi pa namin inihalal ang isang presidente ng kababaihan. Na humahantong sa amin sa aming katanungan. Ang mga kababaihan ay nakamit ang lahat ng kanilang ginawa nang walang karapatang bumoto? Puwede ba nilang buksan ang mga pinto ng pagkakataon sa edukasyon, kalusugan at negosyo kung ang ika-19 na Susog ay hindi kailanman na-ratify?

Ano sa tingin mo? Mahalaga ba ang pagboto upang mapabuti ang buhay ng kababaihan?



The Gilded Age was a time when Americans made tremendous leaps forward in business. We became an urban nation. We reformed our government and expanded voting rights. We were compassionate. We were readers and our writers helped us understand both the good and the bad in society.

However, it was not a happy time for everyone. Thousands of poor suffered in terrible conditions. Fleeing poverty in other nations did not guarantee wealth in this one. Immigrants faced polluted, dangerous cities and long work for little pay. Horatio Alger may have written novels that celebrated the American Dream, but not everyone was able to make that dream come true. Many Americans simply were poor their entire lives.

The idea that hard work would lead to upward social mobility and success ran directly counter to the Social Darwinists who argued that success was a matter of survival of the fittest in the same way that animals and plants in nature thrived or failed. Humans and businesses were no different. The strongest were successful, and success was a sign of superiority. Dreams had nothing to do with it.

What do you think? Is the American Dream achievable?

Ang Gilded Age ay isang panahon kung kailan ang mga Amerikano ay gumawa ng napakalaking leaps forward sa negosyo. Naging isang bansa sa lunsod. Binago namin ang aming pamahalaan at pinalawak na mga karapatan sa pagboto. Kami ay mahabagin. Kami ay mga mambabasa at ang aming mga manunulat ay nakatulong sa amin na maunawaan ang mabuti at masama sa lipunan.

Gayunpaman, hindi ito isang masaya na oras para sa lahat. Libu-libong mahihirap ang nagdusa sa mga kahilahilakbot na kalagayan. Ang pagtakas ng kahirapan sa ibang mga bansa ay hindi nakapagtitingkad ng kayamanan sa isang ito. Ang mga imigrante ay nahaharap sa maruming, mapanganib na mga lungsod at mahabang trabaho para sa maliit na sahod. Maaaring may nakasulat na mga nobelang si Horatio Alger na nagpagdiwang ng American Dream, ngunit hindi lahat ay nagawa na matupad ang pangarap na iyon. Maraming mga Amerikano lamang ang mahihirap sa kanilang buong buhay.

Ang ideya na ang pagsusumikap ay humahantong sa paitaas na panlipunang kadaliang kumilos at tagumpay ran na direktang kontra sa mga Social Darwinists na nag-aral na ang tagumpay ay isang bagay ng kaligtasan ng fittest sa parehong paraan na ang mga hayop at mga halaman sa kalikasan ay umunlad o nabigo. Ang mga tao at mga negosyo ay hindi naiiba. Ang pinakamalakas ay matagumpay, at ang tagumpay ay isang tanda ng higit na kagalingan. Ang mga pangarap ay walang kinalaman dito.

Ano sa tingin mo? Natamo ba ang American Dream?



Read this book online.